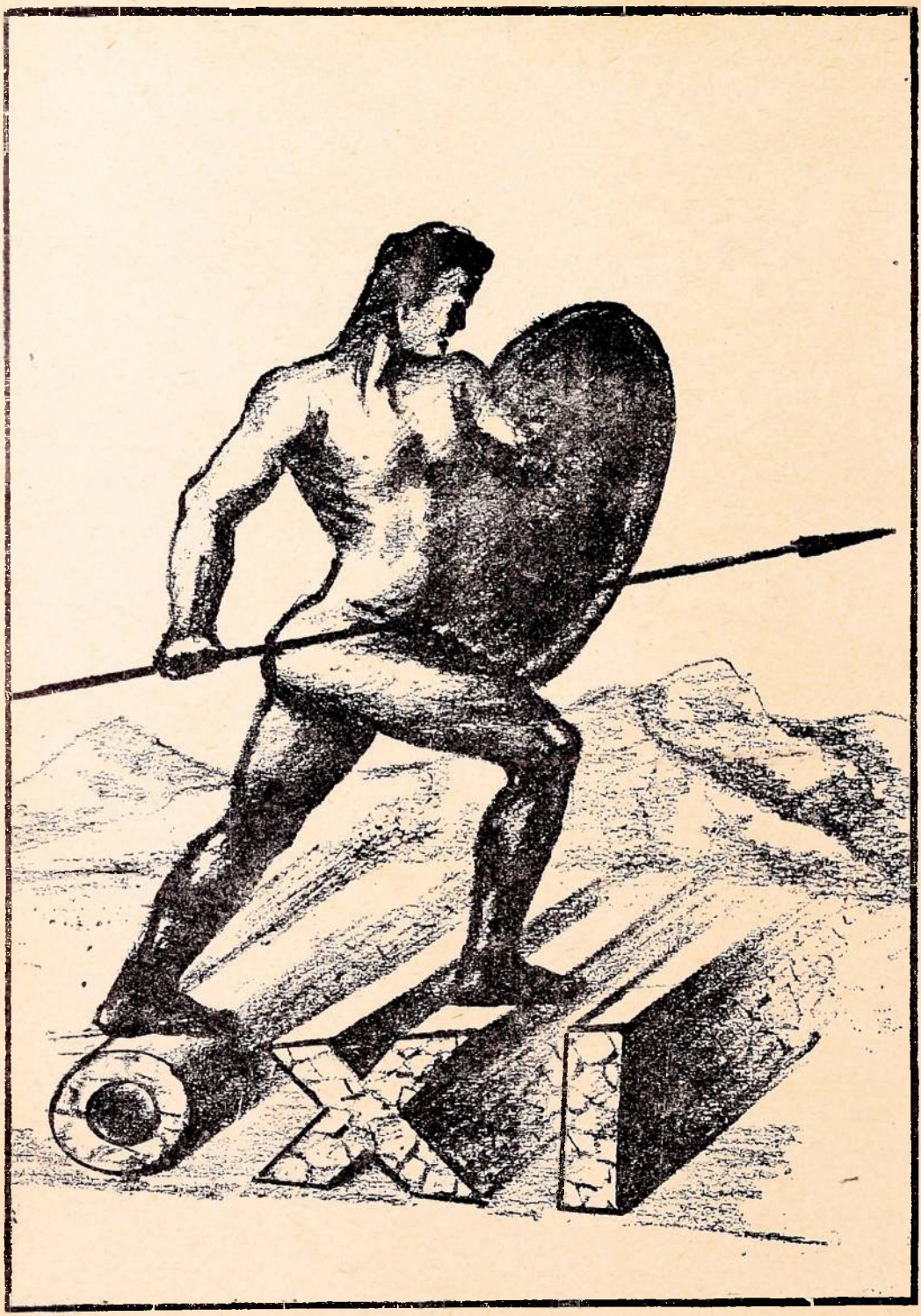
Έτος Η'

Τεῦχος 179ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΑΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΓΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
{ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 179ΟΝ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Ἀνάμεσα στὰ πλήθη τῶν Ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν στὴ ροὴ τοῦ χρόνου, λίγα ὑπῆρξαν ἐκεῖνα, ποὺ ἡ μοῖρα τὰ ἐπεφόρτισε μὲ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν πορεία τῆς ἱστορίας.

Μὰ καὶ ἀνάμεσα στὰ λίγα αὐτὰ ἔθνη, ἀκόμη λιγώτερα εἶναι τὰ ἱστορικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δέχτηκαν τὴν βαρύτιμη ἀποστολή, νὰ προμαχοῦν πάντα γιὰ τὰ ὑψηλότατα ἰδανικά, ποὺ θεμελιώνουν τοὺς πολιτισμοὺς καὶ ἐνσαρκώνουν τὴν εὐγένεια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὴν πολιτικὴ καὶ τὴν ἠθικὴ ἐλευθερία, τὴν κοινωνικὴ καὶ τὴν ἀτομικὴ δικαιοσύνη.

Ἀναρρωτιέται, ὅμως, κανένας ἂν μέσα καὶ σ' αὐτὰ τὰ εὐάριθμα ἱστορικὰ ἔθνη, ὑπάρχῃ κανένα ἄλλο ἔθνος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Ἑλληνικό, ποὺ τούτη τὴν ἱερὴ ἀποστολή, τὴν ἐκπληρώνει, μὲ τὶς μοιραῖες ἀπὸ τὴ φύσι τῶν πραγμάτων διακοπές, ἐπὶ 25 ὁλόκληρους αἰῶνες.

Τοποθετημένο τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος στὸ πιὸ κρίσιμο σταυροδρόμι ἱστορικῶν ρευμάτων, ἀντὶ νὰ συνθλιβῇ ἀπὸ τὴν εὐαριθμία των, ἀντὶ νὰ διαλυθῇ ἀπὸ τὶς ἀντίρροπες πιέσεις, κατώρθωσε νὰ στερεώσῃ μέσα στὸ χρόνο τὴ φυσιογνωμία του, νὰ συγκεντρώσῃ μέσα στοὺς ἀγῶνες

τὶς δυνάμεις του, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ πλαστουργὸς τοῦ δημιουργικώτερου πολιτισμοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁ ὑπέρτατος νομοθέτης στὸ χῶρο τοῦ πνεύματος.

Ὁ μεγάλος Γερμανὸς φιλόσοφος Γκαῖτε, ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα πνευματικὰ δημιουργήματα τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἔλεγε τὰ ἑξῆς: «Ὅ,τι εἶναι ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, εἶναι ἡ Ἑλλάς γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα».

Ὡρισμένοι φιλοθεάμονες τῶν προσκαίρων καὶ τῶν ἐπικαίρων, ἠμπορεῖ νὰ μὴ συλλαμβάνουν τὴν κυρίαρχη τούτη θέσι τοῦ Ἑλληνικοῦ παράγοντος, τώρα ποὺ οἱ θόρυβοι τῶν μηχανῶν καὶ οἱ ἐκθαμβωτικοὶ θρίαμβοι τῶν τεχνικῶν ἐπιτευγμάτων, ἐμποδίζουν νὰ λάμψῃ ἡ ἀΐδιος οὐσία, αὐτή, ποὺ ἀμετακίνητη στηρίζει τὰ θεμέλια καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὸ ὕψος τοῦ οἰκοδομήματος.

Ἀλλὰ ὅσοι, πετῶντας ψηλότερα, βλέπουν σὰν τοὺς ἀετοὺς βαθύτερα καὶ ἀκριβέστερα, ὄχι μόνο ἀντικρύζουν καὶ σήμερα τὴν Ἑλλάδα ὁλοζώντανη, στὸν ὑψηλό της θῶκο, ἀλλὰ καὶ σὲ τούτη τὴν ἀπειλητικὴ καμπὴ τῶν καιρῶν, αἰσθάνονται παρὰ ποτὲ ἄλλοτε τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς φωτεινῆς της παρουσίας.

Ἐμεῖς πρὸ παντός, ποὺ στὸ πεῖσμα τόσων βιολογικῶν ἀναμίξεων, μείναμε κατὰ τὴν ψυχὴ καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα οἱ διάδοχοι τῆς δυσβάστακτης αὐτῆς κληρονομίας, ἔχουμε χρέος, ὄχι μόνον μέσῳ τῶν ξεχωριστῶν μας ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθνικὴ ὁλότητα, νὰ ζοῦμε τοῦτο τὸ μεγάλο νόημα τῆς ἀποστολῆς μας. Πρέπει νὰ τὸ ζοῦμε ὄχι μόνον μὲ προχειρολογίες καὶ μὲ τυποποιημένες φράσεις, ἀλλὰ ὥρα μὲ τὴν ὥρα, σὰν τὸ πρῶτο κυρίαρχο στοιχεῖο τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, σὰν ἕνα κομμάτι τῆς σαρκός μας.

Κάθε ὅμως θρησκεία ἔχει τὶς ἐκκλησίες της, ὅπου οἱ πιστοὶ σὲ μιὰν ὥρα ἀπόλυτης συλλογῆς, μετροῦνε τὸν ἑαυτό τους καὶ τὰ ἔργα τους στὸ μέτρο τῆς αἰωνιότητος. Ἀλλὰ καὶ κάθε ἐθνικὴ πίστι ἔχει καὶ αὐτὴ τὰ δικά της τεμένη, ὅπου οἱ πιστοὶ ἀναδιπλώνονται μέσα στὸ παρελθόν, γιὰ νὰ βροῦν τὴ θέσι τους μέσα στὸ παρόν καὶ τὴν πορεία τους στὸ μέλλον.

Τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἀθλήματα ἔχουν συσσωρεύσει στὸ στενὸ Ἑλληνικὸ χῶρο τόσους ἱεροὺς τόπους, ὅσους κανένας ἄλλος λαὸς δὲν κατέχει.

Εἶναι οἱ Θερμοπῦλες, ὁ Μαραθώνας καὶ ἡ Σαλαμίνα ὅπου οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶπαν τὸ «ΟΧΙ» στοὺς Πέρσες.

Εἶναι τὸ Ζάλογγο, τὸ Σούλι, τὸ Μεσσολόγγι, τὰ Δερβενάκια τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς, ἡ Ἀλαμάνα κλπ. ὅπου οἱ νεώτεροι Ἕλληνες εἶπαν τὸ «ΟΧΙ» στὸν τοῦρκο τύραννο.

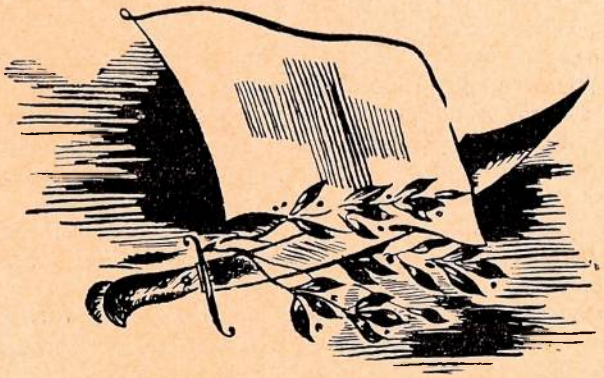
Εἶναι τέλος ἡ Πίνδος, τὸ Ἰβάν, ὁ Μοράβας, ἡ Κορυτσᾶ, τὸ Τεπελένι, ἡ Κλεισούρα ὅπου οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες εἶπαν τὸ «ΟΧΙ» στὸν ἰταλικὸ φασισμό, καὶ ἔγραψαν ἄφθαστες σελίδες ἡρωϊσμοῦ καὶ ἐθυσιάσθησαν κατὰ ἑκατόμβες γιὰ νὰ δαμάσουν τὶς ὀρδὲς τῶν νεώτερων ἰμπεριαλιστῶν.

Μὲ τὴν ἐπέτειο αὐτὴ μπαίνουμε στὸ 21ον ἔτος τῆς μάχης τῆς Ἀλβανίας. Ἡ ἐπέτειος αὐτὴ δὲν θυμίζει μόνον μιὰν ἀναλαμπὴ τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ εἶναι καὶ δίδαγμα γιὰ τὸ μέλλον. Κατὰ τὴν ἐπέτειο αὐτὴ ἡ Ἑλλὰς ἐκινητοποιήθη, ὕψωσε τὸ τεράστιο ἀνάστημα τῆς ἱστορίας της, γιὰ νὰ προστατεύσῃ τὸν πολιτισμὸ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

Ἡ ἡμέρα αὐτή, τέλος, εἶναι ἡ μεγίστη ἐπέτειος τῆς σύγχρονης ἐθνικῆς μας ἱστορίας, γιατὶ ὁ ἀλβανικὸς ἀγώνας μας ὑπῆρξεν ἕνας λαμπρὸς καὶ εὐεργετικὸς πυρσός, ὁ ὁποῖος σκορπίζει τὸ φῶς τῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας καὶ Τιμῆς.

Ἀπὸ τὸν πυρσὸ αὐτὸ εἰς αἰῶνας αἰώνων θ' ἀνάβουν οἱ λαοὶ τὰ ταπεινά τους κανδύλια.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΠΙ ΤΗ 15η ΕΠΕΤΕΙΩ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κ. Χάμμερσκελντ, ἐπὶ τῇ 15ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ο.Η.Ε., τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέρους τῆς χώρας Μου καὶ Ἐμοῦ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ τὰς καλυτέρας Μου εὐχὰς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν δύσκολον ἱστορικὴν περίοδον, καθ' ἣν ἡ ἀνθρωπότης ἀγωνίζεται νὰ ἀναπροσαρμοσθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας, τὰς ὁποίας ἔφερεν ἡ τεχνικὴ πρόοδος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξάπλωσις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν, ἡ ὕπαρξις τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἶναι μέγα εὐτύχημα.

Δὲν χρειάζεται νὰ σημειώσω τὸ πόσον αἱ ἀρχαὶ τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐμπνέεται ὁ χάρτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἶναι προσφιλεῖς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἐκφράζων τὸ αἴσθημα τοῦ λαοῦ Μου εὔχομαι ὅπως ἐπὶ τῇ σημερινῇ 15ῃ ἐπετείῳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅλοι οἱ συμμετέχοντες ἀναμνησθῶμεν καὶ τιμήσωμεν αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι συνέλαβον τὴν ἰδέαν καὶ ἐπραγματοποίησαν τὴν ἵδρυσίν του.

Ὁ λαός Μου καὶ Ἐγὼ πιστεύομεν ὅτι τὸ μελλοντικὸν ἔργον τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τοῦ ὁποίου ἅπαντες ἔχομεν μέχρι σήμερον δοκιμάσει τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἔτι πλέον ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἔτι πλέον χρήσιμον, ἔτι πλέον φωτεινόν».

ΠΑΥΛΟΣ

Ἐξ ἄλλου ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆς, ἐπὶ τῇ σημερινῇ 15ῃ ἐπετείῳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ο.Η.Ε., ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον μήνυμα:

«Ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἑορτάζει σήμερον τὴν 15ην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του. Κατὰ τὸ βραχὺ αὐτὸ διάστημα τῆς ὑπάρξεώς του ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν πολυσχιδῆ ἀποστολήν του μὲ τὰς συνεχῶς καταβαλλομένας προσπαθείας του πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἐπιτυχῆ δρᾶσιν του, πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ μέχρι σήμερον ἐπιτελεσθὲν ἔργον ὑπῆρξε σημαντικώτατον. Χάρις εἰς τὸν Ο.Η.Ε. διηυθετήθησαν προβλήματα ὅπως τῆς Κορέας, τοῦ Σουὲζ καὶ τοῦ Κογκό, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὁδηγήσουν εἰς γενικωτέρας φύσεως διεθνεῖς περιπλοκάς. Ταὐτοχρόνως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς εὐρέος προγράμματος οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς βοηθείας παρέχεται ἰδίως εἰς τοὺς ὑποαναπτύκτους λαοὺς μία ἐγγύησις διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξίν των ἐντὸς μιᾶς Ἐλευθέρας Κοινωνίας Ἐθνῶν.

Ἰδιαιτέρως χαιρετίζομεν τὴν 15ην ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ο.Η.Ε., διότι ἡ ἐπέτειος αὕτη συμπίπτει μὲ τὴν εἰσδοχὴν τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτήτου Κύπρου εἰς τὸν Ὀργανισμὸν αὐτόν.

Εἰς τὴν ἀποστολήν του ὁ Ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συναντᾷ ἐνίοτε προσκόμματα καὶ δυσκολίας, προερχομένας ὄχι τόσον ἐκ τῶν ἀδυναμιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ ὅσον ἐκ τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν τάσεων αἱ ὁποῖαι σήμερον συγκρούονται ἐν τῷ κόσμῳ. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ σύνεσις καὶ ἡ περίσκεψις δὲν θὰ ἐπικρατήσουν τελικῶς διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὰς προσπαθείας τοῦ Ο.Η.Ε. πρὸς ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης».

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἡ σημερινὴ ἐθνικὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καταλαμβάνει μίαν ἰδιαιτέρως τιμητικὴν θέσιν καὶ ἀντιπροσωπεύει ἕνα ἐξόχως λαμπρὸν κεφάλαιον, ἐκφράζουσα τὰς ἀρετάς, τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὸ ψυχικὸν κάλλος τοῦ αἰωνίως πρωταγωνιστοῦντος εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ, Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Καὶ ἡ ἐπέτειος αὕτη ἔχει ἔτι μεγαλυτέραν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα διὰ τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα, διότι τὸ ἀλβανικὸν ἔπος εἶναι ἐπίτευγμα τῆς ἐποχῆς μας, ἐπίτευγμα τῆς ἰδικῆς μας γενεᾶς, ἡ ὁποία τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἐκλήθη ν' ἀποδείξῃ ἐὰν ὄντως εἶναι εἰς θέσιν νὰ φέρῃ ἐπαξίως ἐπὶ τῶν ὤμων της τὴν βαρυτάτην ἐθνικὴν κληρονομίαν τοῦ χρυσοῦ παρελθόντος της καὶ τῆς ὑπερόχου ἱστορίας της.

Καὶ κατὰ τὸν ἄνισον καὶ σκληρὸν ἐκεῖνον ἀγῶνα, τὸν ἐπιβληθέντα ἀδίκως ὑπὸ τῆς σιδηροφράκτου βίας, ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς ἔδωκε δείγματα τῆς πνευματικῆς της ποιότητος, τῆς ἀξίας καὶ τῆς ὑπεροχῆς της. Ἔδωκεν ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου ἐξετάσεις φιλοπατρίας. Καὶ ἠρίστευσε μετ' ἐπαίνων, ἀποσπάσασα τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ἡ Ἑλλὰς ἔγινεν ὁ πολύτιμος ἰδεολογικὸς αἱμοδότης τῆς οἰκουμένης καὶ ἔστη ὡς φάρος πνευματικὸς τῆς γῆς.

Ἡ ἐποποιΐα ἐκείνη, τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἀποτελεῖ τὴν ἀδιάκοπον καὶ ἀτελεύτητον προέκτασιν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πορείας ἀπὸ τῆς ὁμίχλης τῆς μυθολογίας μέχρι τῶν ἀστραπῶν τοῦ 1821 καὶ τοῦ 1940.

Ἐν ᾧ ἦτο ἔντρομος ἡ ἀνθρωπότης πρὸ τῆς ὑλικῆς ἰσχύος τοῦ ἄξονος ἐστάθη ἔκθαμβος καὶ ἔκπληκτος εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ «ΟΧΙ» τοῦ μικροῦ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ.

Τὸ «ΟΧΙ» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 δὲν ὑπῆρξε μία στιγμιαία κραυγὴ ἑνὸς πολεμοχαροῦς λαοῦ. Ἦτο ὁ ἀντίλαλος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἡ ἐπανάληψις τοῦ «Μολὼν λαβὲ» καὶ τοῦ «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων», ἦτο ἡ ἀποθεωτικὴ ἐπιβεβαίωσις τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεώς μας.

Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐνίκησε. Ἐνίκησε διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀρετῶν τῶν τέκνων της. Ἐνίκησε διὰ τῆς θρησκείας τῶν πατέρων της καὶ τῶν ἰδανικῶν της. Ἐνίκησε καὶ ὅταν ὑπέκυπτε πλέον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ χιτλερισμοῦ.

Καὶ ἦρε εἰς τοὺς ὤμους της τὰ ἁμαρτίας τοῦ κόσμου καὶ ἀνῆλθε τὸν Γολγοθᾶν τῆς κατοχῆς διὰ νὰ σταυρωθῇ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλ' ἀνεστήθη! Ὅπως θ' ἀνασταίνεται πάντοτε διὰ νὰ διδάσκῃ, διὰ νὰ ἐμπνέῃ, διὰ νὰ φωτίζῃ, διὰ νὰ ὁδηγῇ τὴν οἰκουμένην εἰς τὰ ὑψηλὰ αὐτῆς πεπρωμένα.

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν μεγαλειώδη καὶ πανηγυρικήν, στῶμεν εὐλαβῶς πρὸ τῶν ἱερῶν μορφῶν τῶν μεγάλων πρωταγωνιστῶν τῆς ἐθνικῆς ἐποποιΐας τοῦ 1940, τοῦ μάρτυρος Βασιλέως Γεωργίου, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Μεταξᾶ, τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῆς νίκης Ἀλεξάνδρου Παπάγου, τῶν ἐνόπλων τοῦ ἔθνους δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Εἰς τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποποιΐας τὰς χρυσὰς δέλτους, ἔχετε καὶ σεῖς δικαιωματικῶς καταλάβει μίαν περίοπτον θέσιν. Ἀναφέρεσθε ὡς διακριθέντες. Καὶ δικαίως ἀπεσπάσατε τοῦ ἔθνους τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμόν.

Θεωρῶ μεγάλην τιμήν μου ὅτι προΐσταμαι ὑμῶν τῶν ἀξίων μαχητῶν τῆς πατρίδος, καὶ δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω πρὸς ὅλους σας τὴν ἄκραν ἱκανοποίησίν μου, δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπετελέσατε καὶ ἐπιτελεῖτε.

Ἀλλ' οἱ ἀγῶνες τοῦ ἔθνους δὲν ἔχουν τέρμα. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ γένους, ὕπουλοι καὶ ἐπικίνδυνοι, συνεχῶς καραδοκοῦν διὰ νὰ εὕρουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ πλήξουν καὶ πάλιν. Σεῖς πρῶτοι δώσατε τὴν ἀπάντησιν εἰς ὅσους τρέφουν κατακτητικὰ ὄνειρα διὰ τὴν φυλήν μας. Συνεχίσατε, ἐπαγρυπνοῦντες καὶ μοχθοῦντες διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν μετ' αὐτῆς συνδεομένην εὐημερίαν τοῦ ἡρωϊκοῦ λαοῦ μας, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖτε ἐπίλεκτα μέλη.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἂς σᾶς ἐμπνέῃ εἰς τὸ ἔργον σας.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΤΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 1940 - 1941

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Κατὰ τὸν ἰταλοελληνικὸ πόλεμο τοῦ 1940—1941 ἀπὸ τὴν εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ τότε ὑφυπουργείου ἀσφαλείας, ἐγίνετο ἐντατικὴ ἐσωτερικὴ προπαγάνδα γιὰ τὴν ἀνύψωση καὶ διατήρηση τοῦ ἀκμαιότατου ἠθικοῦ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβαν τὸν ἡρωϊκὸ ἀγώνα ν' ἀντιμετωπίσουν μόνοι τὶς στρατιὲς τοῦ φασιστικοῦ τότε κράτους τῆς Ἰταλίας.

Ἐξετυπώθησαν λοιπὸν καὶ ἐκυκλοφόρησαν, τοποθετούμενα μέσα στὶς ἐπιστολὲς ποὺ ἐστέλλοντο στοὺς στρατιῶτες τοῦ μετώπου καὶ στὸ ἐσωτερικό, ἔντυπα ἐθνικοῦ περιεχομένου, γελοιογραφίες τοῦ Μουσσολίνι, διάφορα ἄλλα σκίτσα, ποιήματα πατριωτικὰ κλπ. Ἐπίσης ἐγένετο ἀνατύπωση ὡρισμένων ἐξαιρετικῶν γιὰ τὸ περιεχόμενό τους ἄρθρων τῶν ἐφημερίδων, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφοροῦσαν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Τέλος ἐγίνετο ἐπιλογὴ ὡρισμένων ἐπιστολῶν στρατιωτῶν πρὸς συγγενεῖς τους, ἢ πολιτῶν πρὸς τοὺς μαχόμενους στρατιῶτες, οἱ ὁποῖες ἐδημοσιεύοντο στὸν τύπο καὶ κατόπιν ἐξετυπώνοντο σὲ πολλὰ ἀντίτυπα καὶ ἐστέλλοντο παντοῦ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΕΝΤΥΠΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ

Κατηγορίες ἐντύπων ἑλληνικῆς προπαγάνδας	Δεκέμβριος 1940		Ἰανουάριος 1940		Φεβρουάρ. 1941		Μάρτιος 1941	
	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	Ἀριθμὸς ἐντύπων
Ἄρθρα ἐφημερίδων .	9	112.000	69	460.000	32	359.000	19	290.000
Διάφ. ἀνακοινώσεις.	19	78.000	45	690.000	69	830.000	36	519.000
Ποιήματα ἐθνικά...	8	111.000	10	60.000	13	194.000	6	35.000
Ἡρωϊκὲς καὶ ἐνθουσιώδεις ἐπιστολές.	18	50.000	68	460.000	51	505.000	22	110.000
Ποιήματα σατυρικά.	3	82.000	7	45.000	7	70.000	4	20.000
Γελοιογραφίες	81	244.000	50	252.000	20	200.000	23	460.000
Σύνολον	138	677.000	249	1.967.000	192	2.158.000	110	1.434.000

Ὁ στατιστικὸς αὐτὸς πίνακας παρουσιάζει τὰ ἔντυπα τῆς Ἑλληνικῆς προπαγάνδας ποὺ κυκλοφόρησε τοὺς μῆνες Δεκέμβρη 1940, Γενάρη, Φεβρουάριο καὶ Μάρτη τοῦ 1941 ἡ ὑπηρεσία λογοκρισίας Ἀθηνῶν.

Παραθέτουμε παρακάτω μερικὰ ἀπὸ τὰ ὡραιότατα σκίτσα τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων σκιτσογράφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ κυκλοφόρησαν κατὰ χιλιάδες στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας καὶ ἰδίως στοὺς στρατιῶτες τοῦ μετώπου, οἱ ὁποῖοι ἐνθουσιάζοντο ἐξαιρετικά.

Πρὶν ἀπὸ αὐτὰ παραθέτουμε μιὰ ὡραιότατη εἰκόνα τῆς Παναγίας ποὺ κυκλοφόρησε σὲ μεγάλο σχῆμα σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ἔργο Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι τότε ἐπεστρατεύθησαν καὶ ἐτάχθησαν στὴν διάθεση τοῦ ὑπουργείου προπαγάνδας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εἰκόνα αὐτή, εἶχαν γεμίσει οἱ τοῖχοι καὶ μὲ πολλὲς ἄλλες

καλλιτεχνικώτατες πολεμικὲς εἰκόνες τῆς ἐποχῆς ποὺ πρόβαλλαν φανταχτερὰ τὸν Ἑλληνικὸ ἀγώνα.

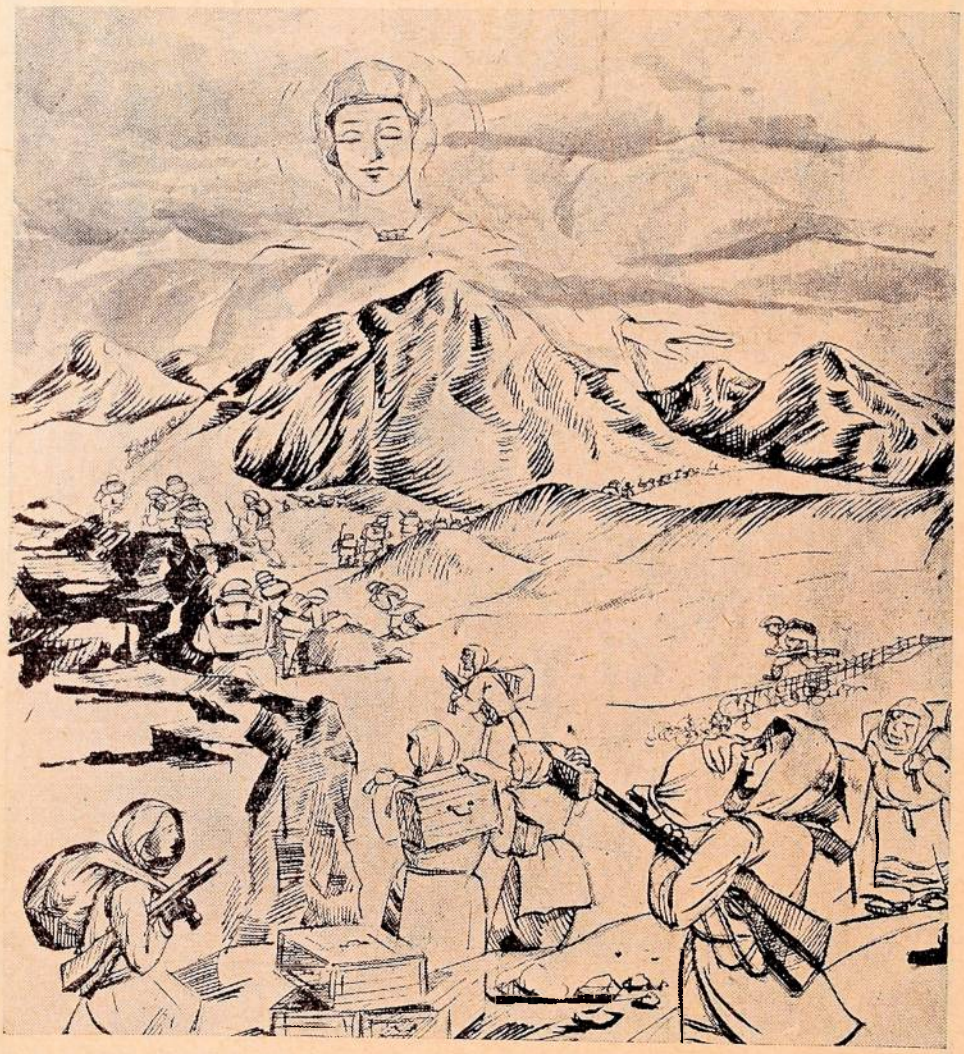

Ὡραιοτάτη εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἰταλοελληνικοῦ πολέμου 1940—1941 ἐκυκλοφόρησε εὐρύτατα στὴν Ἑλλάδα. Ἦταν ἔγχρωμος καὶ ἐξαιρετικὰ ὑποβλητική.

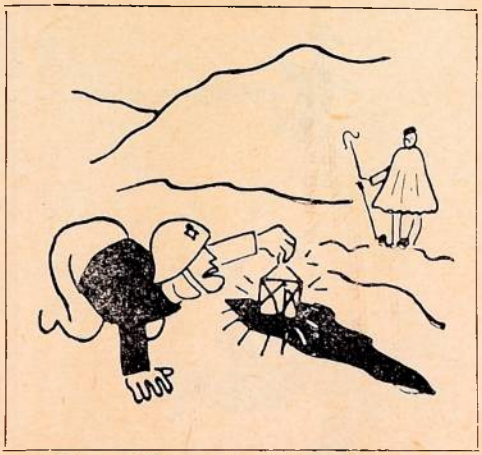
Μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπίσης ἐξαιρετικὰ καλλιτεχνικὲς εἰκόνες ποὺ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση ἦταν ἐκείνη ποὺ παρουσίαζε τὶς 'Ελληνίδες χωρικὲς τῆς 'Ηπείρου ν' ἀνεβάζουν φορτωμένες στὶς πλάτες τους τὰ πυρομαχικά, γιατὶ τὰ μηχανοκίνητα μέσα καὶ τὰ ζῶα τοῦ στρατοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ φτάσουν ψηλὰ στὶς βουνοκορφὲς ποὺ ἦσαν σκεπασμένες μὲ τὰ χιόνια.

'Ακόμη μιὰ ὡραία συναισθηματικὴ εἰκόνα ἦταν ἐκείνη ποὺ παρίστανε ἕναν ἥρωα στρατιώτη ποὺ τραυματίσθηκε θανάσιμα σὲ μιὰ βουνοκορφὴ κι' ἔπεσε μπρούμητα. Βούτηξε ὅμως τὴν παλάμη του στὸ αἷμα τὸ δικό του καὶ πρὶν παραδώσῃ τὸ πνεῦμα του ἔγραψε πάνω στὸ βράχο ἕνα μεγάλο κόκκινο **«ΟΧΙ».**

Δυστυχῶς μιὰ ὁλόκληρη σειρὰ ἀπὸ τέτοιες θαυμάσιες εἰκόνες τὶς ὁποῖες εἶχα κρατήσει ὡς ἐνθύμιο τοῦ 'Ελληνικοῦ ἔπους τοῦ 1940—1941 χάθηκε.

'Ελληνίδες χωρικὲς τῆς 'Ηπείρου ἀνεβάζουν φορτωμένες στὶς πλάτες τους πυρομαχικὰ γιὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸ τοῦ στρατοῦ.

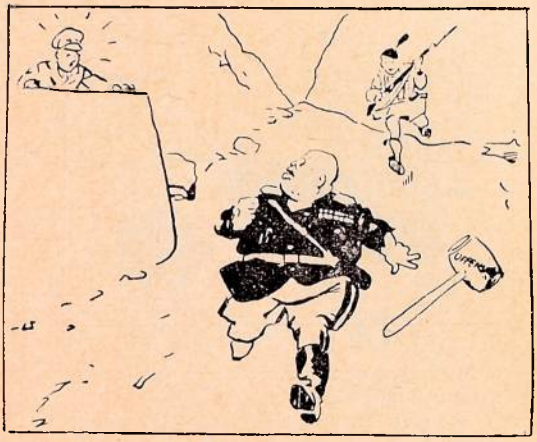
Μήπως εἶδες πουθενὰ καμμιὰ μεραρχία ; . . .

Τὸ στιλέτο τοῦ Μουσσολίνι στὰ νῶτα τῆς Ἑλλάδος.

Μου-Σελήνη : Τελευταῖον τέταρτον.

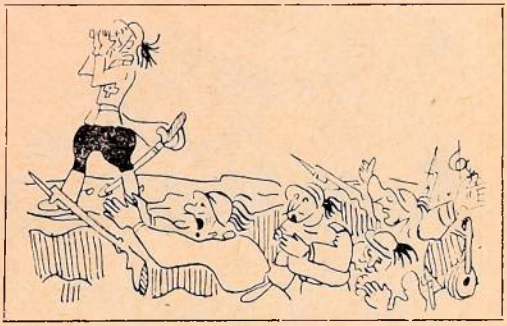

Μουσσολίνι πρὸς Χίτλερ : —Κύττα, κύττα, Ἀδόλφε! Ἔρχομαι πρῶτος στὸ δρόμο !

ΟΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Ὁ Ἰταλός : Ὤχ ! Τσαρούχι βλέπω... Ξύλο θὰ φάω !...

ΟΙ... ΑΤΡΟΜΗΤΟΙ

—Ἡσυχάστε παιδιά. Δὲν βλέπω τίποτε!

—Μπράβο κολονέλο !...

'Ο ψευτοναπολέων.

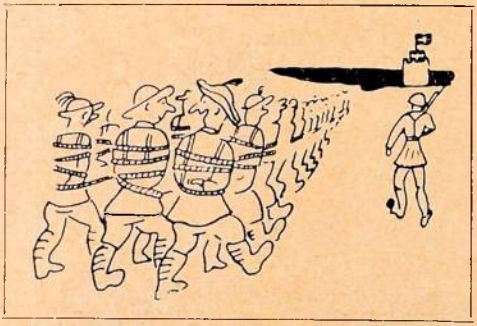
Τρέχει γιὰ νὰ μὴ...βραχῇ.

ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΘΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΤΟ

Μουσσολίνης : Μὲ παίρνετε μαζί σας γιὰ τὰ δραματικά ;

Χονδρὸς - Λιγνός : Ἄντε νὰ ξύσῃς πατσές...

Πάντα τὸ ὄνειρό μας ἦταν νὰ μποῦμε στὴ Θεσσαλονίκη.

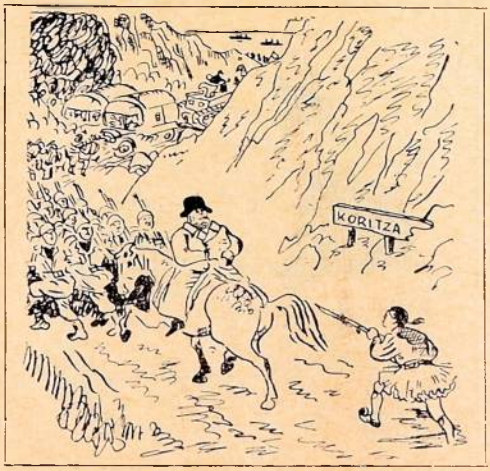

Η ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ

'Ο εὐζωνας στὸν κένταυρο : Ἄϊντι σύρε, κι' θὰ σὶ πάου στοὺ χουριὸ νὰ μ' σέρνς τ' ἀλέτρ...

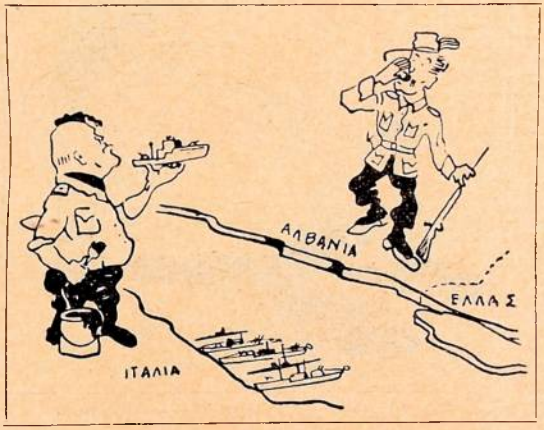
'Ο αἰχμάλωτος λέων (κατεχομένη 'Ελλὰς) καὶ ὁ πανικὸς τοῦ κατακτητοῦ Μουσσολίνι.

Ἡ ἀνάποδη προέλασις τῶν Ἰταλῶν στὴν Κορυτσᾶ.

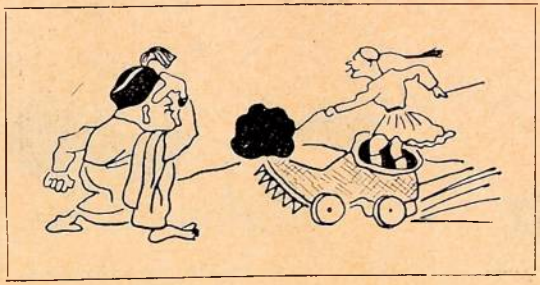
Ὁ πρωταθλητὴς δρόμου στὴν Ἑλλάδα.

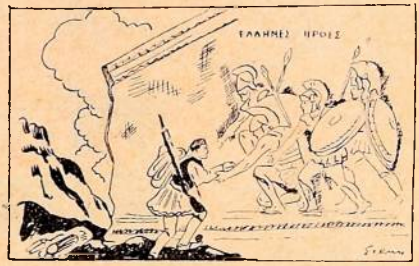
Βερσαλλιέρος : Ντοῦτσε στεῖλε μας κανένα βαπόρι, γιατὶ ὅπως πᾶμε θὰ μᾶς ρίξουν στὴ θάλασσα.

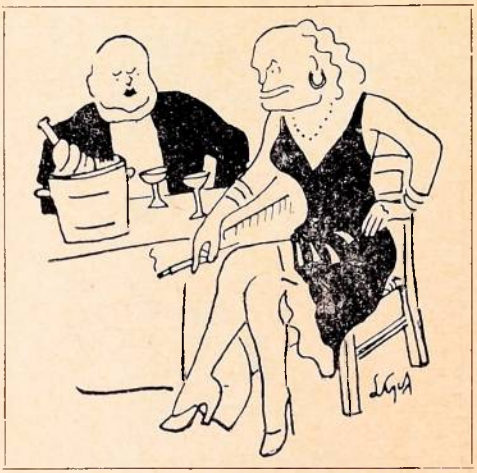
Μεταξὺ Δαυὶδ καὶ Γολιάθ.

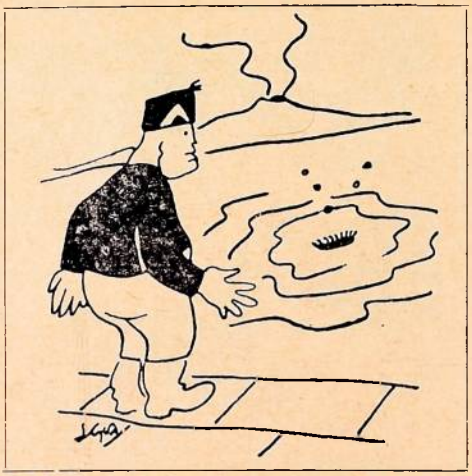
Βάρδα Μουσσολίνι... πλάκωσε ἡ τσαρουχοκίνητη φάλαγγα.

Εἴσοδος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος στὴν Ἀθανασία.

... ὡς που ἕνας εὐζωνας μοῦ πῆρε τὴν τιμή μου.

'Ο ἰταλικὸς στέλος ἔκανε πάλι... μιὰ τρύπα στὸ νερό...

ΟΥΤΕ ΨΥΛΛΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΡΦΟ ΤΟΥ
Εἶχα ἀράξει σ' αὐτόν... ἀλλὰ τώρα μετα-κομίζω.

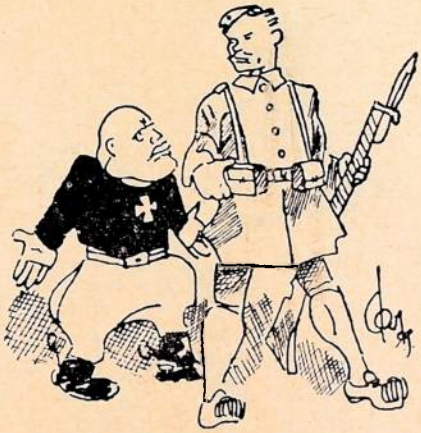
Πῶς βλέπει ὁ Τσῶρτσιλ τὸν Μουσσο-λίνι.

ΟΙ ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΚΑΙΡΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ
"Αλτ, βλέπω ἐκεῖ ἕνα σύννεφο...

"Αλλαξε ὁ...Μπαντολιὸς κι' ἔβαλε τὰ ροῦχα τ' ἀλλοιῶς.

«ΦΛΩΡΕΝΤΙΝΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ»
Μουσσολίνι : Γιατὶ δὲν μοῦ εἶχες πῆ πὼς εἶσαι τόσο δυνατός!

Τὸ Τηγάνιον Σάμου ἐκανονιοβολήθη ὑπὸ 4 ἰταλικῶν ἀντιτορπιλλικῶν... Τί γυρεύει ὁ στόλος μας στὸ τηγάνι ; Βράστονε καλύτερα Ντοῦτσε μου...

Ὁ μικρός : Γιατὶ ρὲ μπάρμπα μὲ τέτοιον ἥλιο κρατᾶς ὀμπρέλλα ;
Μπενίτο : Βρέχει παιδί μου στὴν Ἀλβανία, δὲ βλέπεις τὴ μαυρίλα...

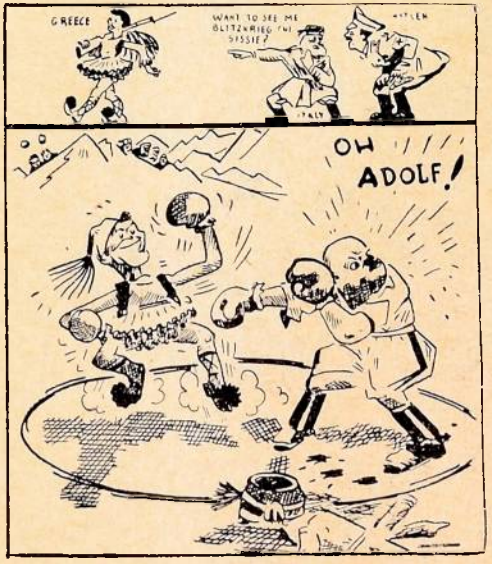
Μοῦβαλες καὶ τὰ δύο μου πόδια σ' ἕνα... τσαρούχι καὶ πάλι δὲν μὲ φθάνεις.

Ἡ ἡρωϊκὴ εἴσοδος τοῦ Μουσσολίνι στὴν Ἀθήνα, μέσῳ γερμανικῶν στρατευμάτων.

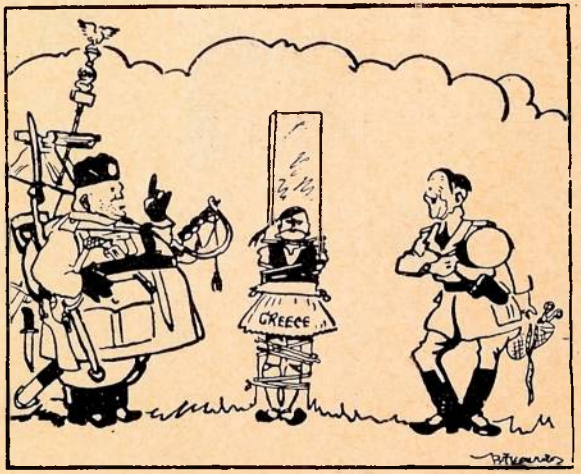
—Ὥστε νικήσαμε τὸν ἀγγλικὸ στόλο ;
—Ναί. Ντοῦτσε μου... στὴν ταχύτητα!!!

Πυγμαχία.

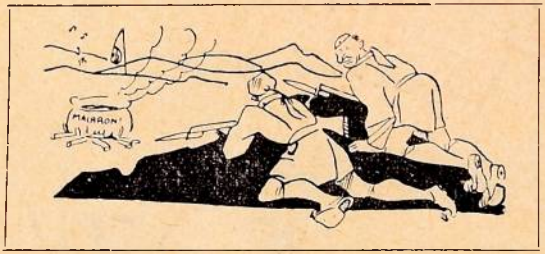
Παθήματα τῶν κατακτητῶν.

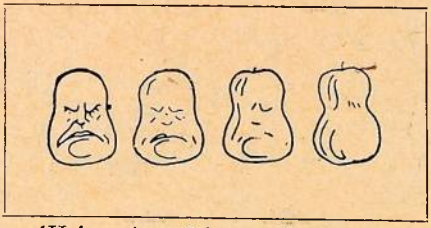
Παλληκαρισμοὶ κατακτητῶν κατὰ τὴ κατοχὴ τῆς Ἑλλάδος.

Ἔλα μαζί μου μικρέ... νὰ συνεργασθοῦμε.

ΕΝΑ... ΣΑΤΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ
—Ἰέτσ' μπουρεῖ νὰ ξεμυτίσ'νι !...

Ἡ ἱστορία τοῦ ἰταλικοῦ φασισμοῦ χωρὶς λόγια.

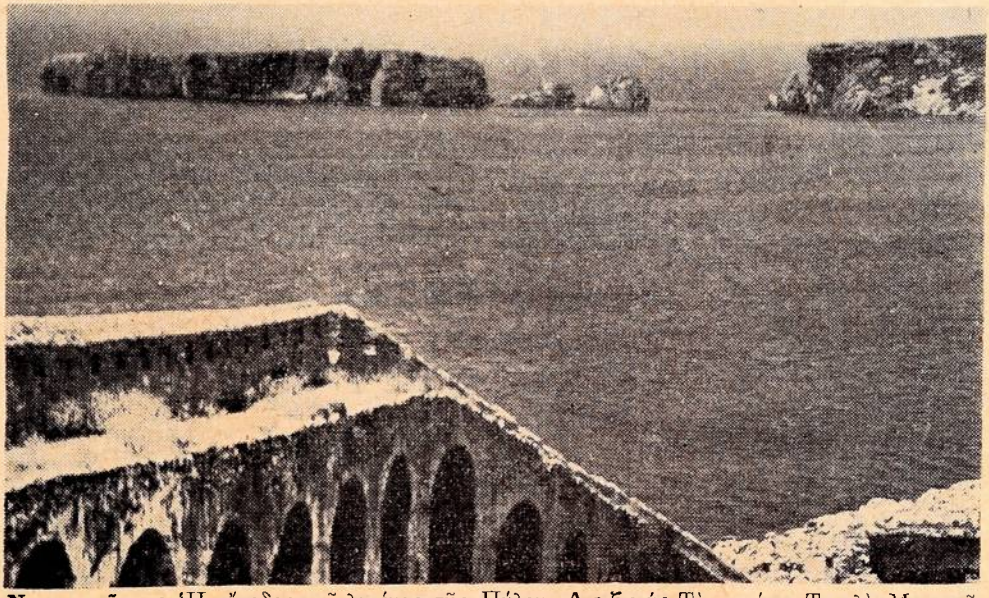
Η ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

— ΤΗΝ 20ΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Η 133Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ —

Ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου Α' τῆς Ἐθνικῆς
Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. **Ι. ΝΟΥΣΙΑ**

Ἐπίσκεψη στὰ μέρη ἀπ' ὅπου ξεκίνησε ἡ ἐλευθερία.

Ὁ νομὸς Μεσσηνίας εἶναι ὁ πιὸ εὔφορος καὶ πλούσιος νομὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματά του αὐτὰ εἶναι καὶ ὁ πλέον τουριστικός. Ἔχει σημαντικὰ τουριστικὰ σημεῖα, καθὼς εἶναι ἡ Μεθώνη καὶ ἡ Κορώνη, λιμάνια σὲ στρατηγικὴ θέσι καὶ μὲ μεσαιωνικὰ φρούρια, ὅπως εἶναι ἡ ἀρχαία Μεσσήνη, ἡ ἀρχαία Ἰθώμη καὶ τὸ περίφημο μοναστήρι Βουλκάνο κοντὰ στὸ γραφικὸ χωριὸ Μαυρομάτι. Ἐπίσης ἡ ἀρχαία Πύλος, τὸ Νεόκαστρο, ἡ Σφακτηρία καὶ τὸ ἱστορικὸ Ναυαρίνο. Ὁμοίως ἡ μεγάλη καὶ παράξενη σπηλιὰ τῆς Καρδαμύλης, ποὺ δὲν εἶναι καὶ πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν Καλαμάτα καὶ μόλις ἐφέτος τὴν ἐξερευνήσανε. Ἡ Καλαμάτα εἶναι πολὺ καλὴ πόλη τῆς Πελοποννήσου, καινούργια, μὲ ὄμορφες οἰκοδομὲς καὶ μὲ ζωηρὸ ἐμπόριο. Τὸ ὄνομά της δὲν προέρχεται ἀπὸ τοὺς Φράγκους ἐπιδρομεῖς τοῦ 1205, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς θαυματουργοῦ Παναγίας τῆς Καλομάτας, ποὺ ὑπῆρξε πολὺ πρίν, στὴν πρωτοβυζαντινὴ ἐποχή. Ἀπὸ τὰ τουριστικά της σημεῖα σημειώ-

Ναυαρῖνο: Ἡ εἴσοδος τοῦ λιμένος τῆς Πύλου. **Δεξιά:** Τὸ φρούριο Τσιχλὶ—Μπαμπᾶ (san sicolo) μὲ τὰ πυροβολεῖα του. **Ἀριστερά:** Τὸ νότιο τμῆμα τῆς νησίδος Σφακτηρίας· στὴν κορυφή της διακρίνονται τὰ μνημεῖα τῶν γάλλων καὶ ἄγγλων πεσόντων.

νουμε τὸ ἱστορικὸ μοναστήρι ποὺ φτιάχνει τὰ φημισμένα μεταξωτὰ καὶ τὸ κάστρο της ποὺ ἔχει ὄμορφη θέα καὶ μοντέρνα τουριστικὰ κέντρα. Ἂν καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ νομοῦ αὐτοῦ εἶναι εὐφυεῖς, φιλοπρόοδοι, εὐγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ τουρισμοῦ, δὲν ἐφρόντισαν ἀκόμη νὰ ἔχουν καλοὺς ἁμαξιτοὺς δρόμους, γιὰ νὰ μποροῦν εὔκολα νὰ κινοῦνται τὰ πούλμαν καὶ τὰ λεωφορεῖα τῶν ἐκδρομικῶν σωματείων καὶ τῶν ξένων τουριστῶν,

πού ἐπισκέπτονται τὰ τουριστικὰ μέρη των. Δὲν ἔδειξαν τὴ φροντίδα πού πρέπει γιὰ τὸ πολὺ σπουδαῖο αὐτὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ τὴν οἰκονομία τοῦ νομοῦ των καὶ ἀναπτύσσει τὴν πνευματικότητα καὶ τὸν κοινωνισμὸ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς χώρας μας. Οἱ ἀμαξιτοὶ δρόμοι Καλαμῶν—Σπάρτης—Μυστρᾶ=Καλαμῶν—Καρδαμύλης, Καλαμῶν—Κορώνης, Καλαμῶν—'Ιθώμης—Βουλκάνο, Πύλου—Γαργαλιάνων—Φιλιατρῶν—Κυπαρισσίας καὶ Πύλου—Μεθώνης εἶναι ἀνεπαρκεῖς στὸ πλάτος. Σκυρόστρωμα συνεχὲς καὶ μόνιμο καὶ ἀσφαλτόστρωσι δὲν ὑπάρχει. Τὰ πούλμαν περνᾶν στὸ δρόμο τους μέσα σὲ στενὰ σοκάκια χωριῶν, προσκρούουν ἐνίοτε στοὺς τοίχους καὶ στὰ μπαλκόνια τῶν σπιτιῶν καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἀνακόψουν τὴν διαδρομὴ καὶ νὰ μὴ πᾶνε στὸν προορισμό τους, ὅπως στὴν Κορώνη, Μεθώνη, 'Ιθώμη. Τώρα μόλις ἑτοιμάσθηκε ἕνας καλός, πλατὺς δρόμος ἀπὸ τὴν Καλαμάτα στὴν Πύλο. Τὸ πιὸ σπουδαῖο τουριστικὸ σημεῖο τοῦ νομοῦ εἶναι τὸ Ναυαρίνο, γνωστὸ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ναυμαχία. Βρίσκεται 42 χιλιόμετρα δυτικὰ τῶν Καλαμῶν. Τὸ λιμάνι τοῦ Ναυαρίνου πρὸς δυσμὰς φράσσεται ἀπὸ τὴν πετρώδη νησίδα Σφακτηρία, ἡ ὁποία τὸ καθιστᾶ ὁχυρὸ καὶ ἀσφαλές. Πλάϊ στὸ λιμάνι αὐτὸ εἶναι κτισμένη ἡ σημερινὴ πόλι Πύλος. 'Η ὀνομασία τοῦ Ναυαρίνου, τὴν ὁποία παρέδωκαν οἱ 'Ενετοὶ στοὺς Εὐρωπαίους ναυτικούς, προέρχεται ἀπὸ τὸν 'Αβαρίνο πύργο (Chateau des awares), πού βρίσκεται στὸ βόρειο σημεῖο τῆς Σφακτηρίας, ὅπου εἶναι καὶ ὁ μικρὸς θαλάσσιος δίαυλος—οἱ Βυζαντινοὶ τοὺς Σλαύους τοὺς ὠνόμαζαν 'Αβαρίνους ἢ 'Αβάρους. Ἔτσι ἔλεγαν οἱ Βυζαντινοὶ τὰ φρούρια τῆς Πύλου μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐπιδρομὴ τῶν Σλαύων, καθὼς μαρτυροῦν τὰ συγγράμματα τοῦ 13ου αἰώνα καὶ τὰ χρονικὰ τοῦ Μωρέως.

Τὸ σημερινὸ Ναυαρίνο δὲν ἀνταποκρίνεται σὲ καμμιὰ ἀρχαία πόλη. Οἱ τοῦρκοι τὸ 1572 κτίσανε στὸ λοφίσκο San Nicolo τὸ φρούριο μὲ 7 προμαχῶνες, μὲ μιὰ ἰσχυρὴ ζώνη ἀσφαλείας καὶ μὲ ἐπάλξεις, τὸ ὁποῖο λέγεται Νεόκαστρο. Τὸ εἶπαν ἔτσι γιὰ νὰ τὸ διακρίνουν ἀπὸ τὸ παληὸ φρούριο τῆς Πύλου, τὸν 'Αβαρίνο πύργο, πού βρίσκεται ὅπως εἴπαμε στὸ βορεινὸ δίαυκλο τῆς Σφακτηρίας. Οἱ 'Ενετοὶ κατέλαβαν τὸ Νεόκαστρο τὸ 1686 καὶ τὸ κράτησαν ἕως τὸ 1718. Τὸ 1825 ὁ 'Ιμπραὴμ πασσᾶς τὸ μετέβαλε σὲ ὁρμητήριο γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Μεσσηνίας. Οἱ θηριωδίες του ὅμως μετὰ τὴν πτώση τοῦ Μεσολογγίου, προεκάλεσαν τὴν ἐπέμβαση τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν ἱστορικὴ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου.

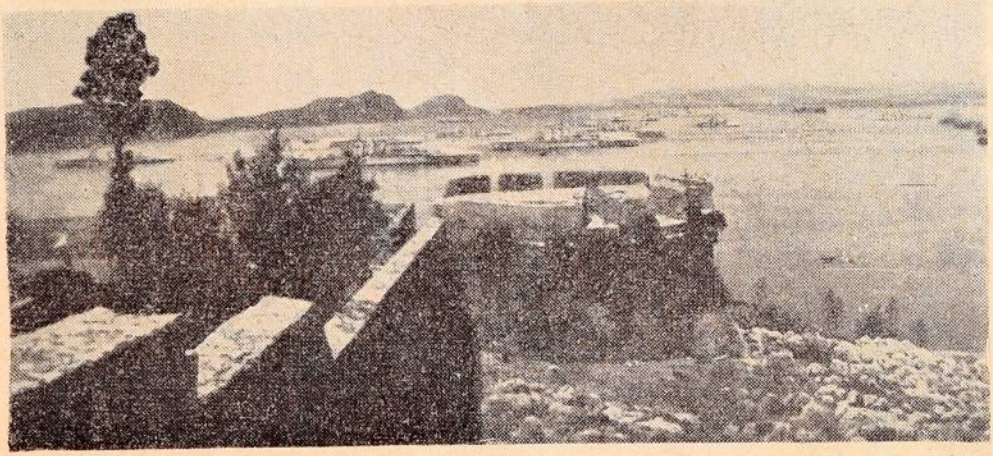
Τὸ ἱστορικὸ τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου.

Μετὰ τὴ συνθήκη τὴν ὁποία ὑπέγραψαν στὸ Λονδῖνο τὴν 6–7–1827, κατ' ἐντολὴν τῶν κυβερνήσεών των, οἱ Dydley, πρίγκιψ Polignac καὶ Lieben, ἡ 'Αγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία ἀπεφάσισαν νὰ ἔλθουν σὲ ἐπίσημες σχέσεις μὲ τὴν ἐπαναστατημένη 'Ελλάδα καὶ τὴν Τουρκία καὶ νὰ μεσολαβήσουν καὶ ἐπιβάλουν ἀνακωχὴ στοὺς ἐμπολέμους. 'Η 'Ελλάδα δέχθηκε τὴν πρότασι τῶν τριῶν συμμάχων δυνάμεων, ἐνῷ ἡ Τουρκία τὴν ἀπέρριψε. Γι' αὐτὸ καὶ σύμφωνα μὲ μυστικὸ ἄρθρο, συμπληρωματικὸ τῆς ἀνωτέρω συνθήκης, οἱ συμμαχικὲς πολεμικὲς μοῖρες τῆς Μεσογείου ἐνισχύθηκαν. Συνάμα δὲ Ρωσικὸς στόλος κατέπλευσε ἀπὸ τὴ Βαλτική. Τὴν 'Αγγλικὴ μοῖρα κυβερνοῦσε ὁ ναύαρχος 'Εδουάρδος Κόντριγκτον, τὴν Γαλλικὴ ὁ ναύαρχος Ντὲ Ριγνὺ καὶ τὴ Ρωσικὴ ὁ ναύαρχος Χέϋντεν. Οἱ συμμαχικὲς μοῖρες ἐνώθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Πύλου. 'Ο συμμαχικὸς στόλος ἀπετελεῖτο ἀπὸ 10 δίκροτα, 10 φρεγάτες καὶ 7 κορβέτες, ἤτοι ἐν συνόλῳ 27 πολεμικά, τὰ ὁποῖα ἔφεραν 1276 τηλεβόλα.

Τὴν 20–10–1827, ὥρα 2 μ.μ., ἡ συμμαχικὴ μοῖρα εἰσῆλθεν στὸ λιμένα τῆς Πύλου (πρῶτα οἱ Ἄγγλοι, ἔπειτα οἱ Γάλλοι καὶ τελευταῖοι οἱ Ρῶσοι) γιὰ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν 'Ιμπραὴμ πασσᾶ ἐξηγήσεις κατ' ἐντολὴν τῶν κυβερνήσεών των, γιατὶ συνεχίζει τὴν ἐρήμωσι τῆς Μεσσηνίας κατὰ παράβασι τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου. Οἱ ναύαρχοι εἶχαν λάβει ἐντολὴ ἀπὸ τὶς κυβερνήσεις των, ὅτι σὲ περίπτωσι ἐπιθέ-

σεως ἐναντίον τους ἀπὸ τὸν τορκοαιγυπτιακὸ στόλο νὰ προσπαθήσουν νὰ σώσουν τὴν τιμὴ τῶν ὅπλων καὶ τὸ γόητρο τῆς πολιτείας των. Ὁ τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος ἦταν ἀγκυροβολημένος σὲ σχῆμα πετάλου ἀλόγου, μὲ τὰ νῶτα πρὸς τὴ νησίδα Σφακτηρία καὶ τὸ μέτωπό του πρὸς τὸ νησάκι «Χελωνάκι». Ἀπετελεῖτο ἀπὸ 89 πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔφεραν 2438 τηλεβόλα καὶ εἶχαν 16.000 ναυτικὸ πολεμικὸ πλήρωμα. Συνάμα δὲ ἦταν στὸ λιμάνι καὶ 31 φορτηγὰ αἰγυπτιακὰ πλοῖα, ἀπὸ τὶς πρόσφατες ἐνισχύσεις τοῦ Σουλτάνου τῆς Αἰγύπτου Μεχμὲτ Ἀλῆ.

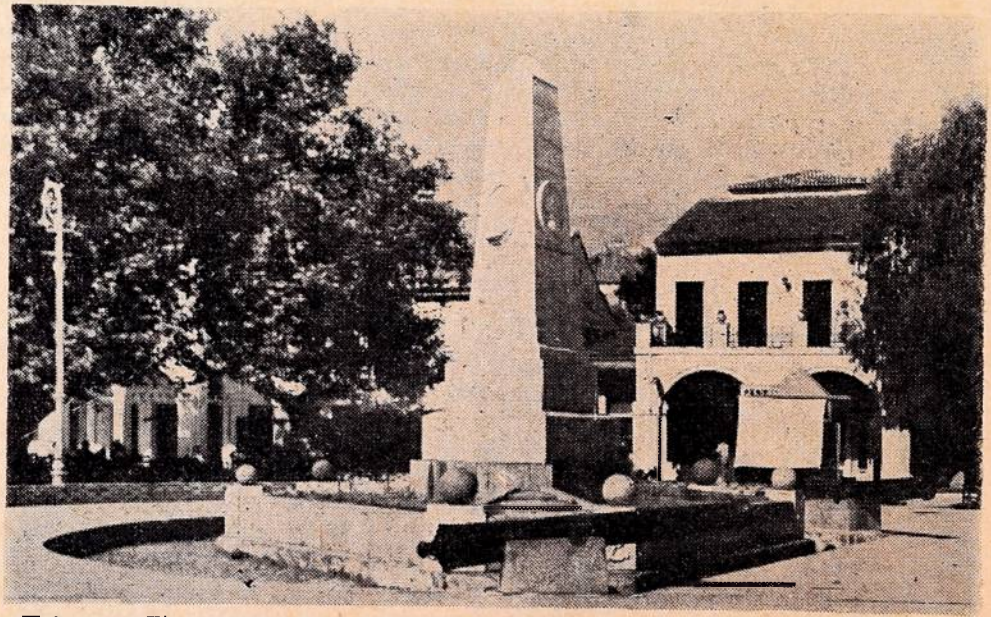
Οἱ τρεῖς ναύαρχοι, χωρὶς πρόκλησι ἐχθροπραξίας καὶ αἱματοχυσίας, θέλησαν νὰ ἐκφοβίσουν τὸν Ἰμπραὴμ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ στόλο του ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Πύλου καὶ νὰ παύσῃ νὰ ἐρημώνῃ τὴ Μεσσηνία ξεριζώνοντας καὶ αὐτὰ τὰ ἐλαιόδενδρα. Παρὰ τὶς φιλειρηνικὲς ὅμως διαθέσεις τῶν τριῶν ναυάρχων, μερικὲς ἐχθρικὲς βολὲς τηλεβόλων ἐκ τοῦ τορκοαιγυπτιακοῦ στόλου, ἐπροκάλεσαν γενικὴ σύρραξι. Ἡ ναυμαχία διήρκεσε 4 ὧρες καὶ ὑπῆρξε αἱματηρὴ καὶ πεισματώδης. Οἱ γύρω κάμποι καὶ τὰ βουνὰ ἐδονοῦντο ἀπὸ τοὺς ἄπειρους τεχνητοὺς κεραυνοὺς τῶν τηλεβόλων καὶ ἐφαί-

Ναυαρῖνο: Τὸ λιμάνι τῆς Πύλου ὅπου ἔγινε ἡ ἱστορικὴ ναυμαχία. Τὰ πολεμικὰ καράβια ποὺ διακρίνονται εἶναι ἀπὸ ἑορτάσιμο ἐπέτειο τῆς ναυμαχίας.

νοντο νὰ ἀποσείουν τὸ βαρὺ ζυγὸ τῆς τυραννίας. Καπνοὶ πυκνοί, οἱ ὁποῖοι ὑψώνονταν πρὸς τοὺς οὐρανὸ ἐσκέπαζαν τὰ πάντα. Οἱ φλόγες ποὺ ἀνασηκώνονταν ἀνάμεσά τους ἦταν σὰν νὰ πάλευαν μεταξύ τους ποιὰ πρώτη θὰ λυώσῃ ταχύτερα τὶς βαρειὲς ἁλυσίδες τῆς τυραννίας ποὺ οἱ βάρβαροι ἐπιδρομεῖς τῆς Ἀσίας εἶχαν περάσει στὴ μητέρα τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, τὴν Ἑλλάδα. Κραυγὲς καὶ θρῆνοι ἀπ' τοὺς καιόμενους ἀφρικανοὺς καὶ τουρκομογγόλους ἀκούγονταν μέσα ἀπὸ τὴν κόλασι τῆς φωτιᾶς. Οἱ ἐκρήξεις ἀπὸ τὰ καταποντιζόμενα πολεμικὰ μεγάλωναν τὸν τρόμο. Ἡ θάλασσα τῆς Πύλου μετεβλήθη σὲ αἷμα, φωτιά, καπνοὺς καὶ ναυάγια. Τὸ ἔδαφος τοῦ λιμανιοῦ τῆς Πύλου ἔτρεμε ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ γιγάντιου ἀγώνα. Στὰ παράλιά του, τὰ κύματα ἔφερναν καὶ σώριαζαν τοὺς σκοτωμένους καὶ πνιγμένους βαρβάρους. Ὁ τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος ἔπαθε πανωλεθρία. Στὶς 6 τὸ ἀπόγευμα ἡ ναυμαχία τελείωσε. Ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἔχασε 6.000 ἄνδρες καὶ 60 πολεμικὰ πλοῖα. Διεσώθησαν μόνον 29 μικρὰ πλοῖα, βρίκια καὶ κορβέτες, τὰ ὁποῖα διέφυγαν ἀπὸ τὸ βόρειο δίαυλο. Ὁ συμμαχικὸς στόλος ἔπαθε πολὺ σοβαρὲς βλάβες, γιατὶ ἐβάλλετο καὶ ἀπὸ τὰ πυροβολεῖα τοῦ φρουρίου τοῦ Νεοκάστρου, δὲν ἔχασε ὅμως κανένα πολεμικό. Οἱ Ἄγγλοι εἶχαν 75 νεκροὺς καὶ 179 τραυματίες, οἱ Γάλλοι 43 νεκροὺς καὶ 117 τραυματίες καὶ οἱ Ρῶσοι

57 νεκροὺς καὶ 137 τραυματίες. Τὰ μνημεῖα τῶν Γάλλων καὶ Ρώσων πεσόντων εὑρίσκονται στὴ νησίδα Σφακτηρία, τῶν δὲ Ἄγγλων στὸ νησάκι «Χελωνάκι». Στὸ καλλιμάρμαρο μνημεῖο τῶν Γάλλων διαβάζουμε : «LA FRANCE A SES ENFANTS MOURUS POUR LA LIBERTE DE LA GRECE» BATAILLE DE NAVARIN 20–10–1827. Ἐπίσης σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο διαβάζουμε καὶ ἕνα ἀγγλικὸ ἐπίγραμμα μὲ ὀρειχάλκινα γράμματα, δίπλα σ' ἕνα σχέδιο πολεμικῆς γαλέρας καὶ σ' ἕνα κλάδο

Πύλος: Τὸ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖο τῶν νικητῶν τριῶν ναυάρχων. Κόδριγκτον, Δεριγνύ καὶ Ἔϋδεν.

φοίνικος : «TO THE GLORIOUS DEAD. SEA BATTLE OF NAVARIN 20–10 1827. THE BRITISH GOVERNMENT». Τὸ μνημεῖο τῶν Ρώσων, ἀπὸ Πεντελικὸ μάρμαρο ἔχει τὴν ἐπιγραφὴ στὴ Ρωσικὴ γλῶσσα.

Ἡ Ἑλλάδα γίνεται ἐλεύθερη.

Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου δὲν ἔγινε δεκτὴ μὲ εὐμένεια ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ καὶ Ρωσικὴ διπλωματία. Τὴν ἐθεώρησαν ὅτι ἔγινε «κατὰ λάθος» («γεγνὶς ὀλντοῦ») καὶ ἐζήτησαν ἐπισήμως συγγνώμην ἀπὸ τὴν Ὑψηλὴ Πύλη. Ἡ Γαλλία ὅμως ἐθεώρησε τὴν ναυμαχία ὅτι ἔγινε σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Γι' αὐτό, μὲ τὴ συναίνεσι τῶν Ἄγγλων καὶ Ρώσων, ἀπέστειλε στὶς 20–12–1827 στὴ Πελοπόννησο τὸ στρατηγὸ Maison μὲ 14.000 Γάλλους στρατιῶτες, γιὰ νὰ διώξῃ τὸν Ἰμπραήμ. Οἱ ὀρδὲς τοῦ Ἰμπραὴμ καταδιωκόμενες ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἀπέπλευσαν στὶς 6–10–1828 ἀπὸ τὸν ὀχυρὸ λιμένα τῆς Μεθώνης. Ἀπὸ τότε ἡ Ἑλλάδα μας ἄρχισε νὰ γίνεται ἐλεύθερη. Ὁ πόλις Πύλος στὴν κεντρικὴ πλατεῖα της ἀνήγειρε μεγαλοπρεπέστατο μνημεῖο πρὸς τιμὴν καὶ ἱστορικὴν μνήμην τῶν τριῶν νικητῶν ναυάρχων μὲ τὸ ἐπίγραμμα «Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ»

Ι. ΝΟΥΣΙΑΣ

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

10. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα πτωμάτων εἰς δυσχερεῖς περιπτώσεις.

Ὅσάκις ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ πτώματος εἶναι προκεχωρημένη, τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς ὑποθέσεως ὑπαλλήλου εἶναι νὰ ἐξετάσῃ ἂν ὑπάρχουν ὅλα τὰ δάκτυλα. Ἂν διαπιστωθῇ ὅτι ταῦτα δὲν ὑπάρχουν, προσπάθεια καταβάλλεται ὥστε νὰ διακριβωθῇ ἂν ὁ ἐλλείπων δάκτυλος ἢ τὰ δάκτυλα ἢ καὶ ὁλόκληρος ἡ χεὶρ ἐλλείπουν, συνεπείᾳ ἀποκοπῆς αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς ἢ κατεστράφησαν μετὰ θάνατον ἀπὸ ἄγριον τι ζῷον ἢ εἰς περίπτωσιν ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἀπὸ τοὺς ἰχθεῖς κ.λ.π. (εἰκ. 160).

Τὸ συμπέρασμα τῆς ἐν λόγῳ ἐξετάσεως δέον νὰ καταχωρηθῇ ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου. Ἡ σημείωσις αὕτη μεγάλως διευκολύνει κατὰ τὴν ἀναζήτησιν, τὰς ἀστυνομικὰς ἐκείνας ὑπηρεσίας αἵτινες ταξιθετοῦν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τὰ φέροντα «τραύματα» ἢ τὰ «ἐλλείποντα» συνεπείᾳ «ἀποκοπῆς» ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἢ τὰ ἐλλείποντα ἐκ «γενετῆς», εἰς ἰδιαίτερον ἀρχεῖον. («Ὅρα ἡμέτερον ἄρθρον εἰς Ἀστυν. Χρονικὰ τεύχη 150, 151, 152, 153). Κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐξέτασιν δέον νὰ καταβάλληται ἐπίσης προσοχὴ κατὰ τὴν προσπάθειαν ἀφαιρέσεως τυχὸν καθαρσιῶν, ἐπὶ τῶν ραγῶν τῶν δακτύλων τοῦ πτώματος ἐπικεκολλημένων. Ὁ κοινὸς σάπων καὶ τὸ νερὸ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι δύο ἀπὸ τὰ καλλίτερα μέσα καθαρισμοῦ καὶ τῶν δακτύλων τῶν νεκρῶν.

Εἰκ. 161. Αἱ χεῖρες τῆς ἀγνώστου γυναικὸς μετὰ τὴν 20ήμερον κατεργασίαν των.

Τὴν αὐτὴν ἀξίαν ἔχει καὶ ἡ χημικὴ οὐσία «ξυλίνη» ἥτις διαλύει τὰ λίπη, τὰ ἔλαια κ.λ.π. ἐλαιώδεις οὐσίας.

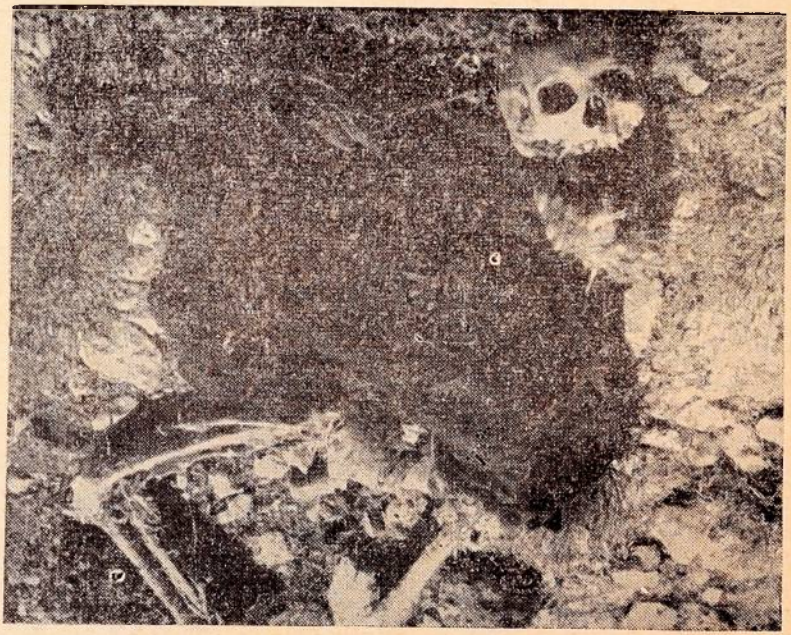
Καλὰ ἀποτελέσματα δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν ἂν χρησιμοποιήσωμε μίαν ψήκτραν ὀδόντων, οὐχὶ ὅμως πολὺ σκληράν, καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ δέρμα τοῦ πτώματος εἶναι μᾶλλον σκληρὸν ἡ πίεσις τῆς ψήκτρας δέον νὰ εἶναι ἐλαφρὰ καὶ εἰ δυνατὸν νὰ ἀκολουθῆται ἡ κατεύθυνσις τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν, ἵνα οὕτω οὐ μόνον ἐπιτυγχάνεται καθαρισμὸς τῶν προεξοχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσωχῶν τοῦ δακτυλικοῦ

ἀποτυπώματος. Ἂν ὅμως ἡ κατάστασις τοῦ δέρματος δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρῆσιν ψήκτρας, τεμάχιον βάμβακος δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καθαρίζεται ἐλαφρῶς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος τῆς ραγός, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχει διαβραχῇ τὸ τεμάχιον τοῦ βάμβακος ἐντὸς σαπουνάδας, ἢ ξυλίνης. Μετὰ ταῦτα ἐξετάζεται καὶ πάλιν ἡ κατάστασις τοῦ δέρματος τῆς ραγὸς ἥτις μεγάλως ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰς συνθήκας τοῦ τόπου ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος.

Βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν διδαγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν διδαγμάτων τῆς πείρας αἱ τρεῖς κατωτέρω περιπτώσεις παρατηροῦνται:

α) Πτώματα ἀποσυντεθειμένα ἄτινα ἀνευρίσκονται ὑπὸ τὴν γῆν ἢ ἐντὸς θάμνων.

β) Πτώματα ἀφυδατωμένα (μουμιοποιημένα) ἄτινα ἀνευρίσκονται εἰς ἀνοικτοὺς χώρους καὶ τῶν ὁποίων τὰ δάκτυλα δὲν ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐδάφους καὶ ὅπερ ἔδαφος ἦτο ξηρὸν (εἰκ. 162. Ἐπίσης ὅρα εἰκόνα πτώματος εἰς Πάρνηθα).

Εἰκ. 162. Ὁ σκελετὸς τῆς ἀγνώστου γυναικὸς ἐπὶ τῆς Πάρνηθος. Ἐξ ὅλου τοῦ σώματος μόνον αἱ χεῖρες διετηροῦντο ἀπεξηραμέναι.

Ἐπίσης τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται ἂν τὸ πτῶμα εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ὑψηλῆς θερμοκρασίας, καὶ

γ) Πτώματα ἄτινα ἀνευρίσκονται ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Ὁ βαθμὸς τῆς ἀποσυνθέσεως ἢ ἀφυδατώσεως διαφέρει βεβαίως καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν, τὰ ἔντομα καὶ τὰ μικρόβια, διακρίνεται δὲ εἰς ἀρχικὰ στάδια, προκεχωρημένα καὶ πλήρη. Ὅθεν ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν ἀνευρίσκονται τὰ δάκτυλα τοῦ νεκροῦ ἐξαρτᾶται καὶ ἡ χρησιμοποιηθησομένη μέθοδος. Ἀλλὰ δυνατὸν ἡ ἐπιτυχῶς χρησιμοποιηθεῖσα μέθοδος εἰς ὡρισμένην περίπτωσιν νὰ ἀποβῇ ἀναποτελεσματικὴ εἰς μίαν ἄλλην ὁμοίαν ἢ παρομοίαν περίπτωσιν. Κατὰ συνέπειαν ἡ τεχνικὴ ἡ ἐπεξηγουμένη κατωτέρω ἀνα-

φέρεται γενικῶς εἰς τὰς μεθόδους καὶ τοὺς τρόπους οἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν ἐπιτυχῶς, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς ἀποκατάστασιν κατεστραμμένων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων νεκρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν λῆψιν αὐτῶν.

Συνήθως ὅταν ἀνευρίσκεται ἐν πτῶμα, τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν του εἶναι συνεσφιγμένα—κλειστὰ—συνεπείᾳ τῆς πτωματικῆς ἀκαμψίας. Ὥστε τὸ πρῶτον ἔργον εἶναι νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ πτωματικὴ ἀκαμψία. Ὅταν ἐξιχθῇ εἰς τὴν ἀκμὴν αὐτῆς ἡ ἀκαμψία, ἀποβαίνει δυσχερέστατον ἔργον καὶ μεγίστην ἔτι δύναμιν καταβάλλοντες νὰ κάμψωμεν ἢ ἐκτείνωμεν οὐ μόνον τὰς μεγάλας ἀρθρώσεις τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ νὰ διανοίξωμεν καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἐν ἡμικάμψει ἢ κάμψει παραμένοντας συνήθως μετὰ θάνατον δακτύλους τῆς χειρός. Πάντως ἂν τυχὸν παραβιασθῇ ἅπαξ ἡ ἀκαμψία ἀρθρώσεώς τινος δὲν ἀποκαθίσταται πλέον αὕτη ἂν εἶχεν ἤδη συντελεσθῇ πλήρως, ἀποκαθίσταται ὅμως καὶ αὖθις ὡς πρότερον ἂν εὑρίσκετο εἰσέτι ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τῷ γίγνεσθαι, ὅτε ἐπιτελεῖται ἔργον δαναΐδων.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις λίαν ἀποτελεσματικὸν μέτρον ἀποβαίνει ἡ ἀποκοπὴ τοῦ δέρματος μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου ὡς καὶ αἱ βαθεῖαι τομαὶ εἰς τὴν δευτέραν φάλαγγα ἑκάστου δακτύλου. Ἡ πρᾶξις αὕτη οὐ μόνον μᾶς διευκολύνει εἰς τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ διαπιστώσωμεν ἂν ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διατηροῦνται εἰσέτι εἰς καλὴν κατάστασιν. Ἐπίσης ἡ ἐνέργεια αὕτη διευχεραίνει τὴν καθαιότητα τῶν δακτύλων διὰ σάπωνος καὶ ὕδατος ἢ διὰ τοῦ ὑγροῦ τῆς ξυλίνης.

Προκεχωρημένη ἀποσύνθεσις.

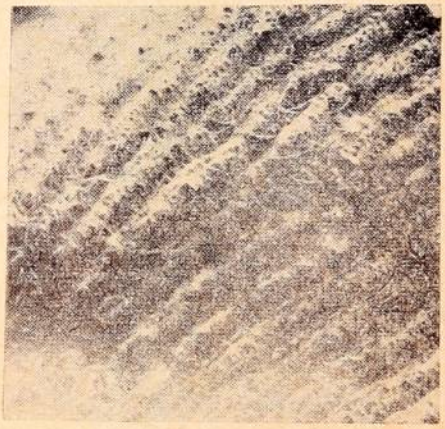
Ἂν ἡ ῥᾳξ τῶν δακτύλων φέρῃ τὰ ἴχνη τῆς ἀποσυνθέσεως ἀναφύονται πλέον αἱ δυσκολίαι τῆς σήψεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνατὸν ἡ ῥᾳξ νὰ εἶναι μαλακιὰ ἢ πλαδαρά. Ἂν οὕτω συμβαίνῃ ἐξετάζονται αἱ κορυφαὶ τῆς ραγὸς διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἂν ἡ ἐπιδερμὶς εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν της. Ἂν δὲ διαπιστωθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἄθικτος λαμβάνονται ἐξαιρετικὰ μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν διαρρήξεως αὐτῆς καὶ χρωνύεται ἡ ὅλη ἐπιφάνειά της διὰ τῆς μελάνης καὶ ἀποτυποῦται τὸ ἀποτύπωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἢ τῆς κάρτας.

Ἐνίοτε ἡ ἐπιδερμὶς ἂν καὶ δὲν ἔχῃ ἀποκολληθῇ εἶναι ὑπερβολικὰ μαλακιὰ καὶ ἑπομένως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιχρίσεώς της διὰ τῆς μελάνης ἢ τῆς ἀποτυπώσεως τοῦ ἀποτυπώματος ἐπὶ τῆς κάρτας ὑπάρχει κίνδυνος διαρρήξεως. Πρὸς ἀποτροπὴν τοιούτου ἐνδεχομένου ἀφαιροῦμε τὴν ἐπιδερμίδα, ἂν δὲ τοῦτο δὲν εἶναι ἐφικτὸν ἀποκόπτομεν τὸν δάκτυλον ἀπὸ τὴν δευτέραν φάλαγγα καὶ τὸ ῥίπτομεν εἰς 10% διάλυμα φορμόλης ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ τὸ δέρμα σκληρύνεται καὶ ἀποκτᾷ γκρὶ-λευκὴν ἀπόχρωσιν. Ἀλλ' ἡ ἐπιδερμὶς δὲν σκληρύνεται μόνον, ἀλλὰ καθίσταται καὶ πολὺ εὔθραυστος, διὸ χρήζει μεγάλης προσοχῆς κατὰ τὴν προσπάθειαν τῆς χρώσεώς της διὰ τῆς μελάνης καὶ ἀποτυπώσεως τοῦ δακτυλικοῦ αὐτῆς ἀποτυπώματος, ἐπὶ τῆς κάρτας. Ἡ ἐπιδερμὶς ῥίπτεται καὶ παραμένει ἐντὸς τοῦ διαλύματος τῆς φορμόλης, ἐπὶ τόσον χρόνον ὅσος εἶναι ἀναγκαῖος διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κατάλληλον σκλήρυνσιν. Μετὰ ταῦτα ἐξάγεται, καθαρίζεται διὰ καταλλήλου μαλακοῦ ὑφάσματος καὶ ἀποστεγνοῦται. Ἡ ἐπιδερμὶς κατόπιν τοποθετεῖται εἰς τὰ ἐξ ἐλαστικοῦ χρησιμοποιούμενα μεμονωμένα καλύμματα τῶν φερόντων τραῦμα δακτύλων, κυλίεται ἐπὶ τῆς διὰ μελάνης χρωσμένης πλακὸς καὶ λαμβάνει τὸ ἀποτύπωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἢ τῆς κάρτας, ὡς θὰ ἐλάμβανε αὐτὸς οὗτος ὁ δακτυλοσκόπος τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἀποτύπωμα.

Ἂν τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα δὲν ἀποτυπωθῇ, μεθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ χαρακτηριστικῶν σημείων δέον νὰ ἐξετασθοῦν αἱ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τῆς ἐπιδερμίδος θηλοειδεῖς γραμμαί. Πολλάκις αἱ λεπτομέρειαι τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδος ἔχουν καταστραφῇ ἢ εἶναι

δυσδιάκριτοι—μὴ ἀνάγλυφοι—ἀλλ' ὑπάρχει πιθανότης νὰ εἶναι ἄθικτοι καὶ λίαν εὐδιάκριτοι, ἐπὶ τῆς ἔσω ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδος (εἰκ. 163).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐπιδερμὶς ἀντιστρέφεται καταβάλλεται ὅμως προσπάθεια ἀποφυγῆς διαρρήξεως αὐτῆς—σχίσιμο. Ἡ ἔσω αὕτη ἐπιφάνεια χρωνύεται πλέον κατὰ τὸν συνήθη τρόπον διὰ τῆς μελάνης καὶ ἀποτυποῦται τὸ ἀποτύπωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἢ τῆς κάρτας. Ἀλλ' ἂν οὕτω συμβῇ ὁ δακτυλοσκόπος δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ ἐμφανίζονται πλέον ἀντίστροφοι, δηλαδὴ ὡς θηλοειδεῖς γραμμαὶ θὰ ἐμφανίζωνται αἱ αὐλακώσεις τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, ἐνῷ αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ θὰ ἐμφανίζονται ὡς λευκαὶ γραμμαί, δηλαδὴ ὡς αὐλακώσεις. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἐμφάνισις τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῆς ἔσω ἐπιφανείας εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς θηλοειδεῖς γραμμὰς τῆς ἔξω ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδος. Ἂν ἡ ἀντιστροφὴ τῆς ἐπιδερμίδος εἶναι δύσκολος καὶ ὑπάρχει κίνδυνος καταστροφῆς—διαρρήξεως—λαμβάνεται φωτογραφία αὐτῆς. Ἐκ τῆς ἀρνητικῆς αὐτῆς πλακὸς ἐκτυποῦνται φωτογραφίαι εἰς ἃς αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ ἐμφανίζονται κανονικαὶ πλέον καὶ δύναται τὸ ἀποτύπωμα νὰ συγκριθῇ μετὰ τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Πρὸς καλλιτέραν ἀπόδοσιν τῆς φωτογραφίας ἡ ἐπιδερμὶς ὑποβάλλεται προηγουμένως εἰς μάλαξιν καὶ εἶτα τοποθετεῖται μεταξὺ δύο καθαρῶν τεμαχίων ὑάλου καὶ οὕτω ἀποκτᾷ ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν. Εἰς ἃς περιπτώσεις ὁλόκληρα τὰ δάκτυλα ρίπτονται ἐντὸς διαλύματος φορμόλης, διογκοῦνται ταῦτα, λόγῳ ἀπορροφήσεως τοῦ διαλύματος τῆς φορμόλης.

Εἰκ. 163. Ἡ ἔσω ἐπιφάνεια τῶν ἐπιδερμικῶν θηλοειδῶν γραμμῶν.

Πολλάκις ἐπακόλουθον τῆς διογκώσεως εἶναι καὶ ἡ εὔκολος ἐκ τοῦ δέρματος ἀποκόλλησις τῆς ἐπιδερμίδος.

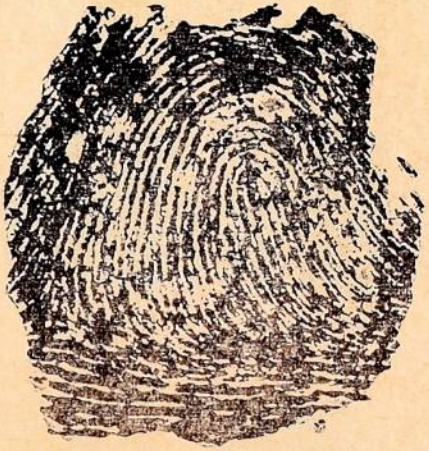
Ἀλλ' ἡ ἐργασία αὕτη χρήζει μεγίστης προσοχῆς. Ἂν ἡ ἐπιδερμὶς δὲν εἶναι ρικνωμένη (φαγωμένη) χρωνύεται διὰ τῆς μελάνης καὶ λαμβάνεται τὸ ἀποτύπωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου ἢ τῆς κάρτας.

Ἀλλὰ δυνατὸν ἡ ἐπιδερμὶς νὰ εἶναι ἀρκετὰ ρικνωμένη καὶ ἑπομένως ἀδύνατος ἡ λῆψις κατὰ τὸν συνήθη τρόπον καταλλήλου ἀποτυπώματος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐξετάζομεν ἂν ἡ ὅλη ῥὰξ τοῦ δακτύλου δύναται νὰ διογκωθῇ—φουσκώσῃ—κατόπιν ἐνέσεως δι' ἁπλοῦ ὕδατος ἢ γλυκερίνης. Ἂν τοῦτο εἶναι δυνατὸν διογκώνομεν τὴν ὅλην ῥάγα καὶ χρωνύομεν διὰ τῆς μελάνης τὸ δάκτυλον καὶ λαμβάνομεν τὸ ἀποτύπωμα αὐτοῦ. Ἐννοεῖται τοῦτο δύναται νὰ γίνεται μόνον ἂν ἡ ἐπιδερμὶς εἶναι ἄθικτος. Ἂν ἡ ἐπιδερμὶς ἔχῃ διαρραγῇ εἰς ἓν ἢ περισσότερα σημεῖα καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν δύναται νὰ συγκρατήσῃ τὸ διὰ τῆς σύριγγος ἐκχυνόμενον ὑγρόν, διὰ νὰ διογκωθῇ ἡ ῥὰξ ἀποκόπτεται τὸ δέρμα τῆς ὀνυχοφόρου φάλαγγος κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ περιέχηται ὁ ὅλος τύπος τοῦ ἀποτυπώματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἔχῃ ἀρκετὸν βάθος διὰ νὰ ἀποφευχθῇ τυχὸν καταστροφὴ τοῦ δέρματος, δηλαδὴ τῆς μητρὸς τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν.

Μετὰ ταῦτα ἀπομακρύνομεν, μετὰ προσοχῆς, εἴτε διὰ τριβῆς, εἴτε δι' ἀποκοπῆς τὰς περιττὰς λιπώδεις ἢ σαρκώδεις ἴνας διὰ νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτότερον τὸ δέρμα καὶ διευχερανθῇ οὕτω ἡ ἐπιπέδωσις καὶ ἡ χρῶσις τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ διὰ τῆς μελάνης. Ἂν τὸ ἀποκοπὲν δέρμα τῆς ραγὸς φέρει ἀρκετὰς ρικνώσεις

τοποθετεῖται μεταξὺ δύο ὑαλίνων πλακῶν συμπιέζεται καὶ οὕτω ἐξαφανίζονται αὗται, μετὰ ταῦτα δὲ λαμβάνομεν φωτογραφίαν τοῦ ἀποτυπώματος αὐτοῦ (εἰκ. 164 καὶ 165).

Εὐνόητον εἶναι ὅτι αἱ προαναφερθεῖσαι μέθοδοι ἐφαρμόζονται εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἀποσύνθεσις ἔχει ἀφήσει ἄθικτον τὴν ἐπιδερμίδα. Εἰς τὰς πλείστας ὅμως τῶν περιπτώσεων ἡ σῆψις ἔχει καταστρέψει τὴν ἐπιδερμίδα ἢ τὰς λεπτομερείας τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν αὐτῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι τὸ δέρμα, δηλαδὴ τὸ κάτωθι τῆς ἐπιδερμίδος στρῶμα, φέρει τὰς αὐτὰς θηλοειδεῖς γραμμάς, μεθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ ἰδιορρυθμίας αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ ἐπιδερμίς, διὸ καὶ μήτηρ

Εἰκ. 164. Τὸ ἀποτύπωμα τοῦ δεξιοῦ τοῦ παραμέσου δακτύλου τῆς εἰς τὴν Πάρνηθα ἀνευρεθείσης γυναικός, ληφθὲν κατόπιν χρώσεως τοῦ δακτύλου διὰ μελάνης.

Εἰκ. 165. Τὸ ἀποτύπωμα τοῦ δεξιοῦ μεσαίου δακτύλου—δέρμα τοῦ Πηρουνάκη μεταξὺ δύο ὑαλίνων πλακῶν.

τὴν ὠνομάσαμεν τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν. Ἐπομένως βάσει τῶν θηλοειδῶν αὐτῶν γραμμῶν δυνάμεθα νὰ πιστοποιήσωμεν τὴν ταυτότητα ἑνὸς ἀτόμου. Ὅθεν, ἂν διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἐπιδερμὶς τῆς ραγὸς ἔχει καταστραφῇ, ἀλλ' ὅτι τὸ δέρμα εἶναι ἄθικτον, τὸ ὑποβάλλομεν εἰς τὴν συνήθη καθαριότητα διὰ σάπωνος καὶ ὕδατος, τὸ ἀποστεγνοῦμεν, τὸ χρωνύομεν διὰ τῆς μελάνης καὶ λαμβάνομεν τὸ ἀποτύπωμα αὐτοῦ. Ἐνίοτε μέρος τῆς ἐπιδερμίδος εἶναι εἰσέτι ἐπικολλημένον ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἀλλ' εἶναι ἄνευ ἀξίας. Τὴν ἄχρηστον αὐτὴν ἐπιδερμίδα τὴν ἀφαιροῦμε—ξεπετσιάζουμε—, ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς, οὕτως ὥστε νὰ μὴν προκαλέσωμεν ζημίαν ἐπὶ τοῦ δέρματος.

Ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν αἱ λεπτομέρεαι τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν δὲν θεωροῦνται κατάλληλοι νὰ παράσχουν τὴν δυνατότητα εἰς τὸν δακτυλοσκόπον νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ταυτότητα, εἴτε διότι ἔχουν ἐλαχιστοτάτην προεκβολήν, εἴτε διότι εἶναι ὀλίγον ρικνωμένη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος, συνιστᾶται ὅπως τὸ δάκτυλον ἀποκόπτεται ἐκ τῆς μεσαίας φάλαγγος καὶ λαμβάνεται ἡ φωτογραφία τοῦ ἀποτυπώματος αὐτοῦ.

Ἂν ὅμως αἱ ρικνώσεις παρακωλύουν τὴν λῆψιν καταλλήλου φωτογραφίας, ἀποκόπτομεν τὸ φέρον τὸν ὅλον τύπον τοῦ ἀποτυπώματος δέρμα εἰς ἀρκετὸν βάθος καὶ ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν τὰς περιττὰς ἴνας κλπ. διὰ νὰ καταστῇ ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτότερον, τὸ τοποθετοῦμεν μεταξὺ δύο ὑαλίνων πλακῶν τὰς ὁποίας συγκρατοῦμεν

διὰ scoch καὶ οὕτω ἀποκτᾷ τὸ ρικνωμένον δέρμα ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν ὅτε καὶ προβαίνομεν εἰς τὴν λῆψιν τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ (εἰκ. 166). Ἀλλ' ἡ μέθοδος αὕτη ἔχει καὶ ἓν μειονέκτημα, δηλαδὴ ἐλαττώνει τὸ ἀνάγλυφον τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν, συνεπείᾳ τῆς συμπιέσεως τοῦ δέρματος μεταξὺ τῶν δύο ὑαλίνων πλακῶν. Τὸ ἐν λόγῳ μειονέκτημα ἐξουδετεροῦται ἂν ληφθῇ ἡ φωτογραφία διὰ διαπερατοῦ φωτός, δηλαδὴ διὰ φωτὸς διερχομένου μέσῳ τοῦ δέρματος. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἂν καὶ ἡ φωτογραφία ἔχῃ ληφθῇ διὰ διαπερατοῦ φωτὸς καὶ ἔχουν ἀφαιρεθῇ ὅλαι αἱ ἶναι καὶ ἔχει λεπτυνθῇ ὅσον ἐπιτρέπεται τὸ δέρμα, τὸ φῶς δυνατὸν νὰ μὴ διέρχεται μέσῳ αὐτοῦ εὐκόλως καὶ—ἰσομερῶς—καὶ τούτου ἕνεκεν αἱ λεπτομέρειαι τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ ὁ διαχωρισμὸς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐσωχῶν—αὐλακώσεων—νὰ εἶναι δυσχερής.

Εἰκ. 166. *ΔΕΞΙΑ ΧΕΙΡ*

Δεξ. Ἀντίχειρ *Δεξ. Δείκτης* *Δ. Μεσαῖος* *Δ. Παράμεσος* *Δ. Ὠτίτης*

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΧΕΙΡ

Ἀρ. Ἀντίχειρ *Ἀρ. Δείκτης* *Ἀρ. Μεσαῖος* *Ἀρ. Παράμεσος* *Ἀρ. Ὠτίτης*

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοποθετεῖται τὸ δέρμα δι' ὀλίγα λεπτὰ ἐντὸς ὑγροῦ «ξυλίνης». Τὸ ὑγρὸ τοῦτο μεγάλως διευκολύνει τὴν διέλευσιν τοῦ φωτός, διότι ὁ δείκτης διαθλάσεώς του εἶναι μεγάλος. Ἂν τὸ διαβραχὲν διὰ τῆς «ξυλίνης» δέρμα ἀποξηραίνεται ταχέως, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὴν φωτογραφίαν τοῦ δακτυλικοῦ αὐτοῦ ἀποτυπώματος καθ' ὃν χρόνον τὸ δέρμα εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ τῆς ξυλίνης. Ἀπὸ τὴν φωτογραφικὴν αὐτὴν ἀρνητικὴν πλάκα ἐκτυπώνεται ἐπὶ χάρτου φωτογραφία θετική, ἥτις εἶναι κατάλληλος πρὸς σύγκρισιν μετὰ τὴν εἰς τὸ γενικὸν ἀρχεῖον φυλασσομένων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

(Συνεχίζεται)

ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ
Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Χ. ΠΑΤΣΙΟΥΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ

V. ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΕΙΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΝ ΕΝΤΟΣ ΜΟΛΥΝΘΕΙΣΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

***

β) Ἀποφυγὴ ἐντόνως μολυνθεισῶν περιοχῶν.
γ) Ἔλεγχος τῆς ἀπορροφουμένης ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ δόσεως.
δ) Κατάλληλος ἱματισμὸς καὶ ὑλικόν.
ε) Καθαρισμὸς τοῦ σώματος.
στ) Ἀπολύμανσις.

β) Ἀποφυγὴ ἐντόνως μολυνθεισῶν περιοχῶν.

Οὐδεὶς πρέπει νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ παραμείνῃ ἐντὸς περιοχῆς, ἥτις ἔχει ἔντονον ραδιενέργειαν, ἐκτὸς ἐὰν εἰδικὰ καθήκοντα ὑπεχρεώνουν τὸ τοιοῦτον. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τὸ προσωπικὸν ἐλέγχεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἐκπαιδεύεται εἰδικῶς, ὥστε νὰ καταστῇ ἱκανὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποστολῶν τοῦ εἴδους αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκμάθῃ πλήρως τὴν χρῆσιν τῶν ὀργάνων ἀνιχνεύσεως καὶ μετρήσεως ραδιενεργείας. Ἡ διαπιστουμένη ὡς μολυσμένη περιοχὴ «σημαίνεται» δι' εἰδικῶν φωτεινῶν προειδοποιητικῶν πινακίδων, δεικνυουσῶν σαφῶς τὴν παρουσίαν ἐντόνου ραδιενεργοῦ μολύνσεως.

γ) Ἔλεγχος τῆς ἀπορροφουμένης ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ δόσεως.

Τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον παρίσταται ἀνάγκη ν' ἀποσταλῇ εἰς μολυνθεῖσαν περιοχὴν δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἀποστολῆς, πρέπει νὰ παρακολουθῇ συνεχῶς, διὰ τῶν ἀτομικῶν του δοσιμέτρων, τὴν ἀπορροφουμένην ὑπ' αὐτοῦ δόσιν. Ὁ ἐπικεφαλῆς πρέπει νὰ καταβάλλῃ προσοχήν, ὅπως ἡ ἀπορροφουμένη ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐτὸν προσωπικοῦ δόσις μὴ ὑπερβῇ τὸ καθωρισμένον ὅριον διὰ τὴν εἰδικὴν ἀποστολήν, ἡ ὁποία τοῦ ἀνετέθη. Πρέπει μετ' ἐμφάσεως καὶ ἐπανειλημμένως νὰ τονισθῇ ὅτι αἱ πυρηνικαὶ ἀκτινοβολίαι παντὸς εἴδους ἀποτελοῦν σοβαρὸν κίνδυνον διὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἡ ἔκθεσις προσωπικοῦ εἰς αὐτὰς νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ὅπως δήποτε ὅμως ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν πίνακα Ι, μικρός, ἢ μᾶλλον ἀμελητέος ἀριθμὸς προσωπικοῦ θὰ ὑποστῇ βλάβην δι' ἁπλῆς ἐκθέσεως εἰς ραδιενέργειαν ἐντάσεως 25 ραῖντγκεν ἐπ' ὀλίγας ὥρας. Ἡ δόσις τῶν 60 ραῖντγκεν δύναται ἀκινδύνως νὰ ληφθῇ ἐὰν ἡ τοιαύτη ἔκθεσις διαρκέσῃ περίπου 3 ἡμέρας. Ἐναπόκειται συνεπῶς εἰς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὸν ραδιολογικὸν ἔλεγχον νὰ ὑπολογίσουν τὰ πλεονεκτήματα τῆς διεξαγωγῆς δεδομένης ἐπιχειρήσεως, σταθμίζοντες τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς καὶ τὴν διακινδύνευσιν τοῦ προσωπικοῦ προκειμένου νὰ ἐκδώσουν τὰς εἰδικάς των ὁδηγίας. Δέον νὰ κατανοηθῇ σαφῶς ὅτι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς προσπαθείας τῶν ἁρμοδίων πρέπει νὰ εἶναι ὁ κατὰ τὸ δυνατὸν περιορισμὸς τῆς ἐκθέσεως προσωπικοῦ εἰς ραδιενέργειαν καὶ ὅτι εἰς ἣν περίπτωσιν ἐπιβάλλεται ἡ διακινδύνευσις προσωπικοῦ, ἡ τοιαύτη διαταγὴ νὰ ἐκδοθῇ κατόπιν προηγουμένης μελέτης καὶ ὑπολογισμοῦ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν μέτρων ἀντιμετωπίσεως τῶν συνεπειῶν τῆς ἐκθέσεως.

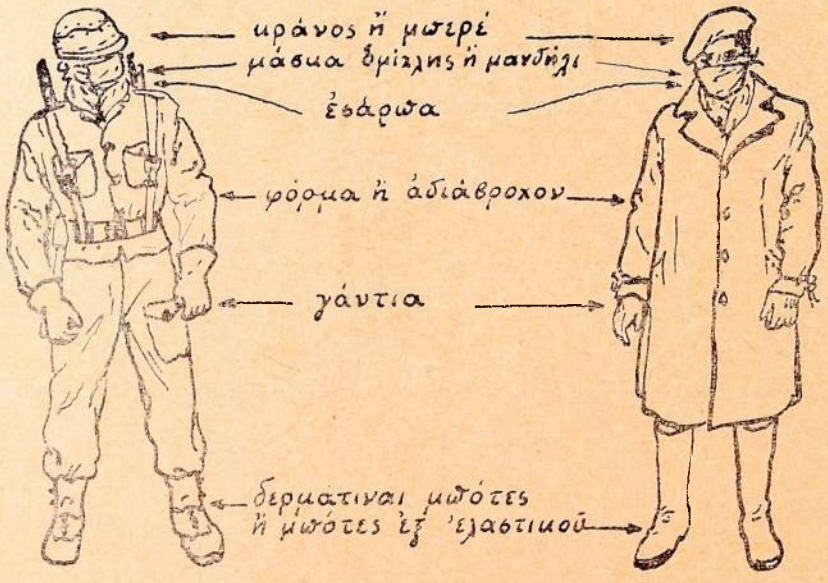
δ) Κατάλληλος ἱματισμὸς καὶ ὑλικόν.

Οὐδὲν εἶδος ἱματισμοῦ δύναται καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ προστατεύσῃ ἐκ τῶν ἀκτίνων γάμμα, εἴτε αὗται προέρχονται ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἢ ἐκ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων.

Ἱκανοποιητικὴν προστασίαν ὅμως, ἐξασφαλίζουν τὰ συνήθη ἐνδύματα ἐκ τῆς ἀκτινοβολίας βῆτα, ἥτις ἐκπέμπεται ἐκ τῆς ραδιενεργοῦ κόνεως. Ὁ βαθμὸς προστασίας αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πάχους τοῦ ὑφάσματος καὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν κόνιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ δέρμα.

Ἁπλαῖ προσωπίδες (μάσκαι) «ὁμίχλης» (σχῆμα 7), παρέχουν ἱκανοποιητικὴν προστασίαν, διότι ἐμποδίζουν τὴν ραδιενεργὸν κόνιν νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ. Μόνον εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται ἁπλαῖ προσωπίδες ἐπιβάλλεται ἡ χρησιμοποίησις οἱουδήποτε τύπου ἀντασφυξιογόνου προσωπίδος.

Κατάλληλος ἱματισμὸς καὶ ὑλικὸν διὰ τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον παρίσταται

Σχῆμα 7.
Κατάλληλος ἱματισμὸς καὶ μέσα προστασίας ἐκ τῆς ραδιενεργοῦ μολύνσεως.
(Σημείωσις: ΟΥΧΙ ἐκ τῶν ἀκτίνων γάμμα).

ἀνάγκη νὰ διέλθῃ διὰ μέσου ἐντόνως μολυνθείσης περιοχῆς ἢ νὰ ἐργασθῇ ἐντὸς αὐτῆς εἶναι (ἰδὲ σχῆμα 7):

ι) Ἐπενδύτης (φόρμα), καταλλήλως κεκλεισμένος εἰς τὰ «μανίκια» ἢ ἄλλον ἔνδυμα, δυνάμενον νὰ συγκρατήσῃ τὴν κόνιν καὶ νὰ προστατεύσῃ τὸ κάτωθι αὐτοῦ σῶμα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν «ἀερισμὸν» αὐτοῦ.

ιι) Χειρόκτια (γάντια) δερμάτινα ἢ ἄλλα μέσα, δυνάμενα νὰ καλύψουν τὰς χεῖρας κατὰ τρόπον ἐμποδίζοντα τὴν ἀπ' εὐθείας εἴσοδον τῆς ραδιενεργοῦ κόνεως εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν ἐργαζομένων διὰ μέσου μικροτραυμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας ἐκκαθαρίσεως ἐρειπίων μὲ τὰ «μανίκια» προσδεδεμένα εἰς τοὺς καρπούς.

ιιι) Ὑποδήματα ἐξ ἐλαστικοῦ (μπότες) ἢ δερμάτινα ὑποδήματα (ἄρβυλα μὲ ὑψηλὰ ντόκ), παρόμοια πρὸς τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῆς ὁμάδος διασώσεως, μὲ τὰ ἄκρα τοῦ «πανταλονίου» προσδεδεμένα ἐπ' αὐτῶν.

ιυ) Ἐσάρπα (κασκὸλ) ἢ «μανδῆλι» πέριξ τοῦ λαιμοῦ, ἵνα ἐμποδίζεται ἡ εἴσοδος κόνεως.

υ) Τεμάχιον συνήθους γάζης ἢ ἄλλης καταλλήλου «προσωπίδος ὁμίχλης», καλύπτουσα τὸ πρόσωπον τῶν εὑρισκομένων εἰς περιοχὰς εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει κονιορτός, ἢ ἓν χειρόμακτρον (μανδῆλι), καλῦπτον τὴν ρῖνα καὶ τὸ στόμα, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

υι) Καλῶς ἐφαρμοζον «κράνος ἢ πηλήκιον, τύπου μπερέ», τὸ ὁποῖον νὰ ἐμποδίζῃ τὴν κόνιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπικαθήσῃ ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, δεδομένου ὅτι τὸ μέρος τοῦτο καθαρίζεται δυσκολώτερον ἢ τὸ ὑπόλοιπον σῶμα.

ε) Καθαρισμὸς τοῦ σώματος.

Ἡ κόνις, ἡ ὁποία ἐπικάθεται ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων, δύναται κατὰ τὸ μᾶλλον νὰ ἀπομακρυνθῇ δι' ἠλεκτρικοῦ σαρώθρου, ἂν διατίθεται τοιαύτη συσκευή. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔλεγχος διὰ τοῦ μετρητοῦ μολύνσεως θὰ καταδείξῃ ἐὰν ἐναπέμεινεν ἐπὶ τοῦ ἐξεταζομένου ραδιενεργὸς κόνις καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι ἐπικίνδυνος.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν εἶναι εὔκολος ὁ ἐντοπισμὸς τῆς μολύνσεως ἐπὶ τοῦ ἐξεταζομένου, κατόπιν λεπτομεροῦς ἐξετάσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀνιχνευτοῦ γκάϊγκερ. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ προστασία τοῦ ἀνιχνευτοῦ γκάϊγκερ διὰ θήκης ἐκ πλαστικῆς ὕλης.

Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς μολυνθείσης περιοχῆς καὶ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν «καθαρὰν» περιοχὴν ἢ εἰς τὸν σταθμὸν καθαρμοῦ, τὰ ἐξωτερικὰ ἐνδύματα δέον ν' ἀφαιρεθοῦν τὸ ταχύτερον, ἀποφευγομένου παντὸς μὴ ἀναγκαιοῦντος «τινάγματος». Ἐλαφρὸν ράντισμα δι' ὕδατος θὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετακίνησιν ἢ αἰώρησιν τῆς κόνεως. Ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν, τὰ ἀφαιρούμενα ἐνδύματα θὰ πρέπῃ νὰ τοποθετηθοῦν κεχωρισμένως, εἴτε διὰ νὰ πλυθοῦν εἴτε διὰ νὰ «ταφοῦν», ἐὰν ἡ μόλυνσις αὐτῶν εἶναι ἔντονος. Ἐὰν ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐνδυμάτων πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν οἰκίαν εἶναι ἀπαραίτητον, ὅπως καθορισθῇ μία διαχωριστικὴ γραμμὴ τοῦ «μολυσμένου» ἀπὸ τοῦ μὴ «μολυσμένου» τμήματος αὐτῆς, ὥστε ν' ἀποφευχθῇ ἡ ἐκπέκτασις τῆς μολύνσεως. Ἐὰν εἶναι δυνατόν, νὰ γίνεται καθαρισμὸς τοῦ σώματος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐνδυμάτων.

Ὁ καθαρισμὸς τοῦ σώματος πρέπει νὰ εἶναι ἐμπεριστατωμένος καὶ νὰ γίνεται χρῆσις ἀφθόνου σάπωνος καὶ καταλλήλου ψήκτρας (βούρτσας). Προσέτι νὰ καταβάλλεται προσοχὴ διὰ τὸν τέλειον καθαρισμὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν τριχωτῶν μερῶν τοῦ σώματος. Ὅπου διατίθεται μετρητὴς μολύνσεως, ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν προσωπικὴν κάθαρσιν νὰ ἐπακολουθήσῃ ἔλεγχος τὸ ταχύτερον, ἵνα διαπιστωθῇ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ραδιενεργῶν πηγῶν. Ἐὰν τὰ προστατευτικὰ αὐτὰ μέτρα ληφθοῦν, ὁ κίνδυνος ἀντιμετωπίζεται σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ του, ἄνευ ὀδυνηρῶν ἢ ὑπολογισίμων συνεπειῶν.

στ) Ἀπολύμανσις.

Ἐπιβάλλεται ὅπως τονισθῇ καὶ πάλιν, ὅτι ἡ ραδιενέργεια δὲν καταστρέφεται.

Ἡ κόνις ἢ οἱονδήποτε ἄλλον ὑλικὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει ἐπικαθήσει δύναται νὰ μετακινηθῇ ἢ νὰ μεταφερθῇ εἰς θέσιν, ἐξ ἧς ὁ προκαλούμενος κίνδυνος νὰ μὴ ἔχῃ ἀποτέλεσμά τι ἢ νὰ ἐγκαταλειφθῇ «κάπου» μέχρις ὅτου ἡ ραδιενέργεια «φθαρῇ» φυσικῶς. Οἱ δύο αὗται ἀρχαὶ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν ἁπασῶν τῶν μεθόδων ἀπολυμάνσεως, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν πολιτικὴν ἄμυνα.

Ἰ μ α τ ι σ μ ό ς. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν μολυνθέντων ἐνδυμάτων δύναται

νὰ ἀπολυμανθῇ, καθιστάμενον οὕτω χρησιμοποιήσιμον, διὰ συνήθους πλύσεως. Ὁ ἱματισμός, ὁ ὁποῖος ἐμολύνθη σοβαρῶς, πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ καταστραφῇ διὰ ταφῆς.

Λοιπὰ ἀντικείμενα: ὡς ὀχήματα ἐργαλεῖα κ.λ.π. Τὸ «τρίψιμο» μὲ θερμὸν ὕδωρ καὶ σάπωνα θὰ ἀπομακρύνῃ ἐξ αὐτῶν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ραδιενεργοῦ μολύνσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κόνις ἔχει διεισδύσει εἰς τοὺς πόρους τῆς ἐπιφανείας των. Τὰ ραδιολογικὰ ὄργανα πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ἐντὸς θηκῶν ἐκ πλαστικῆς ὕλης, ἵνα οὕτω προστατεύωνται καὶ ἀποφεύγεται ἡ ἀνάγκη ἀπολυμάνσεώς των κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπιχειρήσεων.

Ὁδοὶ καὶ δημόσιοι χῶροι: Ἐπὶ πλέον τῆς φυσικῆς φθορᾶς τῆς ραδιενεργείας καὶ τῆς μετακινήσεως τῶν πηγῶν αὐτῆς συνεπείᾳ φυσικῶν αἰτιῶν ὡς ἡ βροχή, συνιστᾶται ὡς πρόσφορον μέσον ἀπολυμάνσεως ἡ χρησιμοποίησις ὕδατος ἐκτοξευομένου δι' αὐλῶν. Ἡ ἀπολύμανσις δι' ἐκτοξεύσεως ὕδατος δι' ἀντλιῶν Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἢ ἄλλου μέσου μειώνει τὴν μόλυνσιν εἰς τὸ ἕνα πέμπτον ἕως δέκατον (κατὰ συντελεστὴν κυμαινόμενον μεταξὺ 5-10) ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν. Ἐὰν χρησιμοποιηθῇ ὕδωρ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν μετακίνησιν τῆς μολύνσεως, τοῦτο διὰ τοῦ ἀποχετευτικοῦ συστήματος, πιστεύεται, ὅτι δὲν θὰ δημιουργήσῃ κίνδυνον ἀλλαχοῦ.

Τρόφιμα: Ἡ ἀκτινοβολία γάμμα δὲν ἀσκεῖ ἐπικίνδυνον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τροφίμων. Ὁ μόνος ὑπολογίσιμος κίνδυνος εἶναι ἡ ἐπικάθησις μολυνθείσης κόνεως, ἡ ὁποία δύναται νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῶν τροφίμων εἰς τὸ ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Εἰς τὴν περιοχήν, πέραν τῶν γενικῶν καταστροφῶν τῆς ἐκρήξεως, ὅπου τὰ κτίρια δὲν θὰ καταρρεύσουν, καίτοι θὰ ἔχουν ὑποστῇ σοβαρὰς ζημίας, τὰ τρόφιμα εἰδικῶς τὰ εὑρισκόμενα ἐντὸς κυτίων ἢ διατηρούμενα ὑπὸ κάλυψιν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ ὑποστοῦν ἐπικίνδυνόν τινα ἐπίδρασιν. Ἡ ἐπικάθησις τῆς ραδιενεργοῦ κόνεως ἐπὶ τῶν δημητριακῶν προϊόντων ἀποτελεῖ, ὡς εἶναι εὐνόητον, ὑπολογίσιμον κίνδυνον. Μόνον τὰ τρόφιμα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν πλήρων καταστροφῶν προσβάλλονται ὑπὸ τῶν οὐδετερονίων καὶ καθίστανται ραδιενεργά.

Ὕδωρ: Γενικῶς, αἱ αὐταὶ ἀρχαί, αἱ ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ τῶν τροφίμων, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Αἱ ἀκτῖνες γάμμα δὲν ἀσκοῦν οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Εἰς περίπτωσιν ἐκρήξεως ὑδρογονικῆς βόμβας, ἡ ἐπιπίπτουσα ραδιενεργὸς κόνις εἰς τὸ ὕδωρ τῶν πηγῶν ἢ τῶν ἀνοικτῶν δεξαμενῶν δύναται ν' ἀποτελέσῃ σοβαρὸν κίνδυνον. Ἡ προσθήκη εἰδικοῦ ἀνιχνευτοῦ γκάϊγκερ εἰς τὸν μετρητὴν μολύνσεως, ὅστις ἔχει ἤδη κατασκευασθῇ διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὕδατος, μᾶς ἐνημερώνει πλήρως ἐπὶ τῆς μολύνσεως αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δέον νὰ ἀναφερθῇ ὅτι σύνηθες οἰκιακὸν φίλτρον, ἐν καλῇ καταστάσει, ἀφαιρεῖ πλήρως τὰ ἐπικίνδυνα στοιχεῖα (στρόντιον καὶ βάριον) ἐκ τοῦ μολυνθέντος ὕδατος.

(Συνεχίζεται)

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

—ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΑΧΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ—

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Χ. ΜΠΕΚΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Αὐστρία.
Γαλλία.
Προστασία ἀνηλίκου νεολαίας ἐν Ἑλλάδι.

***

Αὐστρία.

Καὶ ἡ παραδουνάβιος Μητρόπολις συνταράσσεται ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίας τοῦ νέου εἴδους τῶν ἀνηλίκων «Τέντυ μπόϋς». Εἶναι καὶ ἐκεῖ οἱ ἔφηβοι ποὺ ἀρέσκονται νὰ βλέπεται ἡ φωτογραφία των εἰς τὴν πρώτην σελίδα τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Παντὸς εἴδους ἐγκληματικαὶ πράξεις εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς μιᾶς νεότητος ποὺ ἀναζητεῖ τὸν τύπον τοῦ συγχρόνου «ἥρωος» εἰς τὰς πράξεις τῆς βίας καὶ τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος.

Ὡς παράδειγμα ἀναφέρεται ὁ φόνος Βιεννέζου ἐμπόρου ἀνωμάλου τύπου ἀπὸ τὸν νεαρὸν φίλον του μετὰ προηγηθὲν ὄργιον.

Ἐσχάτως τὰ νεανικὰ ἐγκλήματα ἐδημιούργησαν εἰς ὅλην τὴν Αὐστρίαν τόσον ἀνησυχητικὸν ἀριθμόν, ὥστε ν' ἀσχοληθῇ μὲ αὐτὰ ἀπὸ ραδιοφώνου καὶ ὁ Αὐστριακὸς Καγγελάριος Ράσμπ, προτείνας τὴν ἀπασχόλησιν νεαρῶν ἐγκληματιῶν εἰς σώματα ἐργασίας καὶ συγκεκριμένως τὴν ὁδοποιΐαν. «Πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ τύποι » αὐτοὶ τῶν ἐγκληματιῶν, ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅτι εἰς τὴν φυλακὴν τοὺς » περιμένει αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ θέλουν ν' ἀποφύγουν ἐγκληματοῦντες, δηλαδὴ «σ κ λ η- » ρ ὴ δ ο υ λ ε ι ά». Ἡ πρότασις ὅμως αὐτὴ τοῦ Ράσμπ ἐπροκάλεσε πολλὰς ἀντιρρήσεις καὶ δριμεῖαν διαμαρτυρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ του ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Τσάντεκ, ὁ ὁποῖος ἀντέταξεν ὅτι εἶναι ἠθικῶς ἀδύνατον νὰ ἐκτελῆται ἡ ἐργασία ὡς ποινή.

Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς, κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον περασμένου ἔτους, αἱ ἀρχαὶ τῆς Βιέννης συνεκάλεσαν μίαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ ἰατρούς, ἐγκληματολόγους, παιδαγωγοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς καὶ οἱ ὁποῖοι ἐξήτασαν ὁ καθένας ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς εἰδικότητός του τὰ αἴτια καὶ τοὺς τρόπους καταπολεμήσεως τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος.

Ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνδιαφερούσης αὐτῆς ἐρεύνης.

Ὁ διάσημος ψυχίατρος τῆς Βιέννης κ. Χὰνς Χὸφ ἀπεφάνθη ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἐπιθετικότης—εἶπεν—εἶναι ἕνα γνώρισμα τῆς νεότητος ἀπαραίτητον μά- » λιστα, ἐὰν θέλωμεν ἡ νεότης αὐτὴ νὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ διαμορφώσῃ τὸν κόσμον τῆς » αὔριον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ ἐξακριβώσωμεν, εἶναι, εἰς ποῖον σημεῖον τῆς » τροχιᾶς ἀλλάζει ἡ ἐπιθετικότης αὐτὴ κατεύθυνσιν, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ «ἔγκλη- » μα». Τὴν ἐγκληματικὴν ὅμως ἐπιθετικότητα τῶν νέων πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ τὴν » ἀντιμετωπίσωμεν μὲ ἐπιθετικότητα. Ὅταν ὁ ἔφηβος βλέπῃ ὅτι τὸ ἔγκλημά του » προκαλεῖ ἁπλῶς τὸ χαμόγελο, τότε αὐξάνει τὴν δριμύτητα τῆς ἐπιθέσεώς του, » μέχρις ὅτου συναντήσῃ ἀντίστασιν. Ἀπὸ τὴν σκοπιὰν τοῦ ψυχιάτρου καὶ τοῦ ψυχο- » λόγου δὲν ἐνδείκνυται μεγάλη ἐπιείκεια ἀπέναντι ἐφήβων ἐγκληματιῶν».

Ἂς ἀκούσωμεν τώρα τὴν γνώμην τοῦ ἁρμοδίου εἰσηγητοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας τῆς Βιέννης : «Ἡ ἐνσωμάτωσις τοῦ ἐφήβου εἰς μίαν ἐγκληματικὴν συμ- » μορίαν ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν τὸ ὑποκατάστατον ἑνὸς κακῶς ἐννοουμένου ἡρωϊσμοῦ εἰς » ἕνα φανταστικὸν κόσμον. Οἱ ἔφηβοι αὐτοὶ εἶναι οἱ Δὸν Κιχῶται τῆς λογοτεχνίας

» γύρω ἀπὸ τὸ ἔγκλημα. Ὅπως ὁ Ἱσπανὸς ἱππότης παραδαρμένος ἀπὸ τὸν θρῦλον » ἀναλόγων ἀφηγήσεων, ἤθελεν καὶ ὁ ἴδιος νὰ κάμῃ παρομοίους ἄθλους, ἔτσι καὶ οἱ » ἔφηβοί μας, μὲ ἀναμμένην τὴν φαντασίαν ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα καὶ » τὰ κινηματογραφικὰ φίλμ, νοσταλγοῦν νὰ ἐπαναλάβουν τὰς πράξεις τῶν προτύ- » πων των. Δὲν ἔχουν, ἐπειδὴ εἶναι ἀκόμη νέοι, καμμίαν ἐπαφὴν μὲ τὴν πραγματι- » κότητα, γι' αὐτὸ καὶ ζοῦν εὐχαρίστως εἰς τὸν παραμυθένιον κόσμον των, ὡς τζέν- » τλεμεν ἐγκληματίαι καὶ εὐσυνείδητοι Ἰαβέρηδες. Ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν ψεύτικον » κόσμον των, πρέπει νὰ τὸν καταστρέψωμεν».

***

Γαλλία.

Καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων ἐπανῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον τῆς ἐπικαιρότητος, ἐξ αἰτίας μιᾶς διπλῆς δολοφονίας ποὺ διεπράχθη εἰς τὸ ἄλσος τοῦ Σαὶν-Κλοῦ, ἀπὸ δύο ἐφήβους 17 ἐτῶν, φονεύσαντας διὰ περιστρόφου ἓν ζεῦγος ἐρωτευμένων. Εἰς τὴν ἔγκυρον Παρισινὴν ἐφημερίδα «Φίγκαρω» διεξήχθη δημοσία συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος ὁ δημοσιογράφος Ρομπὲρ Μπυζέ, ὁ συγγραφεὺς ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων Ὀγκύσι Λέ-Μπρεζετόν, ἡ φοιτήτρια Μισὲλ Ραβόν, ὁ ἐκδότης Ρενὲ Φινκελστάϊν, ὁ ἰατρὸς Ἀντρὲ Μπέρζ, διευθυντὴς ἑνὸς ψυχοπαιδαγωγικοῦ κέντρου καὶ ἡ κυρία Ντομινὶκ Ράλ διευθύντρια ἑνὸς ἀναμορφωτικοῦ κέντρου γυναικῶν. Οὗτοι συνεζήτησαν τὸ θέμα εἰς ὅλας τὰς πτυχάς του, ἐξετάζοντες κυρίως τὰ αἴτια τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ἐκ τῶν διαφόρων ἐκτεθεισῶν ἀπόψεων συνήχθη τὸ ὀρθώτατον συμπέρασμα ὅτι : Οἱ κύριοι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων εἶναι οἱ γονεῖς τῶν νεαρῶν κακοποιῶν. Αἱ ἀνωτέρω προσωπικότητες ὑποστηρίζουν ὅτι ἀδίκως ἀποδίδεται εἰς τὰ ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα καὶ ὡρισμένας ταινίας ἀποφασιστικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Φιγκαρὼ» ὑπεστήριξεν ὅτι ὑπάρχει βεβαίως κάποιος κίνδυνος ψυχικῆς δηλητηριάσεως τῶν ἀνηλίκων ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μυθιστορήματα καὶ ταινίας, ἀλλὰ οἱ κ. Μπὲρζ καὶ Μπρεζετὸν καὶ ἡ Μισὲλ Ραβόν, ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ ἀστυνομικὸν μυθιστόρημα «δύ- » ναται νὰ δώσῃ ὡρισμένην μορφὴν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων, ἀλλὰ ὄχι » καὶ νὰ τὴν προκαλέσῃ». Ἡ κ. Ράλ ἐξ ἄλλου εἶπε τὰ ἑξῆς : «Πιστεύω ὅτι τὸ ἀστυ- » νομικὸν μυθιστόρημα εἶναι ἕνα πρόσχημα, τὸ ὁποῖον οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι ἐπι- » καλοῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων διὰ νὰ δικαιολογήσουν ὅ,τι ἔπραξαν». Αὕτη πιστεύει ὅτι κακὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν νεανίδων ἔχουν ὡρισμένα ἔντυπα ποὺ ἐξαίρουν ἕνα ἄρρενα ἥρωα, ὡρισμένα τραγούδια καὶ ποιήματα ὡς καὶ μυθιστορήματα ποὺ ἀφηγοῦνται αἰσθηματικὰς συγκρούσεις ἰδιαιτέρως ὀξείας.

Ὡς πρὸς τὸν κινηματογράφον ὁ συγγραφεὺς Λὲ Μπρεζετὸν ἔγραψεν : «Ἂν κα- » ταδικάζεται ἡ ἀστυνομικὴ ταινία, πρέπει νὰ καταδικασθοῦν ὅλαι αἱ ταινία. Εἰς τὸν » κινηματογράφον, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν εἶναι ἡ ταινία, οἱ κακοποιοὶ κατα- » λήγουν πάντοτε εἰς τὴν φυλακὴν ἢ εἰς τὸ ἰατροδικαστικὸν ἐργαστήριον. Αὐτὸς εἶναι » ὁ κανὼν ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπολύτως ἠθικός. Ἐν τούτοις, καταλήγει, αἱ ἀστυνομικαὶ » ταινίαι καὶ τὰ ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα χρησιμεύουν καὶ θὰ χρησιμεύουν πάν- » τοτε ὡς ἀποδιοπομπαῖοι τράγοι».

Μένει ἡ εὐθύνη τῶν γονέων : «Εἰς τὰ 95% τῶν περιπτώσεων, ἔγραψε ἡ Ράλ, » ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων ἔχει τὴν προέλευσίν της εἰς οἰκογενειακὰς συγ- » κρούσεις καὶ εἰς ἐσφαλμένην παιδαγωγικὴν μέθοδον».

Καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ μετέσχον τῆς συζητήσεων διετύπωσαν τὴν ἰδίαν περίπου ἄποψιν.

«Ἀνακαλύπτομεν σχεδὸν πάντοτε, ἔγραψε ὁ δόκτωρ Μπέρζ, ὅτι διὰ διαφό- » ρους λόγους, ποὺ δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην τὸ διαζύγιον τῶν γονέων ἀλλ' ἐνίοτε ὁ

» χαρακτὴρ των ἢ ἡ συμπεριφορά των εἰς τὴν οἰκογένειαν, οἱ νεαροὶ κακοποιοὶ δὲν » εἶχον εὕρει εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν των οὔτε ἀσφάλειαν, οὔτε στοργήν».

Ὁ δικαστὴς Πὼλ Λύτζ, ἐτόνισεν ὅτι «ἡ συγκινητικὴ ἀπάθεια εἶναι τὸ κύριον » χαρακτηριστικὸν τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν».

Αὐταὶ εἶναι αἱ γνῶμαι καὶ ἀντιλήψεις εἰδικῶν τινων Γάλλων ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

***

Προστασία ἀνηλίκου νεολαίας ἐν Ἑλλάδι.

Σήμερον ὅπως εἰς ὅλα τὰ κράτη ἔτσι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, λειτουργοῦν διάφοροι κρατικαὶ ἢ ἡμικρατικαὶ ὀργανώσεις, σωματεῖα, ἀκόμη δὲ καὶ σχολεῖα, ποὺ τὰ ἀπαρτίζουν ἄνθρωποι ἀμφοτέρων τῶν φύλων, γεμᾶτοι μὲ ὄρεξι καὶ ἐνθουσιασμὸν καὶ παρέχουν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν τὴν βοήθειάν των ἀμέριστον, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν παραστρατημένων εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Μολονότι αἱ προθέσεις τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὸ πράγματι ἐξόχως ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν αὐτὸ ἔργον εἶναι λίαν ἀγναί, ἐν τούτοις δὲν εἶναι πάντοτε καὶ αἱ ἐνδεδειγμέναι διὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ πολυσύνθετο τοῦτο ἔργον, διότι τοὺς λείπει ἡ εἰδικὴ ἐκείνη μόρφωσις μὲ τὴν ὁποίαν θὰ δυνηθοῦν νὰ διαγνώσουν τὴν προσωπικότητα τοῦ παραστρατημένου ἀνηλίκου καὶ νὰ ἐφαρμόσουν οὕτω τὴν ἣν ἐνδείκνυται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν μέθοδον θεραπείας, τ.ἔ. ἐλλείπουν οἱ εἰδικοὶ ψυχίατροι, οἱ εἰδικοὶ παιδαγωγοὶ ἢ οἱ εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες καὶ εἰδικευθέντες εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἔργον ὑπάλληλοι τῆς διοικήσεως (π.χ. ἀστυνομικοί, ὑπάλληλοι ἀναμορφωτικῶν σχολείων κ.λ.π.). Θὰ ἀναφέρωμεν κατωτέρω ὅλας τὰς κρατικὰς καὶ ἡμικρατικὰς ὀργανώσεις, τὰ σωματεῖα καὶ τὰ σχολεῖα ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν περίθαλψιν καὶ προστασίαν τῆς νεότητος καὶ εὐρύτερον διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος τῆς ἀνηλίκου νεολαίας.

Α'. Κρατικαὶ Ὑπηρεσίαι.

1) Ὑ π ο υ ρ γ ε ῖ ο ν Κ ο ι ν ω ν ι κ ῆ ς Π ρ ο ν ο ί α ς.

Ἁρμοδιότητες: Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῆς παροχῆς περιθάλψεως εἰς ἀνηλίκους προσχολικῆς καὶ σχολικῆς ἡλικίας, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουσι ὀρφανοί, ἄποροι ἢ στεροῦνται προστασίας.

Ἡ περίθαλψις τῶν ἀνηλίκων τούτων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας: α) Εἰς κρατικὰ ἱδρύματα, β) εἰς ἰδιωτικὰ ἱδρύματα, ἐπιχορηγούμενα ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ γ) κατ' οἶκον ἢ εἰς θετὰς οἰκογενείας δι' ἐπιδοτήσεως τῶν ἀνηλίκων.

2) Ὑ π ο υ ρ γ ε ῖ ο ν Ἐ θ ν ι κ ῆ ς Π α ι δ ε ί α ς.

Ἁρμοδιότητες: Αἱ ἁρμοδιότητες τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἶναι λίαν περιωρισμέναι, ἂν καὶ τὰ ὄργανα τούτου ἔχουν ἐπιφορτισθῆ μὲ τὸ ἠθικοπλαστικὸν ἔργον τῆς νεότητος. Εἰδικώτερον τοῦτο ἔχει τὴν ἐποπτείαν τῆς εἰδικῆς μεταχειρίσεως τῶν ἀνωμάλων ἀνηλίκων, πραγματοποιουμένης ἐν τῷ εἰδικῷ σχολείῳ ἀνωμάλων παιδιῶν.

3) Ὑ π ο υ ρ γ ε ῖ ο ν Β ι ο μ η χ α ν ί α ς.

Ἁρμοδιότητες: Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ τὰς τεχνικάς, ἐπαγγελματικὰς καὶ οἰκοκυρικὰς σχολάς, εἰς ἃς φοιτῶσι κυρίως ἐργαζόμενοι ἀνήλικοι.

4) Ὑ π ο υ ρ γ ε ῖ ο ν Ἐ θ ν ι κ ῆ ς Ἀ μ ύ ν η ς.

Ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τούτου ὑπάγονται στρατιωτικαί, ἀεροπορικαὶ καὶ ναυτικαὶ σχολαί, εἰς ἃς φοιτῶσι ἀνήλικοι ἡλικίας 13—20 ἐτῶν.

5) Ὑ π ο υ ρ γ ε ῖ ο ν Ἐ σ ω τ ε ρ ι κ ῶ ν.

Ἁρμοδιότητες: Αἱ ἁρμοδιότητες τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἶναι εὐρύταται ἐπὶ τῆς ἐν γένει παρακολουθήσεως τῶν ἀνηλίκων. Εἰδικώτερον: Ἐπιμελεῖται τῆς τηρήσεως ποινικῶν ἢ ἀστυνομικῶν διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς ἀνηλίκους, π.χ. τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου «περὶ ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας», τῶν διατάξεων περὶ

ἀπαγορεύσεως εἰσόδου ἀνηλίκων εἰς κινηματογράφους εἰς οὓς προβάλλονται ταινίαι ἀκατάλληλοι δι' ἀνηλίκους καὶ ἄλλων ἀστυνομικῶν διατάξεων, αἵτινες σκοπὸν ἔχουσι τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων.

6) Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ἁρμοδιότητες: Καὶ τοῦ ὑπουργείου τούτου αἱ ἁρμοδιότητες εἰσὶν εὐρύταται. Εἰδικώτερον εἶναι ἁρμόδιον διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀδικοπραγούντων ἢ ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ τελούντων παίδων ἡλικίας 7—12 ἐτῶν, ἐφήβων ἡλικίας 13—17 ἐτῶν καὶ τῶν μετεφηβικῆς ἡλικίας 18—21 ἐτῶν, δυνάμει σχετικῶν νόμων. Ἡ ἁρμοδιότης αὕτη πραγματοῦται διὰ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, τῶν σωφρονιστικῶν καὶ ἀναμορφωτικῶν καταστημάτων.

Β'. Ἡμικρατικαὶ ἢ ἰδιωτικαὶ ὀργανώσεις.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται:

1) Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, αἱ Ἑταιρίαι Προστασίας Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης. Αὗται παρέχουσιν εἰς τοὺς παρεκτρεπομένους ἢ ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ ἀνηλίκους δικαστηριακὴν βοήθειαν, ὡς ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν προστασίαν.

2) Ὁ Ἑλληνικὸς σύνδεσμος «Φίλες τοῦ κοριτσιοῦ», ὅστις σκοπὸν ἔχει τὴν ἠθικὴν προστασίαν τῶν μετακινουμένων πρὸς ἐργασίαν, σπουδὰς ἢ ἄλλην αἰτίαν, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, νεανίδων, διὰ τῆς ὑποδοχῆς τούτων εἰς τοὺς τόπους ἀφίξεώς των, ὡς καὶ τῆς παρακολουθήσεως αὐτῶν μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ των.

3) «Ὁ σύλλογος μερίμνης ἀνηλίκων», ὅστις διατηρῶν ἴδιον σταθμόν, περιθάλπει τοὺς ἐφήβους ἀνηλίκους ἄρρενας στερουμένους ἠθικῆς προστασίας ἢ εὑρισκομένους ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ.

Γ'. Ἡ ἐξύψωσις τοῦ ἠθικοῦ, μορφωτικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ καὶ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀνηλίκων.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται:

1) Τὸ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως «Ἐθνικὸν Ἵδρυμα» τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις ἐπεκτείνεται εἰς διαφόρους τομεῖς, περιλαμβάνοντας τὴν λειτουργίαν Τεχνικῶν, Γεωργικῶν, Οἰκοκυρικῶν Σχολῶν καὶ Ἀγροτεχνιτῶν, ἐν αἷς φοιτῶσι κυρίως ἀνήλικοι προερχόμενοι ἐκ τῆς ὑπαίθρου.

2) «Τὸ Ἑλληνικὸν Φῶς», ὀργάνωσις ἥτις μεταξὺ τῶν σκοπῶν της ἔχει τὴν παροχὴν πάσης δυνατῆς ἠθικῆς συνδρομῆς πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἤθους τῶν νέων.

3) «Ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης Νέων» (Χ.Α.Ν.) καὶ ἡ «Χριστιανικὴ Ἕνωσις Νεανίδων» (Χ.Ε.Ν.), αἵτινες κυρίως διὰ τῶν λεσχῶν, ψυχαγωγίας, κατασκηνώσεων, νυκτερινῶν μαθημάτων καὶ σχολείων, συγκεντρώνουσι τοὺς ἐργαζομένους κυρίως ἀνηλίκους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἠθικῆς τούτων διαπλάσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν των ἱκανοτήτων.

4) «Τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων» καὶ «Τὸ Σῶμα Ἑλληνίδων ὁδηγῶν» ὧν ἡ δρᾶσις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐθνικήν, κοινωνικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων διὰ τῆς ὁμαδικῆς ἐν πειθαρχίᾳ ἐργασίας καὶ διαβιώσεως. Τὰ μέλη τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων σήμερα εἶναι περίπου 50.000 εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις τῆς Ἑλλάδος. Τὰ σώματα ταῦτα πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν των, ὀργανώνουν τακτικὰς ἐκπαιδεύσεις στελεχῶν, θερινὰς κατασκηνώσεις, ἑβδομαδιαίας συγκεντρώσεις καὶ ἐθνικὰ συνέδρια. Τὰ πλέον ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι τὰ σώματα ταῦτα ἔχουν ἱδρύσει ὁμάδας εἰς τὰ ἀναμορφωτικὰ καὶ σωφρονιστικὰ καταστήματα ἀρρένων καὶ θηλέων.

5) «Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Ἑλληνίδων». Πολλαπλοῖ εἶναι οἱ τομεῖς δράσεώς του, εἰς πρωτεύουσαν δὲ θέσιν τάσσει τὴν ὀργάνωσιν μορ-

φωτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν κέντρων ἀνηλίκων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν, ὡς καὶ τὴν ὀργάνωσιν συμβουλευτικῶν σταθμῶν ἠθικῆς προστασίας ἀγάμων μητέρων. Ἤδη λειτουργοῦν 4 μορφωτικὰ Κέντρα θηλέων ἡλικίας 12—18 ἐτῶν εἰς διαφόρους συνοικίας τῶν 'Αθηνῶν. Εἰς ταῦτα προσέρχονται δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀνήλικοι καὶ παρακολουθοῦν μορφωτικὰς ὁμιλίας καὶ τυγχάνουν ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

6) «Τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων». Τοῦτο μεταξὺ τῶν δραστηριοτήτων του περιλαμβάνει τὴν ὀργάνωσιν μορφωτικῶν κέντρων ἀγραμμάτων μητέρων, ἡ δὲ σπουδαιοτέρα ἐργασία τούτου εἶναι ἡ διαφώτισις των περὶ τῆς καλυτέρας ἀγωγῆς τῶν τέκνων των, ὡς καὶ κέντρων ἠθικῆς προστασίας ἐργαζομένων παίδων. Τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων ἔχει 20 τμήματα. Τὰ τρία ἐξ αὐτῶν ἀσχολοῦνται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Ἕτερον τμῆμα μεριμνᾷ διὰ τὴν ἠθικὴν προστασίαν τῶν παίδων (μορφωτικαὶ συγκεντρώσεις μητέρων καὶ παίδων) καὶ τέλος ἕτερον τμῆμα ἀσχολεῖται μὲ τὴν παιδολογικὴν ἐξέτασιν τῶν νέων, μὲ σκοπὸν τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλληνόπαιδος καὶ τὸν καταρτισμὸν εἰδικῶν κοινωνικῶν λειτουργῶν.

7) «Ἡ Χριστιανικὴ Ἕνωσις Γυναικῶν Ἠθικῆς Ἐξυψώσεως». Ἡ δρᾶσις τῆς ἑνώσεως ταύτης ἐκτείνεται κυρίως εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ, διὰ τῆς ὀργανώσεως διαφόρων διαλέξεων, π.χ. εἰς «Παρνασσὸν» κλπ.

8) «Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Προστασίας τῆς Νεότητος», ἔχουσα ὡς σκοπὸν αὐτῆς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν ἀγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, καί

9) «Ἡ Ὀργάνωσις Μορφωτικοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου» πρὸς πραγματοποίησιν ἠθικοπλαστικῶν θεατρικῶν παραστάσεων δι' ἀνηλίκους.

Δ'. Πρόνοια ὑπὲρ ἀσθενῶν ἢ ἀπόρων ἀνηλίκων.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται :

1) «Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως». Τὸ ἐν λόγῳ ἵδρυμα ἔχει εὐρυτάτας ἁρμοδιότητας ἐπὶ τῆς καθόλου προνοίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ κράτους. Θὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀσχολεῖται μὲ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀπροστατεύτων ἀνηλίκων. Ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν προστασίαν τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν, διὰ κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἀνερχομένων εἰς 100 εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, εἰς ἃς λειτουργοῦν τμήματα ἐπιτόκων μητέρων, βρεφῶν, παιδιῶν, ἰατρείων, ὑπηρεσία νηπίων, ἐξοχῶν καὶ ἀναρρωτηρίων κλπ.

2) «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία προστασίας ἀναπήρων παίδων». Ταύτης σκοπὸς εἶναι ἡ θεραπεία, ἡ βελτίωσις τῆς ἀναπηρίας τῶν παίδων καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν μόρφωσις καὶ ἐπαγγελματικὴ αὐτῶν ἐκπαίδευσις. Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της παρέσχεν πλείστας ἐξυπηρετήσεις εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀναπήρων παιδιῶν.

3) Τὸ σωματεῖον «Πρόνοια γιὰ τὸ παιδί», τὸ ὁποῖον περιθάλπει ἀσθενικοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας ἡλικίας 6—12 ἐτῶν.

4) «Ὁ σύνδεσμος προστασίας παιδιῶν». Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ παροχὴ ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς βοηθείας εἰς ἀπόρους ἀνηλίκους καὶ ἡ περίθαλψις ἀσθενῶν παίδων.

5) Ὁ σύλλογος «Γωνιὰ τοῦ παιδιοῦ», ὁ ὁποῖος παρέχει εἰς ἀπόρους ἀνηλίκους ὑλικὴν βοήθειαν ὡς καὶ ὀργάνωσιν ἐκπομπῶν εἰς τὸν Ρ.Σ.Ε. Δυνάμεων διὰ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί.

6) «Τὸ Ἐθνικὸν Σωματεῖον Παιδικὴ Στέγη», τὸ ὁποῖον περιθάλπει κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας τέκνα ἐργαζομένων γυναικῶν.

7) «Ἡ Ἑταιρία Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ», τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ ἠθική, πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνηλίκου.

(Συνεχίζεται)

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὑπὸ Ἀστυν. Β' κ. **Α. ΓΑΡΔΙΚΑ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Ἡ Ὀλυμπία καὶ τὰ ὀλύμπια γενικῶς.
3. Ἐκεχειρία, ὀλυμπιάδες καὶ ἀνολυμπιάδες.
4. Περὶ ἀθλημάτων.
5. Προσόντα ἀθλητῶν.
6. Τὰ ὀλύμπια καὶ ἡ τέλεσις αὐτῶν.
7. Περὶ ἑλλανοδικῶν.
8. Ὀλυμπιακὸν πνεῦμα.

***

1. Εἰσαγωγή.

Ἡ Ἑλλὰς τὸ πάλαι συνίστατο ἐκ πολλῶν Πολιτειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεγνώριζαν μὲν ἀμοιβαίως ἀλλήλας, ὅμως διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης καὶ τῶν ἀμοιβαίων δικαίων δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἐγγύησις καὶ οὐδεὶς σταθερὸς νόμος, ἀλλ' ἐνίοτε ἀντικείμενα συμφέροντα μόνον ἐμπόδιζαν τοὺς δυνατοὺς τῶν βιαιομαχιῶν. Καίτοι δὲ αἱ πολιτεῖαι αὗται οὐ μόνον ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων ἦσαν, ἀλλὰ πολλάκις μάλιστα καὶ ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλας διετίθεντο, ἀλλ' ὅμως, τὸ κοινὸν ὄνομα Ἕλληνες, ἡ συνείδησις τῆς συγγενείας, ἡ κοινὴ γλῶσσα, ἡ θρησκεία καὶ τὰ ἔθιμα (τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμόν τε καὶ ὁμόγλωσσον καὶ θεὸν ἱδρύματά τε κοινὰ καὶ θυσίαι ἠθεά τε ὁμότροπα. Ἡροδ. Η' 144) συνέδεναν τοὺς λαοὺς εἰς ἓν ἔθνος π.χ. κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, τοὺς Μηδικοὺς τοιούτους κλπ. Ἐκ τοῦ συναισθήματος τούτου ἐγεννήθησαν καὶ ἀμοιβαῖαι φιλανθρωπικαὶ τινες ἀρχαὶ Ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ δικαίου ὡς τὸ ἱερὸν τῶν κηρύκων πρόσωπον, τὸ ἄθικτον τῶν ναῶν τῶν ἐμπολέμων, αἱ δοξασίαι περὶ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν κλπ.

Αἱ θρησκευτικαὶ τελεταὶ αἱ ὁποῖαι συνέβαλαν εἰς τὴν γένεσιν καὶ διατήρησιν τῆς ἑνότητος τοῦ ἔθνους, ἦσαν αἱ μεγάλαι πανηγύρεις καὶ οἱ ἀγῶνες ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἐν Δελφοῖς, ἐν Νεμέᾳ καὶ ἐν Κορινθιακῷ Ἰσθμῷ, ἔπειτα δὲ τὰ μαντεῖα καὶ μάλιστα τὸ Δελφικόν, αἱ ἀμφικτυονίαι καὶ αἱ συμμαχίαι. Ἐκ τῶν πανηγύρεσων τούτων σπουδαιότεραι ὑπῆρξαν αἱ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν τελούμεναι.

Δι' ὃ ἐὰν στραφῶμεν πρὸς τὰ ὀπίσω, πρὸς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν συνελαμβάνετο ἡ ἔννοια τῆς ἐλευθερίας, ποὺ ἐξεδηλοῦτο ὁ πόθος τῆς βεβαίας καὶ ἀσφαλοῦς γνώσεως, καθ' ἣν ἐζήτει ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς τέχνης νὰ γίνῃ δημιουργὸς καὶ νὰ ὑψωθῇ μέχρι τοῦ θείου, εἰς τὴν ἐποχὴν λέγω τῆς ἀνατάσεως τῶν ψυχῶν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ ὡραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τ' ἀληθινοῦ, δέον μὲ εὐλάβειαν νὰ σταθῶμεν πρὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ὀλυμπίας χώρου, ἧς τὸ μυθικὸν παρελθὸν χρησιμοποιεῖται ὡς παραδειγματικὸν πρότυπον τῆς συμπεριφορᾶς ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ μέλλον. Ὅθεν πολὺ δικαίως ὁ Νίτσε εἶπεν: Ἡ φωνὴ τῶν περασμένων εἶναι ἕνας μυστικὸς χρησμός, μονάχα σᾶν ἀρχιτέκτονες τοῦ μέλλοντος, σᾶν σοφοὶ τοῦ παρόντος, θὰ μπορέσετε νὰ τὴν καταλάβετε.

2. Ἡ Ὀλυμπία καὶ τὰ ὀλύμπια γενικῶς.

Ἡ Ὀλυμπία κεῖται εἰς τὴν τριγωνικὴν κοιλάδα τὴν σχηματιζομένην μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τῶν ποταμῶν Ἀλφειοῦ καὶ Κλαδέου, κάτωθι τοῦ Κρονίου λόφου. Αὕτη

δὲν ὑπῆρξεν πόλις, ἀλλὰ τοποθεσία τῆς Ἤλιδος καὶ δὴ τῆς Πισάτιδος χώρας.

Ἡ τερπνὴ αὕτη κοιλάς, ὁ κάλλιστος τῆς Ἑλλάδος τόπος (Λυσίας Ὀλυμπιακοὶ λόγοι ΛΓ΄) προωρίσθη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μέρος μεγαλοπρεπῶν θυσιῶν τῷ Διὶ καὶ ἄλλοις θεοῖς καὶ ὡς τοιοῦτον πρὸς σφυρηλάτησιν τῶν Ἑλληνικῶν σωμάτων καὶ τῶν φυλετικῶν δεσμῶν τῶν πανελλήνων. Ἐκ τῆς ὀνομασίας τῆς τοποθεσίας ταύτης ἔλαβον τὴν ἀντίστοιχον ὀνομασίαν—τὰ ὀλύμπια—ἤτοι τὸ σύνολον τῶν εἰς ταύτην εὑρισκομένων ἱερῶν καὶ ἄλλων ἱδρυμάτων ὡς καὶ οἱ ἐκεῖ τελούμενοι ἀγῶνες.

Τὰ περὶ καθιερώσεως τοῦ τόπου τούτου ὡς θρησκευτικοῦ χώρου τελέσεως τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, τὰ περὶ ἱδρύσεως, ἱδρυτῶν κλπ. καλύπτει ἡ ἀχλὺς τοῦ μύθου. Οὕτω κατά τινα παράδοσιν ἡ ἑορτὴ τῶν ὀλυμπίων καθιερώθη ὑπὸ τῶν ἐκ Κρήτης ἐλθόντων Κουρητῶν. Κατ' ἄλλην τοιαύτην ἡ καθιέρωσις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἑορτῶν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἀεθλίου, πρώτου κατὰ τὴν μυθολογίαν Βασιλέως τῆς Ἤλιδος, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου οἱ ἀγωνισταὶ ἐκλήθησαν ἀθληταί. Τέλος κατ' ἄλλην δοξασίαν ὁ Ἡρακλῆς τὸ πρῶτον ἐπροκάλεσεν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα δρόμου μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν του Παιωναίου, Ἐπιμήδου, Ἰασίου καὶ Ἴδα καὶ πρῶτος οὗτος, τὸ μὲν ἐστεφάνωσε μὲ κλάδον ἀγριλαίας τὸν νικητὴν ἀδελφόν του, τὸ δὲ καθώρισεν, ὥστε οἱ ἀγῶνες νὰ τελοῦνται ἀνὰ ἑκάστην πενταετίαν, πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοί του ἦσαν πέντε τὸν ἀριθμόν.

Οὕτως ἢ ἄλλως καὶ ἐὰν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα γεγονὸς εἶναι ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἐπακριβῶς τὸν χρόνον τῆς ἐμφανίσεως τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, οἵτινες κατ' ἀρχὴν εἶχον τοπικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ βραδύτερον προσέλαβον Πανπελοποννησιακὸν τοιοῦτον, συνεπείᾳ ἴσως χρησμοῦ τινος τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν εἰς ὃ κατέφυγον οἱ Πελοποννήσιοι λόγῳ ἀφορίας καὶ ἐπιδημίας, αἵτινες ἐνέσκηψαν εἰς τὴν χώραν των. Πλὴν ὅμως ἐν τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου ἡ πανήγυρις αὕτη ἔχασε τὴν ζωηρότητά της καὶ ὁ ἀγὼν δρόμου ἔπαυσε νὰ τελῆται, ἕως ὅτου ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἤλιδος Ἴφιτος ἔδωσε νέαν ζωὴν εἰς ταύτην, ἀναγνωρισθείσης μάλιστα βαθμηδὸν τῆς Ὀλυμπίας ὡς θρησκευτικοῦ κέντρου πανελληνίου λατρείας.

3. Ἐκεχειρία, ὀλυμπιάδες καὶ ἀνολυμπιάδες.

Πρὸς διατήρησιν τῆς ἐν λόγῳ πανηγύρεως συνήφθη σύμβασις μεταξύ: α) τοῦ Ἡρακλείδου Ἰφίτου ἡγεμόνος τῆς Ἤλιδος. β) Ἡρακλείδου Λυκούργου τῆς Σπάρτης καὶ γ) Κλεισθένους τῆς Πίσης. Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης ἀνεγνωρίσθη ἡ Ὀλυμπία ὡς καὶ ἅπασα ἡ περιοχὴ τῆς Ἤλιδος ὡς ἱερὰ καὶ ἀπρόσβλητος, ἐθεσπίσθη δὲ καὶ ἡ ἐκεχειρία κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Κατὰ τὴν ἐκεχειρίαν ἐκηρύσσετο οὐδετέρα ἡ χώρα τῶν Ἠλείων καὶ ἀπηγορεύετο ἡ εἴσοδος εἰς ταύτην παντὸς ἐνόπλου οὐ μήν, ἀλλὰ καὶ ἡ διάβασις παντὸς ἐπιθυμοῦντος νὰ μεταβῇ εἰς Ὀλυμπίαν ἦτο ἐλευθέρα καὶ δι' ἐχθρικοῦ ἀκόμη ἐδάφους. Ἡ ἐκεχειρία ἦτο σεβαστὴ παρὰ πάντων καὶ εἰς ἐλαχίστας μόνον περιπτώσεις αὕτη παρεβιάσθη ὡς τὸ 748 π. Χ. (8η ὀλυμπιὰς) ὑπὸ τῶν Πισατῶν, τὸ 644 π. Χ. (34η ὀλυμπιάς), ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων κλπ. Ἡ ἐκεχειρία τὰ μέγιστα ὠφέλησε τοὺς Ἠλείους, καθ' ὅσον οὗτοι ἔμειναν ἐπὶ μακρὸν ἀλώβητοι ἐκ τῶν κακῶν τοῦ πολέμου. Δι' ὃ οὗτοι τιμῶντες τὸν Ἴφιτον ὡς δημιουργὸν ταύτης ἐναπέθεσαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Διὸς τὸν ἀνδριάντα αὐτοῦ στεφόμενον ὑπὸ τῆς ἐκεχειρίας. Ἡ σύμβασις αὕτη χαραχθεῖσα ἐπὶ χαλκοῦ δίσκου ἐσώζετο ἐν Ὀλυμπίᾳ μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Παυσανίου.

Οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰφίτου τὸ πρῶτον τὸ 884 π. Χ. (Πολύβιος, Διόδορος ὁ Σικελιώτης, Ἰούλιος ὁ Ἀφρικανὸς κλπ.). Ἔκτοτε ὁ ἀγὼν ἐτελεῖτο τακτικῶς ἀνὰ πᾶν 5ον ἔτος δι' ὃ ἀπεκαλεῖτο πεντετηρικός. Τὸ τετραετὲς μεταξὺ δύο ἀγώνων διάστημα ἐκλήθη ὀλυμπιάς. Αὕτη ὑπῆρξε πανελλήνιος χρονολογία εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα πρὸς καθορισμὸν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Ἡ κατὰ ὀλυμπιάδας ἀρίθμησις τῶν ἐτῶν ἔληξε τὴν 293ην ὀλυμπιάδα, ἤτοι τὸ 393 μ. Χ. καὶ κατ' ἄλλους τὸ 408 μ. Χ. Αἱ 8η, 34η καὶ 104η ὀλυμπιάδες καθ' ἃς οἱ Ἠλεῖοι δὲν

εἶχον τὴν ἀγωνοθεσίαν ὡς καὶ ἡ 211η καθ' ἣν εἶχον μὲν οὗτοι τὴν ἀγωνοθεσίαν, ἀλλὰ οἱ ἀγῶνες ἀνεβλήθησαν ἐπὶ μίαν 2ετίαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Νέρωνος, ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν Ἠλείων ἀνολυμπιάδες καὶ δὲν τὰς ἀναφέρουν οὗτοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὀλυμπιάδων. Κατὰ τὴν 211ην ὀλυμπιάδα ὁ Νέρων ἐπέβαλε καὶ μουσικοὺς ἀγῶνας, καίτοι οὗτοι ἀπηγορεύοντο, εἰς οὓς μάλιστα ὁ ἴδιος ἀνεδείχθη τραγῳδὸς καὶ κιθαρῳδός. Τὰς ὀλυμπιάδας ἐτακτοποίησε καὶ ἠρίθμησεν ὁ Ἱππίας ὁ Ἠλεῖος, οὗτινος τὸ ἔργον συνεπλήρωσεν ὁ Ἀριστοτέλης. Ἑκάστη ὀλυμπιὰς καθωρίζετο δι' αὔξοντος ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ σταδιονίκου. Ὡς πρώτη τοιαύτη καθωρίσθη ἡ γενομένη τὸ 776 π. Χ. μὲ σταδιονίκην τὸν Ἠλεῖον Κόροιβον.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ πλὴν τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν καὶ ἀγώνων οἵτινες ἐτελοῦντο, ἐγένοντο καὶ φιλολογικαὶ ἐπιδείξεις. Οὕτω πρῶτος ὁ Ἡρόδοτος ἀνέγνωσεν ἐκ τοῦ ὀπισθοδρόμου τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μέρος τῆς ἱστορίας του ἐνώπιον ἐνθουσιώδους ἀκροατηρίου, μεταξὺ τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο καὶ ὁ Θουκιδίδης νεαρὸς τότε. Ὡσαύτως ἐκεῖ ὁ Λυσίας ἀπήγγειλε τὸ 388 π. Χ. τὸν περίφημον ὀλυμπιακόν του λόγον, δι' οὗ παρώτρυνε τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀποκλείσουν τῆς πανηγύρεως τοὺς θεωροὺς τοῦ τυράννου τῆς Σικελίας Διονυσίου καὶ νὰ ἐλευθερώσουν ταύτην.

4. Περὶ ἀθλημάτων.

Τὸ ἀρχικὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλημα ἦτο ὁ δρόμος, βραδύτερον καὶ κατὰ διαφόρους ὀλυμπιάδας εἰσήχθησαν ἕτερα 22 ἀγωνίσματα. Οὕτω : α) τὴν 14ην ὀλυμπιάδα εἰσήχθη ὁ Δίαυλος (διπλοῦς δρόμος) μὲ πρῶτον νικητὴν τὸν Πισαῖον Ἴπινον, β) τὴν 18ην τὸ πένταθλον (συνδυασμὸς ἅλματος, δίσκου, ἀκοντίου, δρόμου καὶ πάλης), μὲ πρῶτον νικητὴν τὸν Λακεδαιμόνιον Λάμπιδα καὶ ἡ πάλη μὲ πρῶτον νικητὴν τὸν ὡσαύτως Λακεδαιμόνιον Εὐριβαῖον, γ) τὴν 23ην ἡ πυγμαχία μὲ πρῶτον νικητὴν τὸν ἐκ Σμύρνης Ὀνόμαστον, δ) τὴν 25ην τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου τελείων ἵππων μὲ πρῶτον νικητὴν τὸν Θηβαῖον Παγώδα, ε) τὴν 38ην τὸ πένταθλον παίδων, τὸ ὁποῖον καὶ κατηργήθη μετὰ τὴν ὀλυμπιάδα ταύτην, τὸ μὲν ἐλλείψει χρόνου τὲ δὲ διότι ἐθεωρήθη βαρὺ ἀγώνισμα διὰ τοὺς παῖδας, στ) τὴν 65ην ὁ ὁπλίτης μὲ νικητὴν τὸν Ἡραιέα Δαμάρετον, ζ) τὴν 70ὴν ἡ ἀπίνη (ἁρματοδρομία μὲ τετρατρόχους ἁμάξας) μὲ νικητὴν τὸν Θεσσαλὸν Θέρσιον, η) τὴν 77ην ἡ κάλπη (κάλπης δρόμος=ἀγὼν ἱπποδρομίας καθ' ὃν ὁ ἀναβάτης κατεπήδα ἐκ τοῦ ἵππου περὶ τὸ τέλος τοῦ δρόμου καὶ κρατῶν τὰς ἡνίας παρεκάλπαζε μέχρι τοῦ τέρματος), μὲ νικητὴν τὸν Πάταικον τὸν Δυμαῖον κλπ.

Εἰς τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ τελούμενα ἀγωνίσματα μέχρι τῆς 106ης ὀλυμπιάδος ἐλάμβανον μέρος μόνον Ἕλληνες. Μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην τὸ 338 π. Χ. ἐλάμβανον μέρος καὶ Μακεδόνες, μετὰ δὲ τὸ 146 π. Χ. συμμετεῖχον τῶν ἀγώνων καὶ οἱ νέοι δωρητκτήτορες Ρωμαῖοι, ἔνιοι τῶν ὁποίων μεγάλην ἐπεδείξαντο περὶ τὴν ἀνίδρυσιν καὶ ἄλλων ἱερῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιμέλειαν. Μετὰ τοὺς Ρωμαίους ἔλαβον μέρος ὡς ἀγωνισταὶ καὶ ἄλλοι βάρβαροι. Εἰς δούλους, δὲν ἐπετρέπετο ἡ εἴσοδος ἐν Ὀλυμπίᾳ ὄχι μόνον ὡς ἀθλητῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὡς θεατῶν.

5. Προσόντα ἀθλητῶν.

Οἱ ἀθληταὶ ἐγένοντο δεκτοὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐφ' ὅσον, α) ἦσαν Ἕλληνες, β) δὲν εἶχον κηρυχθῆ ἄτιμοι, γ) δὲν εἶχον καταδικασθῆ ἐπὶ ἀσεβείᾳ, δ) εἶχον προγυμνασθῆ ἐπὶ 10μηνον καὶ ε) προσήρχοντο πρὸ ἑνὸς μηνὸς πρὸ τῶν ἀγώνων. Ἐὰν ὅμως ἀθλητής τις ἐβράδυνε νὰ προσέλθῃ δεδικαιολογημένως π.χ. λόγῳ θαλασσοταραχῆς κλπ., ἐγένετο δεκτός. Εἰς τὰς γυναῖκας δὲν ἐπετρέπετο νὰ παρακολουθοῦν τοὺς ἀγῶνας, πλὴν τῆς ἱερείας τῆς Δήμητρος Χαμύνης, ἥτις ἐκάθητο παρὰ τὸ τέρμα τοῦ σταδίου ἔναντι τῆς θέσεως τῶν Ἑλλανοδικῶν καὶ ἐπὶ βωμοῦ ἐκ λευκοῦ λίθου. Πᾶσα γυνὴ ἥτις παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην παρηκολούθει τὰ ὀλύμπια, πλὴν τῶν παρθένων, κατεκρημνίζετο ἐκ τοῦ πλησίον τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ εὑρισκομένου ὑψώματος ὅπερ ἐκα-

λεῖτο Τυπαῖον. Παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ἡ Καλλιπάτειρα εἰσῆλθεν εἰς Ὀλυμπίαν φέρουσα ἐνδύματα γυμναστοῦ, δι' ὃν λόγον ἔκτοτε ἐθεσπίσθη ὅπως ἀθληταὶ καὶ γυμνασταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ στίβον γυμνοί. Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ τῆς Καλλιπάτειρας ἔχει ἀποθανατισθῆ μὲ τὸ θαυμάσιον σονέττο τοῦ ἑπτανησίου ποιητοῦ Λορέντζου Μαβίλλη.

—Ἀρχόντισσα Ροδίτισσα, πῶς μπῆκες ;
Γυναῖκες διώχνει μιὰ συνήθεια Ἀρχαία
ἐδῶθε—Ἔχω ἕνα ἀνύψι, τὸν Εὐκλέα,
τρία ἀδέλφια, γιό, πατέρα ὀλυμπιονίκες.
.....
.....

Ἡ Καλλιπάτειρα ἦτο κόρη τοῦ ὀλυμπιονίκου Διαγόρα, αὕτη εἶχε τρεῖς ἀδελφοὺς ὀλυμπιονίκας τοὺς Δαμάγητον, Δωριαία καὶ τὸν Ἀκουσίλαον, υἱὸν ὀλυμπιονίκην τὸν Πεισίρροθον καὶ τὸν Εὐκλῆν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς της ὡσαύτως ὀλυμπιονίκην. Ὁ Πίνδαρος πρὸς τιμὴν τοῦ Διαγόρα ἔγραψε τὴν 7ην ὀλυμπιάδα. Τὴν ᾠδὴν ταύτην γεγραμμένην μὲ χρυσᾶ γράμματα ἀνέθεσαν οἱ συμπολῖται τοῦ Διαγόρα Ρόδιοι εἰς τὸν ναὸν τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶ.

Ὡσαύτως ἡ Ρηγίλλη, ἡ σύζυγος τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ τοῦ ὑδρεύσαντος τὴν Ὀλυμπίαν, ἵνα δυνηθῇ καὶ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνας ἐξελέγη ἱέρεια τῆς Δήμητρος.

6. Τὰ ὀλύμπια καὶ ἡ τέλεσις αὐτῶν.

Αἱ ἐκ τῶν ἀρχαίων παρεχόμεναι ἡμῖν πληροφορίαι, περὶ τοῦ καθορισμοῦ μετὰ πεποιθήσεως τοῦ χρόνου τελέσεως τῶν ὀλυμπίων εἶναι ἀσαφὴς καὶ ἀλληλοσυγκρουόμεναι. Πάντως ταῦτα ἐτελοῦντο κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς καὶ δὴ κατὰ τὴν πρώτην μετὰ ταύτας πανσέληνον, εἰδικώτερον δὲ κατὰ μῆνα ἑκατομβαιῶνα (=Ἰούλιον) (Boeckn).

Ὁ χρόνος διαρκείας τῶν ἀγώνων δυσκόλως δύναται νὰ καθορισθῇ, διότι κατὰ μὲν τὸν Παυσανίαν οὗτοι διήρκουν μίαν ἡμέραν, κατὰ δὲ τὸν σχολιαστὴν τοῦ Πινδάρου διήρκουν πέντε ἡμέρας. Ἐκ τῶν δύο τούτων πληροφοριῶν ἐπικρατεστέρα φαίνεται ἡ δευτέρα. Τέλος ὁ Kranse δέχεται τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων ἑπταήμερον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ πρώτη ἡμέρα καὶ ἡ τελευταία διετίθεντο διὰ θυσίας καὶ ἄλλας τελετάς.

Ὡς πρὸς τὴν σειρὰν τελέσεως τῶν ἀγωνισμάτων ὑπάρχουν ὡσαύτως ἀντιγνωμίαι, ἐξ ὅσον εἶναι γνωστὸν τεκμαίρεται ὅτι προηγοῦντο οἱ ἀγῶνες τῶν παίδων καὶ εἵποντο οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνδρῶν μὲ τελικὸν ἀγώνισμα τὸν ὁπλίτην δρόμου, διὰ νὰ ὑπενθυμίζεται εἰς τοὺς πανηγυριστὰς ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων τὸν λόγον ἐνίοτε εἶχεν ὁ βροτολοιγὸς Ἄρης.

Μεθ' ὃ ὁ κῆρυξ παρήγγελεν εἰς τοὺς ἀθλητὰς νὰ πάρουν τὸ ἔλαιον μὲ τὸ ὁποῖον ἠλείφοντο καὶ νὰ ἀπέλθουν, ὄχι ἵνα μεταβῶσιν ἀλλαχοῦ καὶ ἀλειφθῶσιν, ἀλλὰ διότι ἔληξεν ἡ ἄλειψις, ἡ εἰρηνικὴ δηλαδὴ ἀσχολία τῶν ἀγώνων (...τοῦλαιον ἀραμένους ἐκποδὼν ποι φέρειν, οὐχ ὡς ἀλειψομένους, ἀλλ' ὡς πεπαυμένους τοῦ ἀλείφεσθαι).

Οἱ Ἠλεῖοι διὰ τῶν καλουμένων σπονδοφόρων (ἐπιτροπὴ εὐπατριδῶν) ἐκήρυττον τὴν ἐκεχειρίαν καὶ ἐκάλουν εἰς Ὀλυμπίαν τὸ πανελλήνιον, ἤτοι θεατάς, ἀθλητὰς καὶ θεωρούς. Οἱ θεωροὶ ἦσαν ἐκπρόσωποι ἀπὸ ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς πολιτείας ὅλων τῶν χωρῶν, ἤτοι τῆς κυρίως Ἑλλάδος, τῆς μεγάλης ἐξ Ἰταλίας Ἑλλάδος καὶ τῆς Μ. Ἀσίας.

Τὴν ἑορτὴν τῶν ὀλυμπίων ἀπετέλουν: α) αἱ μεγαλοπρεπεῖς θυσίαι τῷ Διὶ καὶ ἄλλοις θεοῖς, προσφερόμεναι ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν πολυαρίθμων ἐπισκεπτῶν. β) Ἡ ὁρκωμοσία τῶν ἀθλητῶν πρὸ τοῦ ἀγάλματος ὁρκίου Διός, ὅπερ ἐκ τῆς ἐπιβλητικότητός του ἐνέπνεε φόβον. Πρὸ τοῦ ἀγάλματος τούτου οἱ ἀθληταὶ ὡρκίζοντο

ὅτι εἶχον τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ἰθαγενείας, διαγωγῆς καὶ ἀσκήσεως καὶ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος θὰ ἐτήρουν τὰς ἐναγωνίους διατάξεις. Πρὸ τοῦ εἰρημένου ἀγάλματος ὡρκίζοντο καὶ οἱ γυμνασταὶ τῶν ἀθλητῶν, ὅτι δικαίως καὶ ἀφιλοκερδῶς θὰ κρίνουν. γ) Ἡ δημοσίευσις τοῦ καταλόγου τῶν ἀγωνισμάτων καὶ ἀγωνιστῶν. δ) Ἡ παρ' ἀμφιθαλοῦς παιδὸς διὰ χρυσοῦ δρεπάνου ἀποκοπὴ ἰσαρίθμων πρὸς τὰ ἀγωνίσματα κλάδων ἐκ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας. ε) Ἡ τέλεσις τῶν ἀγώνων. στ) ἡ ἀπονομὴ τῶν ἄθλων καὶ ζ) αἱ εὐχαριστήριοι θυσίαι.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀγώνων μέγιστον ἐνδιαφέρον προεκάλουν οἱ τῶν ἀνδρῶν τοιοῦτοι οἵτινες διεξήγοντο κατὰ τὴν ἕξης σειράν: Στάδιον, Δίαυλος, Πάλη, Πυγμή, Παγκράτιον, Ἁρματοδρομίαι καὶ Ἱππικοὶ ἀγῶνες. Αἱ ἡμέραι (3η καὶ 4η) καθ' ἃς διεξήγοντο τὰ ἀγωνίσματα τῶν ἀνδρῶν ἦσαν ἡμέραι μεγαλείου καὶ ἀφθάστου δόξης διὰ τοὺς νικητάς, τοὺς οἰκείους των καὶ τὰς πατρίδας αὐτῶν. Κατ' αὐτὰς τὰ σφριγηλὰ καὶ ὡραῖα σώματα τῶν ἀθλητῶν, αἱ ὑπέροχοι κινήσεις, αἱ πλαστικαὶ στάσεις, τὰ ποικίλα τέθριππα, τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῶν ἡνιόχων, οἱ ζωηροὶ ταχύποδες καὶ ἀκαμαντόποδες ἵπποι παρεῖχον θέαμα ἐξόχως ὑπέροχον καὶ μεγαλοπρεπές, ὅπερ ἀναμιγνυόμενον μὲ τὰς ἑκατέρωθεν παρεκελεύσεις τῶν θεατῶν, μὲ τὸ ψυχικὸν σθένος καὶ τὴν μέχρι θανάτου καρτερίαν τῶν ἀγωνιστῶν, ἀπεδείκνυεν πνευματικὴν ἔξαρσιν, ψυχικὸν μεγαλεῖον, ψυχικὴν ἀνάτασιν καὶ εὐγενῆ ἅμιλλαν καὶ καθίστα τὸν ἀγῶνα κάλλιστον ἄθλων ταμίαν. Ἀλησμόνητος θὰ μείνῃ ἡ παρότρυνσις τοῦ γυμναστοῦ Ἐρεξία πρὸς τὸν παρ' αὐτοῦ γυμνασθέντα Ἀρραχίωνα «Καλὸν ἐντάφιον τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ μὴ ἀπειπεῖν» εἰς ὃ ὑπήκουσεν ὁ Ἀρραχίων καὶ δὲν ἀπεῖπε, ἀλλ' ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς νίκης.

Ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπὶ τρίποδος καὶ εἶτα ἐπὶ χρυσελεφαντίνου τραπέζης εὑρισκομένων στεφάνων ἐγένετο ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῶν μεγαλοπρεπῶν ἑλλανοδικῶν ἐναντι τῶν ὁποίων:

—Ἀραδιαστὰ παρέστεκαν λεβέντες ἀνδρειωμένοι
μ' ἕνα κλωνάρι ἀγριελῆς χλωρὸ στεφανωμένοι.

Τὸ τέλος τῶν ὀλυμπίων ἐκάλυπτον εὐχαριστήριαι θυσίαι τῶν νικητῶν εἰς τοὺς ἓξ διδύμους βωμούς, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐκπροσωποῦσε δύο θεούς, μεθ' ὃ οἱ Ἠλεῖοι παρέθετον γεῦμα εἰς τοὺς νικητὰς καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὸν χῶρον τῆς ζωηφόρου καρδίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς δεσποίνης τῆς ἀληθείας, τὸν γαλουχήσαντα τὴν ἔννοιαν τοῦ ὡραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τ' ἀληθινοῦ—ὡς καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἀγλαώεσαν καὶ γραφικὴν κοιλάδα τῆς Ὀλυμπίας ἠκούετο ἡ ἐπῳδὸς τοῦ Ἀρχιλόου:

—Τήνελλε καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις.

7. Περὶ ἑλλανοδικῶν.

Τὴν διεύθυνσιν τῶν ὀλυμπίων εἶχον οἱ ἑλλανοδίκαι. Ἡ τήρησις τῶν ἐναγωνίων διατάξεων, ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγώνων καὶ ἡ κρίσις ἐπ' αὐτῶν ἦτο ἔργον τῶν ἑλλανοδικῶν. Οἱ κανόνες βάσει τῶν ὁποίων οὗτοι ἔκρινον δὲν ἦσαν περιοριστικοὶ τῆς κρίσεως αὐτῶν. Οἱ ἑλλανοδίκαι ἐξελέγοντο διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν Ἠλείων δέκα μῆνας πρὸ τῶν ἀγώνων, εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἐκλογήν των ἐγκαθίσταντο εἰς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἑλλανοδικαιῶνα, ἔνθα ὑπὸ τῶν νομοφυλάκων ἐδιδάσκοντο τὰς ἐναγωνίους διατάξεις καὶ τὰ καθήκοντά των γενικῶς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑλλανοδικῶν ἦτο διάφορος ἑκάστοτε κυμαινόμενος μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν 1—12. Ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῶν ἀποφάσεων τούτων ἦσαν οἱ ἀλῦται ὑπὸ τὸν καλούμενον ἀλυτάρχην καὶ οἱ ραβδοῦχοι ἢ μαστιγοφόροι. Αἱ ὑπὸ τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἦσαν: α) ἡ μαστίγωσις, β) τὸ πρόστιμον, γ) ὁ ἀποκλεισμὸς ἐκ τῶν ἀγώνων ἀγωνιστοῦ τινος ἢ καὶ πόλεως ὁλοκλήρου. Εἰς περίπτωσιν ἐπιβολῆς προστίμου, ὅπερ ὁ ἀγωνιστὴς δὲν ἠδύνατο ἢ δὲν ἐπεθύμει νὰ καταβάλῃ τοῦτο, οὗτος ἀπεκλείετο ἐκ τῶν ἀγώνων ὡς καὶ ἡ πόλις ἐξ ἧς κατήγετο, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν κατέβαλεν αὐτό.

Ἐπειδὴ οὕτως εἶχον τὰ πράγματα εἰς περίπτωσιν ἥττας ἀγωνιστοῦ τινος ἡ

πόλις καταγωγῆς αὐτοῦ δὲν ἔμενεν ἀπαθής, ἀλλ' ἐλάμβανε μέτρα κατ' αὐτοῦ π.χ. τὸν ἐξώριζεν ἢ ὕβρεως ἕνεκεν μετέτρεπε τὴν οἰκίαν του εἰς δεσμωτήριον κλπ. 'Επειδὴ ἡ νίκη εἰς 'Ολύμπια, Πύθια, Νέμεα καὶ "Ισθμια ἦτο ὄχι μόνον ὑπερτάτη τιμὴ καὶ δόξα ἐπίφθονος διὰ τὸν νικητήν, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τιμὴ διὰ τὴν γενέτειραν πόλιν αὐτοῦ παρετηρήθη πολλάκις πλεῖστοι νικηταὶ ἢ λόγῳ χρήματος ἢ ἕνεκεν ἄλλης αἰτίας νὰ δηλώνουν ὅτι εἶναι πολῖται οὐχὶ τῆς γενετείρας αὐτῶν, ἀλλ' ἄλλης τινὸς πόλεως, ὡς ὁ 'Αστύλος ὁ Κρωτυνιάτης ὅστις ἐνίκησε στάδιον τρεῖς κατὰ σειρὰν ὀλυμπιάδας, ἀνηγόρευσεν ἑαυτὸν κατὰ τὰς δύο τελευταίας Σιρακούσιον.

'Εκ τῶν προστίμων τῶν ἀθλητῶν κατεσκευάσθησαν οἱ Ζᾶνες (Ζὰν εἶναι τὸ Δωρικὸν τοῦ Ζεύς) ἤτοι χάλκινα ἀγάλματα τοῦ Διὸς εἰς τὰ βάθρα τῶν ὁποίων ἀνεγράφοντο: α) τὰ ὀνόματα τῶν τιμωρουμένων ἀθλητῶν, β) ἡ αἰτία τιμωρίας ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν. 'Ως πρῶτος ἐκ τῶν τιμωρηθέντων ἀθλητῶν ἀναφέρεται ὁ Θεσσαλὸς Εὔπωλος, ὅστις κατὰ τὴν 98ην ὀλυμπιάδα ἐδωροδόκησε τοὺς πυγμάχους καὶ γ) διάφορα κελεύσματα πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς ὡς «οὐ χρήμασιν, ἀλλὰ ὠκύτητι τῶν ποδῶν καὶ ὑπὸ ἰσχύος σώματος ὀλυμπικὴν ἔστιν εὑρέσθαι νίκην».

8. 'Ολυμπιακὸν πνεῦμα.

Τὰ ἐν 'Ολυμπίᾳ ἐνυπάρχοντα ἀφιερώματα ἀναμφισβητήτως καταμαρτυρῶσι τὸν ἐν εἰρήνῃ βίον τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων, τὸν διοργανισμὸν τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν, τὰ ἤθη κλπ. ἤγουν τὴν ἀγωγήν, τὰ ἐπιτιδεύματα, τὰς ἑορτὰς καὶ διασκεδάσεις αὐτῶν, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ διεξαγόμενοι ἀγῶνες ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ἀγωνιστικὴ εἶναι καθαρῶς 'Ελληνικὸν ἐπινόημα καὶ θεσμὸς 'Ελληνικὸς ἀρχαιότατος καὶ τὸ κυριώτατον ἴσως χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀρχαίου 'Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ἐξ ὅλων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν τῆς ἀρχαιότητος, μόνον ὁ 'Ελληνικὸς κατώρθωσεν ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων νὰ ἀντιληφθῇ τὸν μορφωτικὴν σημασίαν τῶν συμμέτρων σωματικῶν ἀσκήσεων, δι' ὃ καὶ ἐπέβαλε ταύτας ὡς τὸ κύριον μορφωτικὸν μέσον τῆς νεότητος, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ ἀνύψωσε ταύτας εἰς περιωπὴν θεσμοῦ ἐθνικοῦ καὶ τὰς συνέδεσε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀρρήκτως μὲ τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν πάσης 'Ελληνικῆς Πολιτείας βίον.

Εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χῶρον τῆς 'Ολυμπίας ἐβλάστησεν ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος τῶν τεχνῶν, τὸ μυροβόλον ἄνθος τῆς ἀμίλλης, τὸ παχύσκιον δένδρον τοῦ πολιτισμοῦ, συνεπείᾳ τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ πανελληνίου κοινοῦ καὶ τῆς κοινῆς αὐτοῦ γνώμης, ἥτις ἐξεδηλοῦτο καὶ ἐσχηματίζετο ἐκεῖ. 'Εκεῖ ἐπεδεικνύετο ἡ πανελλήνιος πρόοδος καὶ ἡ ἀνάπτυξις εἰς τήν τε σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἄθλησιν. 'Εκεῖ ἐπωφελοῦντο οἱ σοφοὶ νὰ δώσουν πανελλήνιον δημοσιότητα εἰς τὰ διανοητικά των προϊόντα καὶ εἰς τὰς σκέψεις των. 'Εκεῖ οἱ καλλιτέχναι ἐπεδείκνυον τὰ ἔργα των. 'Εκεῖ τέλος ἐξεδηλοῦτο ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ πανελληνίου πρὸς τοὺς μεγάλους ἄνδρας.

Οἱ 'Αρχαῖοι "Ελληνες, οἱ μῦσται τοῦ καλοῦ, ἐτέλουν τοὺς ἀγῶνας ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν τοῦ λαοῦ ἐξύψωσιν εἰς τὰς σφαίρας τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ γενναίου. Οὗτοι εἶχον φαίνεται ἀντιληφθῆ ὅτι οἱ ἀγῶνες συμβάλλουν εἰς τὴν ἕνωσιν, διότι, ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι οἱ ἀγῶνες διασποῦν, τότε δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς οὗτοι ἥνωναν τοὺς "Ελληνας, οἵτινες ἐν πλήρει Πελοποννησιακῷ πολέμῳ συναντῶντο εἰς τὸ στάδιον. 'Αφ' ἑτέρου, ἡ ὀλυμπιακὴ ἐκεχειρία θὰ εἶναι πολὺ ἐπιπόλαιον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπινόημα τῶν ἡγετῶν καὶ οὐχὶ ὡς ἐπακολούθημα τῆς ἀσυνειδήτου ἐπιβολῆς τοῦ εἴδους. 'Οσονδήποτε καὶ ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι σέβονται οἱ ἄνθρωποι τὰς συμβάσεις, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι μία σύμβασις, ὅπως ἦτο ἡ ἐκεχειρία, ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναστείλῃ τὸ αἴσθημα τοῦ μίσους εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀντιπάλων. Τὸ αἴσθημα τοῦτο τὸ ἀνέστελον οἱ ἀγῶνες. Τὸν λόγον του περὶ ὁμονοίας τῶν 'Ελλήνων ὁ Γοργίας ὁ Λεοντῖνος, ἴσως δὲν τὸν ἐξεφώνησεν εἰς 'Ολυμπίαν μόνον καὶ μόνον διότι εὕρισκε συγκεντρωμένους ἐκεῖ τοὺς "Ελληνας, ἀλλὰ πιθανῶς ὑπελόγισε καὶ τὸ κατάλληλον τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῶν ἀκροατῶν του.

Τὰ ὀλύμπια ἀναμφισβητήτως ἐχρησίμευσαν ὄχι μόνον διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ σωματικοῦ κάλλους, ὄχι μόνον διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς ἁμίλλης, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης, ἀλλὰ ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ εἴπομεν διὰ τὴν σύσφιγξιν καὶ στερέωσιν τῶν φυλετικῶν δεσμῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν κοινῶν σημείων ἐπαφῆς καὶ κατευθύνσεων.

Ὅθεν ἡ Ὀλυμπία ὑπῆρξεν ὁ χρυσάκτινος φάρος ὅστις ἐξέπεμψε καὶ ἐκπέμπει πρὸς ὅλον τὸν κόσμον τὰς ἀκτίνας τῆς Ἑλληνικῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως καὶ συλλήβδην τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Ἀλλὰ φεῦ! Ὁ ἀδυσώπητος, ὁ παντοδαμάτωρ χρόνος, ἐπιθέτει νῦν ἐπὶ τοῦ σώματός της τὸν σφραγῖδα τοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς σιγῆς.

Ἐπειδὴ τοιαύτην καὶ τηλικαύτην σημασίαν ἐνεῖχον καὶ παρεῖχον ἡ Ὀλυμπία καὶ τὰ ὀλύμπια, δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ποιηταί, φιλόσοφοι καὶ διανοούμενοι ὅλου τοῦ κόσμου θεωροῦν ἱεράν των ὑποχρέωσιν νὰ διέλθουν ἐκ ταύτης τῆς Ὀλυμπίας, ἵνα προσκυνήσουν εὐλαβῶς τὰ ἀθάνατα μνημεῖα της καὶ νὰ ψάλλουν διὰ καλλιεπῶν στίχων τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς ἀθλητὰς καὶ πρωτοπόρους τῆς ἀνθρωπίνης ἐξυψώσεως, τῆς διανοήσεως καὶ τοῦ δικαίου.

Δι' ὃ δικαίως ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δυνάμεθα νὰ ἀνακράξωμεν :

—Νέε κόσμε στάσου προσοχὴ καὶ πέσε καὶ προσκύνα
τούτη τὴ γῆ τὴν ἱερὴ τὴ γῆ τὴ τιμημένη,
τὴν ἔνδοξη Ἑλλάδα μας π' ἀθάνατη θὰ μένῃ.

Τὸ ἀνωτέρω ὀλυμπιακὸν πνεῦμα ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς Κ. Παλαμᾶς ἀπέδωκε διὰ τῶν κατωτέρω στίχων :

Ἀρχαῖο πνεῦμα ἀθάνατο, ἀγνὲ πατέρα
τοῦ ὡραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τ' ἀληθινοῦ
κατέβα, φανερώσου, κι' ἄστραψε ἐδῶ πέρα
στὴ δόξα τῆς δικῆς σου γῆς καὶ τοὐρανοῦ.

*

Στὸ δρόμο καὶ στὸ πάλαιμα καὶ στὸ λιθάρι
στῶν εὐγενῶν ἀγώνων λάμψε τὴν ὁρμή,
καὶ μὲ τ' ἀμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
καὶ σιδερένιο πλάσε κι' ἄξιο τὸ κορμί.

*

Κάμποι, βουνὰ καὶ πέλαγα φέγγουν μαζί σου
σὰν ἕνας λευκοπόρφυρος μέγας ναὸς
καὶ τρέχει στὸν ναὸν ἐδῶ προσκυνητής σου,
ἀρχαῖο πνεῦμα ἀθάνατο, κάθε λαός.

Α. ΓΑΡΔΙΚΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατόπιν τῆς αὐξήσεως τῶν συνδρομητῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ἀπεφασίσθη ἡ μείωσις τῆς τιμῆς αὐτοῦ κατὰ φύλλον, ἀπὸ δραχμὰς 3 εἰς δραχμὰς 2.50, ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1960.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑΪΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βίνκελμαν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δαμάρεως 187, στὴ Γούβα.

Ὁ Βίνκελμαν, Γερμανὸς αἰσθητικός, ἱστορικὸς τῆς τέχνης καὶ ἀρχαιολόγος, γεννήθηκε ἀπὸ πατέρα ὑποδηματοποιὸ τὸ 1717. Θεωρεῖται ὡς ἱδρυτὴς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης καὶ ὁ μόνος ποὺ συστηματοποίησε τὴν αἰσθητικὴ καὶ τὴν ἱστορία τῆς τέχνης. Τὰ γερμανικὰ ἀρχαιολογικὰ Ἰνστιτοῦτα, γιορτάζουν κάθε χρόνο, τὴν ἐπέτειο τῆς γεννήσεώς του (9 Δ/βρίου), ἐκδίδοντας συγχρόνως μιὰ ἀρχαιολογικὴ μελέτη. Ὁ Βίνκελμαν, δολοφονήθηκε στὴν Τεργέστη ἀπὸ τὸν Ἰταλὸ κακοποιόν, Ἀρκάνζελι.

Βιργινίας.

Διασταύρωσις τῆς ὁδοῦ Πλυτᾶ, στοῦ Θών

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴν ὁμώνυμη πολιτεία τῆς Β. Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία ὠνομάσθηκε Βιργινία, πρὸς τιμὴν τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, Ἐλισσάβετ, ἡ ὁποία ἦτο γνωστὴ ὡς «The virgin Queen» δηλ. ἡ παρθένος βασίλισσα.

Ἡ Βιργινία, εἶναι ἡ πατρὶς τοῦ Γ. Οὐάσιγκτων καθὼς καὶ τοῦ Τζέφερσον Μάντισον καὶ Μονρόε, ποὺ κατὰ καιροὺς διετέλεσαν πρόεδροι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Βιργινίας Μπενάκη.

Ἀπὸ τὴν πλατεῖα Μεταξουργείου, στὸ Μεταξουργεῖο.

Ἡ Βιργινία Μπενάκη, κόρη τοῦ ἐκ Χίου Κ. Χωρέμη, ἦτο σύζυγος τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη. Ὁλόκληρη τὴν ζωήν της τὴν ἀφιέρωσε στὴν φιλανθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ δρᾶσι. Γιὰ τὶς ὑπηρεσίες της αὐτές, εἶχε τιμηθῆ διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Πέθανε στὴν Κηφισσιὰ σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν (1848—1928).

Βίτωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 105, στὸ Ρούφ.

Ὁ Βίτων, μυθολογικὸς γυιὸς τῆς Ἀργείας ἱερείας Κυδίππης, μαζὶ μὲ τὸν

ἀδελφό του, Κλεόβιδο, χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸν Σόλωνα, ὡς οἱ εὐδαιμονέστεροι θνητοί, ὕστερα ἀπὸ τὸν γέροντα Τέλλον, γιατὶ στὴν νεαρά τους ἡλικία ζεύθηκαν τὸ ὄχημα τῆς μητέρας των κι' ἔτσι τὴν ὡδήγησαν ἔγκαιρα στὸ ἱερὸ τῆς Θεᾶς Ἥρας, ποὺ ἐώρταζε.

Βλαβιανοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 227, στὴν πλατεῖα Κολιάτσου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὸν Ἰωάννην Βλαβιανό, Ἀθηναῖο δικηγόρο, ὁ ὁποῖος γιὰ πολλὰ χρόνια ὑπῆρξε μέλος καὶ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀθηναίων.

Βλαντῆ.

Ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Δαμαγήτου 82, στὴ Γούβα.

Ὁ Βλαντῆς Σπυρίδων, Ἕλλην λόγιος καὶ λεξικογράφος, Κυθήριος τὴν καταγωγή, γεννήθηκε στὴν Βενετία τὸ 1765. Διετέλεσε Δ/ντὴς τῆς Φλαγγινείου Σχολῆς τῆς Βενετίας καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Κερκύρας. Πέθανε τὸ 1830.

Βλάση.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βλαχοθανάση 20, στοῦ Κυνοσάργους.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὸ ἐπώνυμο οἰκογενείας ἀγωνιστῶν ἀπὸ τὸ Ἄργος, τῆς ὁποίας γενάρχης θεωρεῖται ὁ ἐκ Κοτίστης τῆς Λακεδαίμονος, Χρῆστος Βλασόπουλος. Πολλὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς διεκρίθησαν στὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας.

Βλασσοπούλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γεν. Κολοκοτρώνη 66, στοῦ Φιλοππάπου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὸν Βλασσόπουλο Ἰωάννη (1741—1836), Ἕλληνα ἀξιωματικὸ τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1816, διετέλεσε γενικὸς πρόξενος τῶν Πατρῶν. Στὴν Πάτρα συνεδέθη μὲ τὸν Π. Πατρῶν Γερμανὸν καὶ μυήθηκε στὰ τῆς Φ. Ἑταιρίας. Ὡς γενικὸς πρόξενος Πελοποννήσου προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Γένους. Πέθανε στὸ Ναύπλιο, τὸ 1836.

Βλαχάβα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς 24, στὸ Μοναστηράκι.

Στὴν ἐπαρχία Καλαμπάκας (περιοχὴ Χασίων), βρίσκεται τὸ χωριὸ Βλαχάβα. Ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτὸ κατήγετο ἡ οἰκογένεια τῶν ἁρματωλῶν Βλαχαβαίων. Σπουδαιότερος ἀπὸ αὐτοὺς ὑπῆρξε ὁ Παπαθύμιος Βλαχάβας, ὁ ὁποῖος ὡς κλέφτης, πολεμῶντας κατὰ τῶν Τούρκων, διετήρησε τὴν ἀνεξαρτησία τῶν Χασίων καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Ὀλύμπου, γιὰ πολὺ χρόνο. Ὕστερα ἀπὸ προδοτικὴ ἐνέργεια, συνελήφθη καὶ ὑπέστη φρικτὸν θάνατον στὰ Γιάννενα, ἀπαγχονισθεὶς στὸ ἱστορικὸ πλατάνι ποὺ ὑπῆρχε ἐκεῖ, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ γόνατά του εἶχον συντριβῆ ἀπὸ τὰ σφυριὰ τῶν ἀλλοθρήσκων.

Βλαχάκη Ἀντώνιον.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πραντούνα 56, στὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσσων.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὸν Βλαχάκη Ἀντώνιον, ἀνθ/γὸν τοῦ πεζικοῦ (1874—1906), ὁ ὁποῖος τὸ 1905, μὲ τὸ ψευδώνυμο Νάκης Λίτσας, πολέμησε τοὺς Βουλγάρους κομιτατζῆδες στὴ Μακεδονία. Σὲ μιὰ μάχη ἐναντίον αὐτῶν, δέχθηκε ἐπίθεση τμήματος τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ σκοτώθηκε μαζὶ μ' ἄλλους ἕνδεκα συμπολεμιστάς του.

Βλαχερνῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρούμελης 11, στοῦ Φιλοπάππου.

Βλαχερναί, ὠνομάζετο, κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους (καὶ σήμερα εἶναι

γνωστὴ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα), μιὰ ἀπὸ τὶς ἀξιολογώτερες τοποθεσίες τῆς Κων/πόλεως. Γιατὶ πῆρε τόνομα αὐτό, τίποτε δὲν ὑπάρχει τὸ θετικό. Στὴν τοποθεσία αὐτή, ὑπῆρχε τὸ «Παλάτιον τῶν Βλαχερνῶν», τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ πιὸ ἀγαπητὴ διαμονὴ τοῦ Αὐτοκράτορος Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ. Στὸ ἴδιο μέρος, ὑπῆρχε πολυτελὴς ναὸς τῆς Θεοτόκου, γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα, «Ναὸς τῶν Βλαχερνῶν». Σ' αὐτὸν ἐφυλάσσοντο ἡ ἐσθὴς τῆς Θεοτόκου καθὼς καὶ ἡ Ζώνη της καὶ ἡ ἀχειροποίητη εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, στὰ δὲ ὑπόγεια ὑπῆρχε τὸ «Ἅγιον Λοῦμα» (τὸ σημερινὸ ἁγίασμα).

Βλαχογιάννη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πραντούνα 58, στὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσσων.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτή, πρὸς τιμὴν τοῦ ἱστοριοδίφου καὶ λογοτέχνου, Γιάννη Βλαχογιάννη. Ὁ Γιάννης Βλαχογιάννης, γεννήθηκε στὴν Ναύπακτο τὴν 27 Ἰουλίου 1867, ἀπὸ μητέρα Σουλιώτισσα καὶ πατέρα Ρουμελιώτη. Ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὴν ἱστοριοδιφία. Ἔγραψε διάφορα διηγήματα. Τὰ ἱστορικὰ—ἀρχειακά του ἔργα, ἀποτελοῦν ὁλόκληρη βιβλιοθήκη. Σ' αὐτὸν ὀφείλονται τ' ἀπομνημονεύματα τοῦ Μακρυγιάννη, τοῦ Σπυρομήλιου καθὼς καὶ τὰ «Ἐνθυμήματα Κασομούλη». Τὸ ἔργο του, ὑπῆρξε μιὰ μεγάλη προσφορὰ στὴν νεοελληνικὴ ἱστορία. Σ' αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἵδρυσις τῶν «Ἱστορικῶν ἀρχείων τοῦ Κράτους», τῶν ὁποίων ὑπῆρξε διευθυντὴς μέχρι τὸ 1937. Καὶ τὸ λογοτεχνικὸν ἔργο τοῦ Βλαχογιάννη, ὑπῆρξε πράγματι ἀξιόλογο. Στὴν Ναύπακτο, σώζεται ἀκόμη τὸ σπίτι ὅπου γεννήθηκε. Πέθανε στὴν Ἀθήνα, τὸ 1945.

Βλαχοθανάση.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μαγγίνα 3, στοῦ Κυνοσάργους.

Ὁ Βλαχοθανάσης Μῆτρος, ξακουστὸς ἁρματωλός, ἀπὸ τὴν Βουνιχ-ρα τῆς Παρνασσίδος, ἔζησε κατὰ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰώνα καὶ ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1770. Μ' ἀρχηγὸ τὸν Ἀνδροῦτσο, πῆρε μέρος στὴ περίφημη μάχη τῆς μονῆς τῶν Βαρδουσίων, στὴν κατὰ τῆς Ναυπάκτου ἐκστρατείαν τοῦ Ἀνδρούτσου, ὅπου καὶ σκοτώθηκε, πολεμῶντας ἐναντίον τοῦ Μουχτὰρ—Πασσᾶ, διοικητοῦ τῆς Πόλεως.

Βλαχοπούλου.

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 206.

Ὁ Ἀλεξάκης Βλαχόπουλος, στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, γεννήθηκε τὸ 1787 στὴν Πρέβεζα. Πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασι, διετέλεσε ἀξιωματικὸς στὸ Ἀγγλικὸ σύνταγμα Ἑλλήνων ἐθελοντῶν τῆς Κερκύρας. Ἐκεῖ, μυήθηκε στὴν Φ. Ἑταιρεία καὶ τὸ 1820, γυρίζοντας στὴν πατρίδα του, ἀνακηρύχθηκε καπετάνιος καὶ ἁρματωλὸς τοῦ Βλοχοῦ. Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς μάχες καὶ κυρίως στὴν ἐκπολιόρκησι τοῦ Ἀγρινίου. Κατὰ τὸ 1823 καὶ 1825 διετέλεσεν ὑπουργὸς τοῦ πολέμου, τὸ δὲ 1827, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ τῆς Στερεᾶς. Τὸν καιρὸ τοῦ Καποδιστρίου, χρημάτισε ἔκτακτος ἐπίτροπος στὴν Τρίπολι κι' ἀργότερα ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, γερουσιαστὴς καὶ τελευταίως ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. Τὸ 1854, μαζὶ μὲ τὸν Σπυρομήλιο, διενήργσε τὴν ἐπανάστασι τῆς Θεσσαλίας. Πέθανε τὸ 1865, ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ τότε βασιλέως.

Βλαχορραφτίου.

Ἀπὸ τὴν ὁδὸ Κρατύλλου 7, στὴν Ἀκαδημία Πλάτωνος.

Τὸ Βλαχορράφτι, εἶναι χωριὸ τῆς Γορτυνίας, κοντὰ στὴν Δημητσάνα, στὸ νομὸ Ἀρκαδίας.

Βλάχου Ἀγγέλου. (βλ. Ἀγγέλου Βλάχου)

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

. . . . . .

—Στὸ δρόμο; στὸ καφενεῖο; στὴν ἀγορά; Στὴν ἀγορά, αὐτὸ εἶναι;... Ἔ καὶ τὶ μ' αὐτό! δὲν εἶναι ἀπὸ λάθος τῆς ἀρχηγοῦ Φρανσουάζ, ἂν ἄλλες γυναῖκες τῆς μοιάζουν, ἔ; ἀκόμα κι' ἂν αὐτὲς οἱ γυναῖκες... ἀλλὰ ποῦ πηγαίνεις; Μεῖνε καθισμένος, γέρο μου!... Βλέπεις, τὸ μέρος ἄλλαξε ἀπὸ τὴν τελευταία φορά. Σ' ἀρέσει, αὐτὸς ὁ πίνακας;... Ἀλλὰ καὶ σὺ ἄλλαξες, ἔχω τὴν ἐντύπωσι... κάνω λάθος;... Δὲν συνάντησες κανένα στὸ Παρίσι ἢ ἀλλοῦ; Δὲν σοῦ διηγήθηκαν τίποτα; ... Κύταξε! (τοῦ ἔδειξε τὸ στῆθος τῆς καλῆς γυναίκας πάνω στὸ χαρτί). Δὲν τὸ εἶχες σχεδιάσει αὐτὸ τὸν Ὀκτώβρη... Γιατί;

—Τὴν μισῶ! ἔκανε ὁ μικρὸς μὲ φωνὴ ὑπόκωφη.

—Ποιὸν αὐτήν;... τὴν καστανὴ κοπέλλα;

—Ναί, τὴν Ζερμαίν.

—Ἄκουσε, ἴσως νἄχῃς λόγους νὰ μισῇς τὴν Ζερμαίν, ἢ νὰ μισῇς τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σου· ἀλλὰ ὁμολόγησε ὅτι αὐτὸ θἄταν κουτὸ νὰ τὸ θέλῃς γιὰ τὴν ἀρχηγὸ Φρανσουάζ! (ἔσκυψε πρὸς τὸ μέρος του, μὰ τὰ μάτια του μέσα στὰ δικά του). Καὶ ἀκόμα περισσότερο νὰ τὸ θέλῃς γιὰ τὴν μητέρα σου!... Ἡ δική σου ἡ μάννα ὑπάρχει. Σὲ γέννησε, σ' ἔφερε στὸν κόσμο, σ' ἀγάπησε... Ἀλλὰ δὲν εἶχε τὴν τύχη νὰ σὲ κρατήσῃ, νὰ μπορῇ νὰ εἶναι εὐτυχισμένη σὰν τὶς ἄλλες μαννάδες... Χωρὶς ἀμφιβολία θἄταν πολὺ πτωχή, ἢ ἄρρωστη, ἢ ἐντελῶς μόνη... ἴσως νὰ μὴν εἶχε κατοικία... Δὲν τὸ ξέρουμε οὔτε σύ, οὔτε ἐγώ. Κι' αὐτὸ ποὺ δὲν ξέρουμε, δὲν πρέπει ν' ἀνακατευόμαστε νὰ τὸ κρίνουμε—συμφωνεῖς;... Ἀλλ' ἂν τὴν ξαναβρῇς μιὰ μέρα, τὴν μητέρα σου, θὰ πρέπῃ νὰ σκεφθῇς στὴν ἀρχὴν αὐτό: τὴν λύπη, ποὺ ὑπέφερε νὰ μὴ μπορῇ νὰ σὲ κρατήσῃ... Αὐτὰ δὲν εἶναι ἱστορίες τῆς ἀγορᾶς ἢ τῆς Ζερμαίν!... Δῶσε μου τὸ χέρι σου... (ἡ μικρὴ καρδιὰ κτυποῦσε, κτυποῦσε, κτυποῦσε μέσα στὸ εὔθραστο χεράκι). Ἄκουσε, γέρο μου, πρέπει ἀκόμα νὰ εἶναι κανεὶς λογικός. Κάποιος σοῦ διηγήθηκε πῶς κάνουν ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμὰ γιὰ ν' ἀποκτήσουν ἕνα μικρὸ παιδί, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Μάλιστα· ἡ Ζερμαίν, μουρμούρισε τὸ παιδί, κι' εἶν' ἀηδιαστικό!

—Τὸ βρίσκεις αὐτὸ «ἀηδιαστικὸ» γιατὶ δὲν ἀγαπᾶς τὴν Ζερμαίν. Τὴν ἡμέρα, ποὺ θὰ εἶσαι ἄντρας καὶ θ' ἀγαπήσῃς ἀληθινὰ μιὰ γυναίκα, θὰ θελήσῃς νὰ ἔχῃς ἕνα παιδάκι, ποὺ θὰ εἶναι τὸ παιδάκι καὶ τῶν δυό σας. Τότε δὲν θὰ τὸ βρῇς αὐτὸ ἀηδιαστικό...

Στάθηκε ἀρκετὴν ὥρα κυττάζοντας τὸ ἀγόρι, χωρὶς νὰ βλεφαρίσῃ, σὰν νὰ μὴ τὸ ἔβλεπε· ἔπειτα, ἐνῷ σηκωνότανε:

—Σκέψου αὐτά, ποὺ σοῦ εἶπα, γέρο μου, κι' ἔλα νὰ μὲ δῇς ἂν δὲν εἶσαι σύμφωνος... Ἄχ! σκέπτομαι αὐτὸν τὸν μικρό, ποὺ κουτσαίνει στὸν κοιτῶνα σου...

—Τὸν Ἀντριέν;

—Μάλιστα. Τάχει ἐντελῶς χαμένα ἐδῶ, καὶ φοβᾶμαι ὅτι οἱ ἄλλοι τὸν κοροϊδεύ-

ουν. 'Εσύ, ξέρεις τὸ σπίτι κι' ἔπειτα ξέρεις νὰ ἀμύνεσαι: λοιπόν, ἀσχολήσου μ' αὐτόν! Νὰ βασίζομαι σὲ σένα;

—'Αλλά... θὰ ξαναγυρίσω στὸ Τερνεραί;

—Αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ μένα, αὐτὴ τὴν φορά.

—'Ο κύριος Λαμὺ μοῦ εἶπε...

—Τότε θὰ ξανηγυρίσῃς ἐκεῖ. 'Αλλὰ ὅταν ἔχει κανεὶς τέτοιαν ἐπιθυμία νὰ ξαναγυρίσῃ σὲ κάποιο μέρος, εἶναι λιγάκι κουτὸ ν' ἀρχίσῃ μὲ τὸ νὰ φύγῃ ἀπὸ κεῖ δὲν τὸ βρίσκεις; Καὶ περιμένοντας νὰ φύγῃς, ἀσχολήσου μὲ τὸν 'Αντριέν, αὐτὸ μοῦ φαίνεται πιὸ ἔξυθνο παρὰ νὰ σκέπτεσαι πάντοτε τὸν ἑαυτό σου καὶ... καὶ τὸ ἴδιο πράγμα, ὄχι;... Στὸ καλό, γέρο μου!

—'Η δεσποινὶς 'Αλίκη τὸν περίμενε στὴν εἴσοδο:

—Μάντεψε ποιὸς μοῦ τηλεφώνησε;

—'Η ἀρχηγὸς Φρανσουάζ, ἀπάντησε χωρὶς νὰ διστάσῃ.

—Ναί! Αὔριο εἶναι ἡ μέρα τῆς ἀδείας της· θἄρθῃ νὰ σὲ δῇ ἐδῶ. Εἶσ' εὐχαριστημένος;.. στάσου, δὲν σ' εἶχα ποτὲ δῆ νὰ χαμογελᾷς, πιστεύω πολύ... Καί, ἐπειδὴ μιὰ εὐτυχία δὲν ἔρχεται ποτὲ μόνη της, ὁρίστε ἐφημερίδες εἰκονογραφημένες, ποὺ ἀγόρασα γιὰ σένα...

—Ὦ! εὐχαριστῶ.

—Καθόλου: ἔτσι θ' ἀποφύγω νὰ στὶς στείλω στὸ Τερνεραί, ὅπως συνήθως.

—Τί εἶν' αὐτά, ποὺ μοῦ λέτε;

'Ο 'Αλὲν Ρομπὲρ εἶχε γίνει τόσο λευκός, ποὺ ἀπὸ ἔνστικτο ἐκείνη τοῦ ἅπλωσε τὸ χέρι της· αὐτὸς ὀπισθοχώρησε ἕνα βῆμα.

—Τί εἶν' αὐτό, ποὺ εἴπατε;

—Τὴν ἀλήθεια· ὅτι ὁ γιατρὸς ἢ ἐγὼ σοῦ στέλνουμε κάθε ἑβδομάδα, στὸ ὄνομά σου, στὸ Τερνεραί... 'Αλλὰ μάζεψε λοιπὸν αὐτὲς τὶς ἐφημερίδες! Γιατὶ νὰ τὶς ρίχνῃς κάτω;

—'Εσεῖς... ἐσεῖς εἶσθε, ποὺ γράφετε αὐτὲς τὶς διευθύνσεις;

—'Ο γιατρὸς κι' ἐγώ, ναί.

Ποτὲ δὲν κατάλαβε, οὔτε θὰ καταλάβαινε γιατὶ τὸ παιδὶ ξέσχισε τὰ χαρτιὰ αὐτὰ καὶ τῆς τὰ πέταξε κατὰ πρόσωπο ἐνῷ φώναξε μὲ φωνὴ ἀλλαγμένη ἀπὸ τὰ δάκρυα.

—Καὶ πέστε στὴν ἀρχηγὸ Φρανσουὰζ νὰ μὴν ἔλθῃ αὔριο! Ἂν ἔλθῃ θὰ σκοτωθῶ! θὰ φύγω! δὲν θέλω νὰ τὴν δῶ! δὲν θέλω!

Στὰ ὑπόγεια τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου ὁ 'Αλὲν Ρομπὲρ περιμένει. Καθισμένα πάνω σὲ πέτρινους πάγκους, μὰ τὸ ράχη καὶ τὸ σβέρκο στηριγμένα στὸ πέτρινο τοῖχο, σὰν ἀγάλματα καρτερίας, φόβου, μοναξιᾶς, ὀκτὼ ἢ δέκα παιδιά, (μεταξύ τους κι' ὁ 'Αλὲν Ρομπὲρ) περιμένουν. Οἱ φύλακες καπνίζουν σιωπηλοί· πᾶνε δεκαπέντε χρόνια, ποὺ δὲν ἔχουν πιὰ τίποτε νὰ ποῦν μεταξύ τους παρὰ καλημέρα καὶ καλησπέρα. 'Απὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ τοίχου, τυφλοῦ καὶ κωφοῦ, περιμένουν ἄλλα τόσα κορίτσια· καὶ μακρότερα ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Πάνω στὰ κεφάλια τους περιπατοῦν, μιλοῦν, ζοῦν. 'Αλλ' ἂν ξύριζαν ἴσια μὲ τὸ ἔδαφος τὸ δικαστικὸ μέγαρο, θὰ εὕρισκαν, μέσα στὴν προσωρινή τους κρύπτη, ἐνσωματωμένα ὅλα τὰ ἐγκλήματα ἀπὸ τοὺς γονεῖς, ποὺ σκότωσαν τὸ παιδί τους μέχρι τὸ μικρὸ ἀγόρι, ποὺ ἔφυγε γιὰ νὰ ξαναβρῇ τοὺς δικούς του (μέχρι τὸν 'Αλὲν Ρομπέρ).

Χθὲς ὁ κύριος Λαρὺ τὸν εἶχε καλέσει πάλι.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ : Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Παπαδάκος Νικόλαος καὶ οἱ ἀστυφύλακες : Κατσίμπρας Εὐθύμιος, Παρλαβάντζας Στυλιανός, Στασινὸς Ἰωάννης, Τσάτας Βασίλειος καὶ Κοσμᾶς Ἀπόστολος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ κ. Ἀρχιμανδρίτην Νικόλαον, Γενικὸν Δ/ντὴν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, διότι οὗτος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητά του ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς ἐν Ἁγίῳ Ἀνδρέᾳ θερινῆς Παιδικῆς Κατασκηνώσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου παρέσχεν ἀμέριστον τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν καὶ συμπαράστασιν συμβαλὼν οὕτω διὰ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν του εἰς τὴν σημειωθεῖσαν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς κατασκηνήσεως.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ εἰς τοὺς : Α΄) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ κ. Τσόπελαν Δημήτριον, διότι ἀνατεθείσης αὐτῷ τῆς ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς ἐν Ἁγίῳ Ἀνδρέᾳ θερινῆς Παιδικῆς Κατασκηνώσεως καὶ ἐργασθεὶς ἀόκνως καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέβαλε τὰ μέγιστα εἰς τὴν σημειωθεῖσαν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς κατασκηνώσεως. Β΄) Ἀστυνόμον Β΄ κ. Ἀθανασόπουλον Νικόλαον, διότι ὡς ἀρχηγὸς τῆς Παιδικῆς Κατασκηνώσεως ἐπεδείξατο ὅλως ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, πρωτοβουλίαν καὶ ζῆλον, ἐπιτυχὼν τὴν ἀρτίαν καὶ ὑποδειγματικὴν λειτουργίαν τῆς ἐν Ἁγίῳ Ἀνδρέᾳ Παιδικῆς θερινῆς Κατασκηνώσεως. Γ΄) Ὑγειονομικὸν Ἀξιωματικόν, Ἀστυνόμον Β΄ κ. Μαρτάκον Ἰωάννην, διότι ὡς ἰατρὸς τῆς ἐν Ἁγίῳ Ἀνδρέᾳ Παιδικῆς θερινῆς Κατασκηνώσεως κατέβαλεν ἀόκνους προσπαθείας διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν μετεχόντων τῆς κατασκηνώσεως παίδων ὥστε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου νὰ διατηρηθῇ εἰς λαμπρὸν σημεῖον ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τούτων. Δ΄) Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Τσιρίγκαν Δημήτριον, διότι ὡς βοηθὸς τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχηγείου, εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ ἐν γένει λειτουργία τῆς ἀνωτέρω κατασκηνώσεως, ἐργασθεὶς ἀόκνως καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας συνέβαλε τὰ μέγιστα διὰ τὴν σημειωθεῖσαν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς κατασκηνώσεως καὶ Ε΄) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Μπερδούσην Γεώργιον, διότι διαχειριστὴς ὢν τῆς κατασκηνώσεως, ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ δραστηριότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ εἰδικῶν καθηκόντων συμβαλὼν καὶ οὗτος τὰ μέγιστα διὰ τὴν σημειωθεῖσαν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς κατασκηνώσεως.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας Πατρῶν Ἀστυνόμον Β΄ κ. Παναγιωτόπουλον Νικόλαον καὶ ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : Ὑπαστυνόμον Α΄ κ. Φασούλκαν Γεώργιον, Ἀρχιφύλακα κ. Καναβὸν Ἀνδρέαν καὶ ἀστυφύλακας κ.κ. Παπαδᾶτον Ἀνδρέαν, Τσιλιμίγκραν Νικόλαον καὶ Δρούκαν Ἰωάννην, διότι οὗτοι ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπείρας κλεπτῶν, οἵτινες εἶχον διαπράξει πολλὰς κλοπὰς ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ἐργοστασίου φανελλοποιΐας τοῦ Ψωμιάδου Λυσσάνδρου, προκληθέντων εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀστυφύλακα κ. Κορέσην Ἀναστάσιον, διότι οὗτος περιπολῶν μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α.Π. 142 μοτοσυκλέτταν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ε΄ Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως καὶ δοθέντος αὐτῷ τὴν 17ην ὥραν σήματος περὶ κλοπῆς τοῦ ὑπ' ἀρ. 84605 Ι.Χ. ἡμιφορτηγοῦ αὐτοκινήτου, ἐνήργησεν μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος ἀναζη-

τήσεις μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀνακαλύψῃ καὶ συλλάβῃ τοὺς δράστας τῆς ἐν λόγῳ κλοπῆς.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α', Διευθυντὴν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Καραμπέτσον Εὐάγγελον, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Καραχάλιον Ἰωάννην καὶ Ἀστυνόμον Α' κ. Παπασπύρου Κωνστ., διότι ὁ πρῶτος τούτων πληροφορηθεὶς τὴν ἐνταῦθα ἄφιξιν τοῦ ἡγετικοῦ στελέχους τοῦ Κ.Κ.Ε. Βέττα Φωκίωνος καὶ τεσσάρων ἀλλοδαπῶν πρακτόρων τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ ἀφιχθέντων πρὸς ἀνασυγκρότησιν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ καθοδήγσιν τῆς Ε.Δ.Α. συμφώνως πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ κατηύθυνεν λίαν ἐπιδεξίως, εὐστόχως καὶ μεθοδικῶς τὰς ἐνεργείας τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, συντελέσας οὕτω κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἀνωτέρω, προκληθέντων ἐντεῦθεν εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ δὲ ἕτεροι, διότι διὰ τῆς προσωπικῆς καθοδηγήσεως καὶ ἐπιβλέψεως τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπαλλήλων ἐξουδετέρωσιν τῶν ἀντεθνικῶν των ἐνεργειῶν.

—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀπενεμήθη ὡσαύτως ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Τζαβέλλαν Βασίλ., Λάμπρου Βασίλειον, Ποῦλον Εὐστάθ. καὶ Κουρῆν Νικόλ., Ἀνθυπαστυνόμον κ. Κοκκινάκην Λουκᾶν, Ἀρχιφύλακα κ. Ντζαφέρην Γεώρ., ὑπαρχιφύλακας κ.κ. Γιαννακόπουλον Γεώρ., Εὐαγγελινάκην Ἐμμανουήλ, Τεζάρην Ἀνδρ., Νικηφοράκην Μιχ., Μεθενίτην Ἀντών., Βάμβουκαν Ἀριστείδην, Γιαννακόπουλον Ἄγγ., Δαλιάνην Παναγιώτην, Μαστραχᾶν Φραγκῖσκον, Ξενάκην Νικόλ., Μπούραν Φώτιον, Γεωργούλαν Διονύσ., Ἀντωνόπουλον Δημήτρ., Γκρίτζαλην Θεόδ., Ἐλαφρὸν Σπυρίδ., Ζαφείρην Γεώργ., Καρακούσην Ἰωάν., Κουμπαρούλην Δημήτρ., Κουντάνην Παναγ., Κουσκουρῆν Ἡρακλῆν, Λιάκον Γεώργ., Μπινιάρην Πέτρον, Νέζον Βασίλ., Παπαβλασσόπουλον Χαρ., Πουλακίδαν Δημ., Χριστόπουλον Ἀνδρ., Ἀβούρην Ἀντών., Χρυσικόπουλον Κωνστ., Δημόπουλον Εὐθύμ., Καίσαρην Κωνστ., Μαρκόπουλον Παναγ., Σπαράζκην Παναγιώτην, Μαυροειδῆν Χρῆστ., Λούγαρην Παναγιώτ., Κλωστερίδην Εὐάγγ. καὶ Ντζούβελην Κωνστ. καὶ ἀστυφύλακας κ.κ. Κυριακόγιαννον Γεώργ., Γιαννούλην Ἀλέξ., Ἀθανασόπουλον Κωνστ., Σκούραν Ὀδυσ., Κυριαζῆν Παναγ., Θανασούρην Παναγ., Παπασπηλιόπουλον Νικόλ., Γιαννόπουλον Ἰωάννην, Παπαγιαννάκην Νικόλ., Κοντογιάννην Βασίλ., Μπουζούλαν Ἰωάν., Κωστάκην Γεώργ., Λυμπερόπουλον Χρῆστ., Παπαχαραλάμπους Χαρ., Σαμαρᾶν Κωνστ., Χατζηκοκολάκην Ἐμμαν., Λιακόπουλον Ἡλίαν, Παπασπηλίου Κωνστ., Γκούρλαν Ἰωάννην, Ἀργυρόπουλον Διονύσιον, Χρηστίδην Σωτήριον, Θεριστόπουλον Ἀλκ., Μανώλην Κωνστ., Φωτεινάκην Δημήτρ., Μεθενίτην Ἀναστάσιον, Παπασημακόπουλον Δημήτριον καὶ Παπαγιαννάκου Ἑλένην. Τέλος διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω διαταγῆς ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ διὰ τὴν συμβολὴν τούτων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀποτελέσματος εἰς τοὺς : Ἀρχιφύλακα κ. Θαλάσσην Γεώρ., ὑπαρχιφύλακας κ.κ. Λύρην Βασ., Κλωσάρην Νικ., Πανόπουλον Γεώργ. καὶ Τσελώνην Χρῆστ. καὶ ἀστυφύλακας κ.κ. : Σωτηρόπουλον Κίμωνα, Κουκολομάτην Κυρ., Σταματελόπουλον Δημήτρ., Τσωνόπουλον Γεώργιον, Νόσσην Σωτήριον, Νιάρχον Νικόλαον, Παπαδάκην Κωνστ., Διαμαντόπουλον Τρύφ., Μπαλάσκαν Θεοδόσιον καὶ Παναγιωτάκην Ἀνδρέαν.

Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : Ἀστυνόμον Β' κ. Μπῖκον Ἰωάννην, προσωρινὸν Διοικητὴν Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν, Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Γῶγον Ἰωάννην καὶ Καραμούζην Παν., Ἀρχιφύλακα κ. Ἀρώνην Κων. καὶ ἀστυφύλακας κ.κ. Φώφολον Ἰωάν. καὶ Τσιλιμίγκραν Νικόλ., διότι οἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν δεξιὰν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες ἅμα καὶ ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν καλλιερ-

γητῶν καὶ ἐμπόρων ἀκατεργάστου ἰνδικῆς κανάβεως κατασχεθείσης, συνολικῆς ποτητος 2750 γραμμαρίων τοιαύτης καὶ καταστραφέντων (70) φυτῶν ἰνδικῆς κανάβεως καλλιεργημένης ἐπὶ τῶν ἀγρῶν των.

—Ὁμοίως δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἀστυφύλακας: Λεκαράκον Παναγιώτην καὶ Μπαρούνην Ἀντώνιον, διότι ὁ πρῶτος τυγχάνων σκοπὸς πύλης τοῦ Θ' Ἀστυνομικοῦ Τήματος Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 4ωρον 22-2 τῆς 16.1.1960 καὶ ἀκούσας περὶ τὴν 1.40' ὥραν θόρυβον πρὸς τὸν ἐκεῖ πλησίον Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου, ἀνέφερεν τοῦτο εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας παρὰ τοῦ ὁποίου διαταχθεὶς ὅπως μετὰ τοῦ ὡς ἄνω συναδέλφου του διαπιστώσῃ τί ἀκριβῶς συνέβη μετέβησαν ἐπὶ τόπου καὶ ἀναπτύξαντες ὅλως ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα ἐνεργήσαντες δὲ μετὰ θάρρους, ἑτοιμότητος καὶ ψυχραιμίας καὶ ἐρευνῶντες τὸν κῆπον διὰ τῶν ἠλεκτρικῶν των φανῶν, ἀνεῦρον κρυπτόμενον κάτωθι θάμνου καὶ συνέλαβον τὸν Γεωργακόπουλον Γεώργιον ἐτῶν 29, ὅστις εἶχεν ἀποπειραθῆ τὴν διάρρηξιν τοῦ προμνησθέντος Ναοῦ.

***

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, τὴν 18ην ὥραν τῆς 27-10-1960, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ὡμίλησεν ὁ Ἀστυν. Δ)ντὴς Πειραιῶς κ. Γ. Κοντογεώργος, μὲ θέμα: «Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἡ σημασία της». Εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέστησαν ὁ Ἐπίσκοπος Πειραιῶς κ.κ. Χρυσόστομος, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Γ. Ἀνδριανόπουλος, οἱ Βουλευτοὶ Πειραιῶς καὶ ὁ κ. Δ. Βρανόπουλος, ὁ Ὑπαρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. Ὑποστράτηγος Ἀλ. Ἀργυρόπουλος, καὶ οἱ Δήμαρχοι Πειραιῶς, Μοσχάτου, Παλ. καὶ Νέου Φαλήρου, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ὡσαύτως παρέστη ἡ σύζυγος τοῦ ἀειμνήστου πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ μετὰ τῆς θυγατρός της, ὡς καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐπίλεκτα μέλη τῆς Πειραϊκῆς καὶ Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

***

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

—Ὁ Κλάδος Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων παρακαλεῖ τοὺς ἀπὸ 1-1-1960 μέχρι σήμερον καταστάντας συταξιούχους ἀστυνομικούς, ὅπως, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦσι νὰ εἶναι μέλη τοῦ Ταμείου, ὑποβάλωσιν ἀμέσως ὑπεύθυνον δήλωσιν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, συμφώνως τῷ νόμῳ, διότι ἄλλως, ἀπὸ 1-1-1961 θὰ παύσωσι νὰ ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ τοῦ Ταμείου αὐτοὶ ὡς καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των.

Τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωσι ὑπ' ὄψει καὶ ἅπαντες οἱ μέλλοντες νὰ καταστῶσι συνταξιοῦχοι, οἵτινες ἀμέσως εὐθὺς ὡς καταστῶσι τοιοῦτοι, νὰ ὑποβάλωσιν τοιαύτην δήλωσιν.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς, εἰς τὸν εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν κ. Δημήτριον Παπαντωνίου, τὸν Ἰατροδικαστὴν καὶ συνεργάτην τοῦ περιοδικοῦ κ. Δημήτριον Καψάσκην, τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Δημήτριον Τσέπελαν, Δημήτριον Καρανάσον, Δημήτριον Βασιλάκον, Δημήτριον Χίον, Δημήτριον Ὑφαντήν, Δημήτριον Γιαννόπουλον, Δημήτριον Δουβάραν καὶ Δημήτριον Μόρον ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς κ.κ. Ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 8671

Μηνύματα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ ἐπὶ τῇ 15ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. 8674

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 8675

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικὴ προπαγάνδα κατὰ τὸν Ἰταλοελληνικὸ πόλεμο τοῦ 1940-1941, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 8676

Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου-Τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου ἡ 133η ἐπέτειος, ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου Α' τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Νούσια 8885

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8689

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Πυρηνικὰ μέσα πολέμου, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. Πατσιούρη (συνέχεια) 8695

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἀνήλικοι ἐγκληματίαι—Νομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀντιμετώπισίς των ἀλλαχοῦ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Μπεκρῆ 8699

ΑΡΧΑΙΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες καὶ ὀλυμπιακὸν πνεῦμα, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα 8704

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8711

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8714

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8716

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης : «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.